

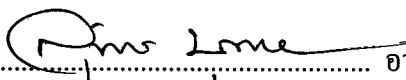
พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

กนกรัตน์ เลือ่อ่วม

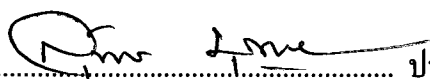
งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
มกราคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ กนกรัตน์ เสืออ่วม ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม
ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ บุญวิเศษ)

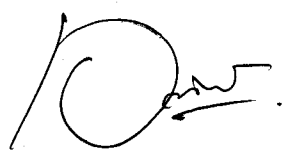
คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ บุญวิเศษ)

..... กรรมการ
(ร้อยตำรวจเอก ดร.วิเชียร ต้นศิริคงคล)

..... กรรมการ
(พันตำรวจเอกหญิง ดร.ศุภลักษณ์ เหลี่ยมวรางกูร)

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม
ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีชร)
วันที่ 19 เดือน มกราคม พ.ศ. 2561

ประกาศคุณูปการ

งานนิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. สุพจน์ บุญวิเศษ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทาง และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของการวิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ผู้สอนหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคมทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้แนวคิด และแนวทาง ซึ่งเป็นองค์ประกอบให้ผู้วิจัยมีความรู้ ความเข้าใจ และมีความสามารถในการจัดทำงานวิจัยนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ และคณะอาจารย์ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาจะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือและสละเวลาตอบแบบสอบถามในการวิจัยเป็นอย่างดี นอกจากนี้ขอขอบพระคุณสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาที่ให้คำแนะนำในการค้นหาข้อมูลโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จะเชิงเทรา เขต 1

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ของผู้วิจัยที่เป็นกำลังใจสำคัญในชีวิต และให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน

กนกรัตน์ เสืออ่วม

57920878: สาขาวิชา: การบริหารงานยุติธรรมและสังคม; ร.ม. (การบริหารงานยุติธรรมและสังคม)

คำสำคัญ: พฤติกรรม/ ก้าวร้าว / นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น / ฉะเชิงเทรา

กนกรัตน์ เสืออ่วม: พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

(AGGRESSIVE BEHAVIOR OF MIDDLE SCHOOL STUDENTS UNDER CHACHOENGSAO

PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1 IN BANGPAKONG DISTRICT,

CHACHOENGSAO) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: สุพจน์ บุญวิเศษ, ร.ด., 124 หน้า. ปี

พ.ศ. 2560.

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่น ศึกษาระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างจำนวน 307 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐาน โดยการใช้ทดสอบความแปรปรวนทางเดียว หากพบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทำการเปรียบเทียบรายคู่ภายหลังการทดสอบความแปรปรวน ด้วยวิธีการแบบ LSD

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้านของระดับพฤติกรรมก้าวร้าว พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา มีระดับพฤติกรรมในด้านการใช้ความรุนแรงในครอบครัว เป็นอันดับ 1 รองลงมาคืออิทธิพลจากเกม อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และอิทธิพลจากสื่อ ตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง ที่มีเพศ อายุกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษา สถานภาพของบิดามารดา การอาศัยอยู่กับครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามในการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
สมมุติฐานการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับกับวัยรุ่น.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับกับพฤติกรรมก้าวร้าว.....	20
เอกสารที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู.....	24
แนวคิดเกี่ยวกับกับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน.....	30
แนวคิดเกี่ยวกับกับอิทธิพลของสื่อ.....	35
แนวคิดเกี่ยวกับกับอิทธิพลของเกม.....	37
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าวและการกระทำผิด.....	40
ข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ในการศึกษา.....	45
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	53
3 ระเบียบการวิจัย.....	54
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	54

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	56
การสร้างพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	58
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
4 ผลการศึกษา.....	60
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	60
ลำดับขั้นการเสนอผลการวิเคราะห์.....	60
ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	73
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	97
สรุปผล.....	97
อภิปรายผล.....	100
ข้อเสนอแนะ.....	104
บรรณานุกรม.....	107
ภาคผนวก.....	111
ภาคผนวก ก.....	112
ภาคผนวก ข.....	118
ภาคผนวก ค.....	121
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	124

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3-1	กลุ่มตัวอย่างจากประชากรแบบสัดส่วน.....	55
4-1	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนตามข้อมูลทั่วไป.....	61
4-2	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนตามข้อมูลด้านครอบครัว.....	62
4-3	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกรายด้าน.....	66
4-4	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยสังคมของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน.....	67
4-5	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยสังคม ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านอิทธิพลจากสื่อ.....	68
4-6	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยสังคม ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านอิทธิพลจากเกม.....	70
4-7	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา.....	71
4-8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ.....	74
4-9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอายุ.....	74
4-10	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรม ก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอายุ....	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-11 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอายุ.....	75
4-12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา.....	76
4-13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา.....	76
4-14 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา.....	77
4-15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามสถานภาพการสมรสของบิดามารดา.....	77
4-16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามสถานภาพการสมรสของบิดามารดา.....	78
4-17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามสถานภาพการสมรสของบิดามารดา.....	79
4-18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการอาศัยอยู่กับครอบครัว.....	79

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการอาศัยอยู่กับครอบครัว.....	80
4-20 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการอาศัยอยู่กับครอบครัว.....	80
4-21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกการอบรมเลี้ยงดู.....	81
4-22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู.....	82
4-23 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู.....	82
4-24 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกการใช้ความรุนแรงในครอบครัว หัวข้อนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวทำร้ายร่างกาย.....	84
4-25 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวทำร้ายร่างกาย....	84

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-26 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวทำร้ายร่างกาย.....	85
4-27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกการใช้ความรุนแรงในครอบครัว.....	86
4-28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวตีด้วยไม้เรียว ไม้แขวนเสื้อ ไม้บรรทัด เป็นต้น.....	86
4-29 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวตีด้วยไม้เรียว ไม้แขวนเสื้อ ไม้บรรทัด เป็นต้น.....	87
4-30 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกการใช้ความรุนแรงในครอบครัว.....	88
4-31 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น.....	88

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-32 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น	89
4-33 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกการใช้ความรุนแรงในครอบครัว	90
4-34 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยถูกคุกคามเหยียดหยามจากคนในครอบครัว	91
4-35 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยถูกคุกคามเหยียดหยามจากคนในครอบครัว	91
4-36 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกการใช้ความรุนแรงในครอบครัว	92
4-37 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้วาจาเหยียดหยามคายรุนแรงต่อกัน	93
4-38 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้วาจาเหยียดหยามคายรุนแรงต่อกัน ...	93

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-39	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้ความรุนแรงต่อกันจนได้รับบาดเจ็บ.....	94
4-40	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้ความรุนแรงต่อกันจนได้รับบาดเจ็บ.....	95
4-41	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้ความรุนแรงต่อกันจนได้รับบาดเจ็บ.....	95
4-42	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	96

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	53

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วัยรุ่นเป็นวัยเปลี่ยนผ่านหรือช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่มีโอกาสเสี่ยงที่จะพัฒนาไปในทางลบหรือเป็นคนที่มามีปัญหาได้สูง ถ้าหากไม่ได้รับการดูแลที่ดี เพราะเป็นช่วงที่พวกเขาเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย สมอง บุคลิกภาพและความคิดจิตใจ อารมณ์ รวมทั้งการต้องปรับตัวให้เข้ากับการคาดหวังของพ่อแม่ โรงเรียน และสังคมมาก แต่พวกเขาก็มีศักยภาพสูง คือมีร่างกายแข็งแรง สมองที่แจ่มใส กำลังพัฒนา และเรียนรู้ได้มาก (วิทยากร เชียงกูล, 2552, หน้า 19)

วัยรุ่นยุคปัจจุบันมีปัญหาเรื่องคิดเหวี่ยง คิดลบ คิดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมก้าวร้าว เสี่ยงภัยต่อต้านสังคม ละเมิดกฎหมาย กฎระเบียบ จารีตประเพณีมากขึ้น โดยเฉพาะในสังคมยุคเศรษฐกิจทุนนิยมอุตสาหกรรม วัยรุ่นกลายเป็นประชากรที่ถูกแยกออกมาเป็นกลุ่มอยู่ในโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัยและโรงงาน วัยรุ่นไม่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวและชุมชนอย่างใกล้ชิดเหมือนในสังคมยุคก่อนทุนนิยมอุตสาหกรรม การเติบโตของหลักทรัพย์และบริโภคนิยมที่หากำไรจากวัยรุ่นเพิ่มขึ้น ช่วยทำให้วัยรุ่นยุคปัจจุบันมีปัญหาเพิ่มขึ้นกว่าวัยรุ่นยุคก่อน ซึ่งพวกเขาจะเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวและส่วนหนึ่งของชุมชนขนาดเล็กมากกว่าในยุคปัจจุบัน (วิทยากร เชียงกูล, 2552, หน้า 19)

การเปลี่ยนแปลงทางชีววิทยาที่สำคัญของวัยรุ่น คือการเริ่มแตกพานหรือแตกเนื้อหนุ่มสาว (Puberty) ซึ่งเด็กผู้หญิงจะเริ่มเป็นสาวเร็วกว่าเด็กผู้ชาย 2-3 ปี แต่พอพ้นช่วงนี้ไปเด็กผู้ชายก็จะพัฒนาเร็วขึ้นจนทันกัน วัยแตกพานเป็นวัยที่ร่างกายบางคนพร้อมจะสืบเผ่าพันธุ์ได้ มีพัฒนาในเรื่องความสนใจทางเพศและความต้องการและความกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศเพิ่มขึ้น (วิทยากร เชียงกูล, 2552, หน้า 19)

การเปลี่ยนแปลงทางความคิดจิตใจและความสัมพันธ์กับคนอื่นคือวัยรุ่นกำลังแสวงหาความเป็นอิสระเป็นตัวของตัวเอง เพื่อที่จะก้าวไปเป็นผู้ใหญ่ แต่ในขณะเดียวกันก็ยังคงพึ่งพ่อแม่ ในทางเศรษฐกิจสังคม พึ่งพาเพื่อนในการสร้างการยอมรับและความมั่นใจ ทำให้วัยรุ่นเกิดความเครียด ความคับข้องใจ ความขัดแย้ง และความสับสน (วิทยากร เชียงกูล, 2552, หน้า 20)

ช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงที่การกีดกันทางสังคมของกลุ่มเพื่อนมีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะช่วง 11-13 ปี แก์สลิปเปอร์เซ็นของวัยรุ่นจะคิดถึงตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อน จากทฤษฎีของ จูดิธ ริช แฮร์ริส เรื่องความสัมพันธ์ของสังคมเป็นกลุ่ม (Theory of group socialization)

พฤติกรรมของวัยรุ่นจะถูกหล่อหลอมด้วยเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ วัยรุ่นจะมีความเครียดหรือหดหู่ น้อยลง ถ้ามีกลุ่มเพื่อนสนิทที่เป็นกำลังใจให้ การที่วัยรุ่นชอบแต่งตัว ไว้ผมและใช้ภาษาท่าทีแปลก ๆ มีลักษณะเฉพาะก็เพื่อแสดงตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อน ๆ กลุ่มเพื่อนจะสนับสนุนพฤติกรรมทั้งแบบชอบ เข้าสังคม และแบบต่อต้านสังคม พฤติกรรมแบบชอบเข้าสังคมจะมีอิทธิพลสูงในช่วงวัย 11-12 ปี แต่เมื่อเข้าวัย 14-15 ปี วัยรุ่นจะมีโอกาสมีพฤติกรรมแบบต่อต้านสังคมสูงขึ้น โดยเฉพาะเมื่อเข้าร่วมกลุ่มกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมแบบนี้ (วิทยากร เชียงกูล, 2552, หน้า 11)

วัยรุ่นมีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 13 ปี ถึง 21 ปี การย่างเข้าสู่วัยรุ่นเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญที่สุดระยะหนึ่งของชีวิต เป็นระยะที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคม โดยเฉพาะช่วงวัยรุ่นตอนกลางมีอายุระหว่าง 15-19 ปี วัยรุ่นในช่วงอายุนี้อาจเริ่มรับรู้ปัญหาและความต้องการของตนเอง อีกทั้งเป็นช่วงอายุที่เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายอารมณ์และจิตใจมากเป็นพิเศษ (สุชา จันทน์เอม, 2538, หน้า 3-4)

ความเปลี่ยนแปลงและความเจริญเติบโตทางร่างกายทั้งภายในและภายนอก รวมทั้งความเจริญทางด้านเทคโนโลยีกระทบกระเทือนแบบแผนอารมณ์ของเด็กแรกเริ่ม และวัยรุ่นมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย สับสน อ่อนไหว มีความเข้มของอารมณ์สูง ไม่มั่นคง ระดับความเข้มของอารมณ์แต่ละอย่าง ๆ นั้นขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพดั้งเดิมของเด็ก ขึ้นอยู่กับตัวเร้าที่ทำให้เด็กเกิดอารมณ์เด็ก เช่น อารมณ์ร้อนอารมณ์ขี้วิตกกังวล อารมณ์อ่อนไหวง่าย เจ้าอารมณ์ ก้าวร้าวขี้อิจฉา ฯลฯ (ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2545, หน้า 336)

ความก้าวร้าว เป็นคนละอย่างกับการกล้าแสดงออกในปัจจุบันพ่อแม่หลายคนกลัวว่า ลูกหลานจะเป็นคนไม่กล้าแสดงออก หรือกลัวว่าถ้าห้ามพฤติกรรมของลูกจะเป็นการชะงัก พัฒนาการของเด็กไป ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องความก้าวร้าวเป็นพฤติกรรมที่ควรได้รับการขัดเกลาแก้ไขจนถึงขั้นปราบปรามเมื่อมีความรุนแรง เพราะเป็นพฤติกรรมที่จะทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ชาวของเสียหายและสังคมได้รับการกระทบกระเทือน และที่สำคัญเป็นผลเสียแก่ตนเองอย่างมาก การแสดงความก้าวร้าวของเด็ก หมายถึงพฤติกรรมที่เด็กกำลังละเมิดสิทธิผู้อื่น เป็นการกระทำให้เกิดความเสียหายไม่ว่าจะเป็นทางร่างกาย ทรัพย์สินหรือการทำให้ผู้อื่นได้รับการกระทบกระเทือนทางจิตใจ โดยความก้าวร้าวที่อาจแสดงทางวาจา หรือการกระทำก็ได้ เช่น การพูดหยาบคาย การไม่เคารพผู้อื่น การทوبيตี หยิก กัด ผลัก ขว้างปาทำลายสิ่งของ ฯลฯ และบางครั้งรุนแรงถึงระดับที่เป็นการทารุณกรรมต่อสิ่งที่มีชีวิตอื่น ๆ จนบาดเจ็บถึงตายได้

ความก้าวร้าวเป็นพฤติกรรมที่บุคคลหนึ่งแสดงออก โดยมีเจตนาสร้างความเจ็บปวดทางร่างกายหรือจิตใจของบุคคลเป้าหมาย อาจเป็นทางวาจาหรือร่างกาย ที่อาจถึงขั้นรุนแรงให้บาดเจ็บถึงชีวิต แม้แต่การทำร้ายผู้อื่นหรือตนเอง (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2551, หน้า 40)

ในปัจจุบันนี้สังคมไทยเองก็มีเด็กวัยรุ่นจำนวนมากไม่น้อยที่ประพฤตินเป็นนักเลงส่อไป ในทางอันธพาลมีกิริยาท่าทางแข็งกระด้าง ก้าวร้าว วาจาสามหาวหยาบคาย บ้างก็แสดงออกด้วยการ แต่งกาย และ อากัปกิริยาอันเป็นที่สะดุดตาแก่ผู้พบเห็น ชอบมั่วสุมกันอยู่ตามที่ชุมชน โดยเฉพาะ ตามโรงภาพยนตร์ ร้านขายเครื่องดื่ม ร้านขายอาหาร นอกจากนี้ยังมีการจับกลุ่มกันพกอาวุธของมีคม ยกพวกตีกันทำร้ายกัน ในเมื่อมีเรื่องไม่พอใจเกิดขึ้น มีการประพฤติดกฏหมายมากมาย มีการปล้นจี้ ลักขโมย ทำร้ายร่างกาย เป็นต้น เด็กในวัยรุ่นนี้ เป็นระยะที่เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อแห่งการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กเข้าสู่ผู้ใหญ่ เด็กอาจจะประสบปัญหาซับซ้อนใจและต้องการความช่วยเหลือชักจูงให้ปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์สวัสดิภาพของเด็กและวัยรุ่นจึงต้องอยู่ในความเอาใจใส่ช่วยเหลือและให้คำแนะนำของผู้ใหญ่ เพื่อที่จะมีพัฒนาการไปในทางที่ถูกที่ควร ซึ่งนอกจากจะเป็นเรื่องของครอบครัวแล้ว ยังเป็นเรื่องที่รัฐและประชาชนจะต้องให้ความร่วมมือกันด้วย เพราะสวัสดิภาพของเด็กจะแยกจากสวัสดิภาพของครอบครัวและสังคมไม่ได้ เด็กที่เติบโตขึ้นมาตามบุญตามกรรมจึงมักมีจิตใจแข็งกร้าว เป็นหนทางให้ประพฤตินไปในทางเกะมั่ว เกร่ก่อความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ผู้อื่น เมื่อเป็นผู้ใหญ่แล้วยังกลับตัวไม่ได้ก็ต้องกลายเป็นอาชญากรในวันข้างหน้า (สุชา จันท์ธอม, 2541, หน้า 2)

วัยรุ่นเรียนรู้พฤติกรรมจากสิ่งที่เขาพบเห็นในชีวิตประจำวัน ขณะเดียวกันเขาก็เรียนรู้หรือซึมซับความรุนแรงจากประสบการณ์ที่ได้สัมผัสจากคนใกล้ชิด ครอบครัว เพื่อน สังคม โรงเรียน สิ่งแวดล้อม ตลอดจนจากสื่อต่าง ๆ ที่มีผลกระทบอย่างมากต่อเด็กและวัยรุ่นในสังคมปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้ จึงได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา” ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมความก้าวร้าวของวัยรุ่นในสังคมมีหลากหลายรูปแบบทั้งแบบที่สร้างความเดือดร้อน เป็นอันตรายแก่ผู้อื่นและตนเอง อีกทั้งพฤติกรรมก้าวร้าวยังเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนอกจากจะส่งผลกระทบต่อตัวเองและคนใกล้ชิดแล้ว พฤติกรรมดังกล่าวยังส่งผลกระทบต่อสังคมอีกด้วย

คำถามในการวิจัย

1. พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภายในเขตอำเภอบางปะกงอยู่ในระดับใด
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทราที่มีข้อมูลส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และปัจจัยครอบครัว ได้แก่ สถานภาพสมรสของบิดามารดา การอยู่อาศัยกับครอบครัว

การอบรมเลี้ยงดู การใช้ความรุนแรงในครอบครัว แตกต่างกันมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และปัจจัยครอบครัว ได้แก่ สถานภาพสมรสของบิดามารดา การอยู่อาศัยกับครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู การใช้ความรุนแรงในครอบครัว

ขอบเขตของการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ต้องการทราบถึงพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทราฉะนั้นกลุ่มประชากรเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้คือ

1. ขอบเขตด้านประชากร พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งประกอบไปด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 1317 คน โดยแบ่งออกเป็น โรงเรียนวัดเขาคิน จำนวน 56 คน โรงเรียนวัดท่าสะพาน จำนวน 75 คน โรงเรียนวัดบางเกลือ (ประชารัฐบำรุง) จำนวน 50 คน โรงเรียนวัดบางวัว (สายเสริมวิทย์) จำนวน 240 คน โรงเรียนวัดบางสมัคร จำนวน 169 คน โรงเรียนวัดบางแสม จำนวน 121 คน โรงเรียนวัดพิมพาวาส (สีลิ่งสาราลัย) จำนวน 60 คน โรงเรียนวัดล่าง (บวรวิทยายน3) จำนวน 232 คน โรงเรียนวัดสองคลอง จำนวน 90 คน โรงเรียนวัดสุขาราม (วัดสามแยก) จำนวน 42 คน โรงเรียนวัดสุคันชศีลาราม(หอมศีลวิทยาคาร) จำนวน 80 คน โรงเรียนสามัคคีราษฎร์บำรุง จำนวน 36 คน โรงเรียนแสมขาววิทยาคาร จำนวน 66 คน (ที่มา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1. กองทะเบียน, 2559)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา มุ่งศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ดังนี้

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

2.1.1 เพศ

2.1.2 อายุ

2.1.3 ระดับการศึกษา

ปัจจัยครอบครัว ประกอบด้วย

2.1.4 สถานภาพการสมรสของบิดามารดา

2.1.5 การอาศัยอยู่กับครอบครัว

2.1.6 การอบรมเลี้ยงดู

2.1.7 การใช้ความรุนแรงในครอบครัว

2.2 ปัจจัยทางสังคม ประกอบด้วย

2.1.8 ด้านอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน

2.1.9 ด้านอิทธิพลจากสื่อ

2.1.10 ด้านอิทธิพลจากเกม

2.3 พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา การศึกษาเรื่องพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา เริ่มศึกษาตั้งแต่วันที่ 10 กันยายน 2559

สมมติฐานในการวิจัย

1. เพศต่างกันมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน
2. อายุต่างกันมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน
3. ระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน
4. สถานภาพการสมรสของบิดามารดาต่างกันพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน
5. การอาศัยอยู่กับครอบครัวต่างกันมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน
6. การอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน
7. การใช้ความรุนแรงในครอบครัวต่างกันมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน

นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

วัยรุ่น หมายถึง ช่วงอายุที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย มีการพัฒนาทางจิตใจมาจากความเป็นเด็ก ไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ วัยรุ่นตอนต้น วัยรุ่นตอนกลาง และวัยรุ่นตอนปลาย

พฤติกรรมก้าวร้าว หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมที่ทำร้ายหรือมุ่งทำร้ายผู้อื่นด้วยพฤติกรรมต่างๆที่หลากหลาย ได้แก่ ทางวาจา การกลั่นแกล้ง สีหน้าท่าทาง

ความรุนแรงในครอบครัว หมายถึง ความว่า การกระทำใด ๆ โดยมุ่งประสงค์ให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพ หรือกระทำโดยเจตนาในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว หรือบังคับหรือใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมให้บุคคลในครอบครัวต้องกระทำการ ไม่กระทำการ หรือยอมรับการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดโดยมิชอบ แต่ไม่รวมถึง การกระทำโดยประมาท

บุคคลในครอบครัว หมายถึง ความว่า คู่สมรส คู่สมรสเดิม ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส บุตร บุตรบุญธรรม สมาชิกในครอบครัว รวมทั้งบุคคลใด ๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 – 3

เพศ หมายถึง เพศชาย และเพศหญิงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นทุกชั้นปีที่ศึกษาอยู่โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

อายุ หมายถึง อายุของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นครอบคลุมตั้งแต่อายุ 13 – 15 ปี

อิทธิพล หมายถึง อำนาจที่สามารถบันดาลให้ผู้อื่นต้องคล้อยตามหรือทำตาม อำนาจที่สามารถบันดาลให้เป็นไปได้ต่าง ๆ

การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง ลักษณะวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้เลี้ยงใช้ในการอบรม สั่งสอน เลี้ยงดูดูแลเด็ก มีปฏิสัมพันธ์กับเด็ก ช่วยเหลือให้เด็กมีการเจริญเติบโตและมีพัฒนาการทั้งด้าน อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา

เพื่อน หมายถึง ผู้ที่มีสถานะเกี่ยวข้องกับแบบใดแบบหนึ่ง ตั้งแต่รักใคร่สนิทสนมกันมาก ถึงกับร่วมทุกข์ร่วมสุขกัน จนถึงเกิดมาร่วมโลก โดยไม่รู้จักกันเลยก็ได้

เกม หมายถึง การแข่งขันที่มีกติกาเพื่อความสนุก เช่น เกมคอมพิวเตอร์

สื่อ หมายถึง ตัวกลางที่ใช้อย่างทอดหรือนำความรู้ ข้อเท็จจริง ข่าวสารและเรื่องราว ในลักษณะต่าง ๆ จากผู้ส่งไปยังผู้รับ ซึ่งรวมถึง สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และสื่ออื่นๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบระดับความก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภายในเขตอำเภอ บางปะกง
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสถาบันการศึกษา และครอบครัวสามารถนำไปเป็นแนวทางในการป้องกันการเกิดพฤติกรรมก้าวร้าวในกลุ่มวัยรุ่นต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยซึ่งขอเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น
2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าว
3. เอกสารที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู
4. แนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน
5. แนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อ
6. แนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของเกม
7. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าวและการกระทำผิด
8. ข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ในการศึกษา
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
10. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

ความหมายของวัยรุ่น

วัยรุ่น (Adolescence) มาจากศัพท์ภาษาละตินว่า “Adolescere” หมายถึงการเจริญเติบโตไปสู่ภาวะโดยมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาไปพร้อมกัน ซึ่งเด็กแต่ละคนจะเข้าสู่ภาวะไม่พร้อมกัน ดังนั้น จึงมีผู้ให้ความหมายวัยรุ่นไว้แตกต่างกัน ดังนี้

เซบาลด์ (Sebald, 1984, p.3 ฤกษ์ศรี ค้าขาย (2542) กล่าวว่า การที่เด็กเข้าสู่วัยรุ่นนั้น ถือเอาการเข้าสู่เพศเป็นเกณฑ์ โดยเด็กผู้หญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นก่อนเด็กผู้ชายประมาณ 1-2 ปี ซึ่งนับตั้งแต่การมีประจำเดือนเป็นครั้งแรกของเด็กหญิง และการหลังสูติครั้งแรกของเด็กชาย

ไฮด์ (Hyde, 2008, p.5) ได้ให้คำจำกัดความของวัยรุ่นว่า เป็นวัยที่เด็กมีพัฒนาการเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ คือ มีพัฒนาการเข้าสู่ภาวะทางเพศ เช่น การเริ่มมีประจำเดือนในเพศหญิงและการเริ่มหลั่งน้ำอสุจิในเพศชาย

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539, หน้า 1) ได้ให้คำจำกัดความของวัยรุ่นว่าหมายถึง วัยที่เชื่อมระหว่างการเป็นเด็กกับผู้ใหญ่ ซึ่งมีการเจริญเติบโตทางร่างกายและมีการปรับตัวพฤติกรรมจากวัยเด็กไปสู่พฤติกรรมแบบผู้ใหญ่ที่สังคมยอมรับ

กฤษริ คำชาย (2542, หน้า 2) ได้สรุปนิยามของวัยรุ่นตามแนวคิดของนักวิชาการด้านต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. แนวคิดด้านจิตวิทยาการพัฒนการ ได้ใช้อายุปฏิทินเป็นเกณฑ์ในการกำหนดอายุของวัยรุ่น โดยกล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีอายุระหว่าง 13-19 ปีโดยประมาณ

2. แนวคิดด้านสรีรวิทยา ได้ให้นิยามของวัยรุ่นว่า เป็นวัยที่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะสืบพันธุ์ และเริ่มมีลักษณะพฤติกรรมทางเพศเกิดขึ้นในเด็ก เช่น การมีหนวดเครา เสียงแตกในเด็กชาย การมีทรวงอกและสะโพกขยายในเพศหญิง

3. แนวคิดด้านปัญญานิยม ได้ใช้พัฒนาการทางสติปัญญาหรือทางสมองเป็นเกณฑ์สำคัญในการนิยามวัยรุ่น โดยมีแนวคิดที่ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่สามารถรู้และเข้าใจเรื่องต่าง ๆ แม้สิ่งนั้นมิได้ปรากฏอยู่ตรงหน้า คิดในสิ่งที่เป็นนามธรรม และเป็นความคิดที่ได้พัฒนาไปในเชิงคุณภาพ

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า นักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นแตกต่างกันออกไป ซึ่งสรุปได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีอายุระหว่าง 13-20 ปี ซึ่งเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวอย่างมากทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ การเข้าสังคม สติปัญญา การเรียน การประกอบอาชีพ และการค้นหาอุดมคติในชีวิต เพื่อเตรียมเข้าสู่การเป็นผู้ใหญ่ต่อไป

ลักษณะสำคัญของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงของชีวิตอย่างรวดเร็ว ทั้งร่างกายและจิตใจ ทำให้วัยรุ่นต้องปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ให้ได้ ซึ่งบางคนสามารถปรับตัวผ่านช่วงวัยรุ่นได้โดยไม่มีปัญหา แต่ก็มีวัยรุ่นอีกจำนวนมากที่มีปัญหาการปรับตัวในช่วงวัยรุ่น ดังนั้นผู้ใหญ่จึงต้องให้ความสนใจและเข้าใจถึงลักษณะสำคัญของวัยรุ่น เพื่อที่จะได้ให้คำแนะนำและประทับประคองให้การดำเนินชีวิตของวัยรุ่นผ่านไปเป็นผู้ใหญ่อย่างสมบูรณ์ ซึ่งกล่าวโดยสรุปถึงลักษณะสำคัญของวัยรุ่นดังนี้

1. เป็นวัยที่ร่างกายเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยจะเจริญเติบโตอย่างเต็มที่และจะค่อยช้าลงเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนปลาย

2. เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง โดยวัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงร่างกาย และส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงด้านอื่น ๆ ตามมา ได้แก่ อารมณ์ สังคม จิตใจ และเจตคติ

3. เป็นวัยที่ต้องการอิสระจากการควบคุมอย่างเข้มงวดของผู้ใหญ่ ได้แก่ อิสระภาพทางการแต่งกาย อิสระภาพทางการคบเพื่อน อิสระภาพทางด้านความคิด อิสระภาพด้านการเที่ยวเตร่

4. เป็นวัยที่ต้องเผชิญกับปัญหา ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ทำให้เกิดความหงุดหงิด วิตกกังวล มีการแสดงออกมาทางอารมณ์อย่างรุนแรง ไม่สามารถเข้ากับผู้อื่นได้ดีซึ่งเกิดเป็นปัญหาทางอารมณ์และสังคมตามมา

5. เป็นวัยแห่งจินตนาการ โดยจินตนาการตนเองเป็นสิ่งต่าง ๆ หรือบุคคลต่าง ๆ ที่ตนเองชอบ การแต่งเพลง กลอน และการเขียนนวนิยาย เป็นต้น

6. เป็นวัยที่เห็นเพื่อนมีความสำคัญมากที่สุด จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของหมู่เพื่อนรวมทั้งมีการเลียนแบบซึ่งกันและกัน ได้แก่ การแต่งกาย ทรงผม ภาษาพูด เนื่องจากต้องการให้เพื่อนในกลุ่มยอมรับให้เป็นสมาชิกของกลุ่ม

7. เป็นวัยที่เริ่มให้ความสนใจเพศตรงข้าม ซึ่งแสดงออกในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ความพิถีพิถันในการแต่งกาย การให้ของขวัญที่ระลึก การพูดคุยทางโทรศัพท์ เป็นต้น

8. เป็นวัยที่สนใจค้นหาความถนัดและความสนใจของตนเอง โดยเริ่มสำรวจความถนัดและความสนใจ ตลอดจนคุณลักษณะประจำตัวของตนว่าเหมาะที่จะประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อด้านใด

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า วัยรุ่น เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เป็นช่วงวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงและสับสน หรือกล่าวได้ว่า เป็นวัยวิกฤติแห่งการพัฒนาการ ซึ่งการดำเนินชีวิตในช่วงนี้ของวัยรุ่นมีความสำคัญมาก อันจะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของบุคคลในวัยผู้ใหญ่ต่อไป

พัฒนาการของวัยรุ่น

พัฒนาการ (Development) เป็นการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับโครงสร้างของร่างกาย รวมทั้งการเจริญเติบโตในทุก ๆ ด้าน ในทางที่เพิ่มขึ้นอย่างเป็นระบบแบบแผน ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของพัฒนาการไว้หลายท่านด้วยกัน ดังนี้

กู๊ด (Good, 1973, pp.175-176) กล่าวว่า พัฒนาการเป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหน้าที่หรือระเบียบแบบแผนต่าง ๆ ทำให้มีการเพิ่มขนาด มีความซับซ้อน มีประสิทธิภาพและมีระดับมีวุฒิภาวะ

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2545, หน้า 331) กล่าวว่า พัฒนาการเป็นไปในแง่ของความงอกงามเจริญเติบโตถึงขีดสมบูรณ์ เพื่อทำหน้าที่อย่างเต็มที่

ยูวดี เทียรฆประสิทธิ์ และคณะ (2536, หน้า 33) ได้สรุปความหมายของพัฒนาการว่า หมายถึงการเจริญเติบโตซึ่งนำไปสู่วุฒิภาวะ (Maturity) ส่วนการเจริญเติบโต (Growth) หมายถึงการเพิ่มขนาดหรือมิติ อันเป็นผลจากการเพิ่มจำนวนและขนาดของเซลล์

พรพิมล เจียมนารินทร์ (2539, หน้า 31) ได้ให้ความหมายของพัฒนาการว่าหมายถึงการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้าน โครงสร้างและแบบแผนของอินทรีย์ทุกส่วน ซึ่งเกิดจากผลของวุฒิภาวะและประสบการณ์ เป็นการเปลี่ยนแปลงด้านคุณภาพ มิได้หมายถึงการเพิ่มทางด้านปริมาณ

วัฒนา พัทธราวิช (2531, หน้า 26) ได้อธิบายความหมายของพัฒนาการว่าหมายถึงการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับโครงสร้างของร่างกาย รวมทั้งแบบแผนของอินทรีย์ทุก ๆ ส่วนการเปลี่ยนแปลงจะค่อย ๆ ดำเนินไปเรื่อย ๆ ตามลำดับขั้นตอน ซึ่งจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

พัฒนาการด้านอารมณ์

นักจิตวิทยาเชื่อว่า อารมณ์โดยทั่วไปของวัยรุ่นมักมีความรุนแรงและเปลี่ยนแปลงง่าย ดังที่นักจิตวิทยาคนสำคัญคือ สแตนเลย์ (Stanley, 1846) ได้เรียกวัยรุ่นตามลักษณะที่แสดงออกว่าเป็นวัยพายุบูแคม (Storm and stress) นั่นคือ วัยรุ่นจะเกิดอารมณ์ได้ง่ายและรุนแรงกว่าที่ควรจะเป็น เราจึงพบว่าวัยรุ่นมักเข้าอารมณ์ โกรธง่าย ดีใจ เสียใจง่าย บางครั้งวู่วาม บางครั้งมั่นใจสูง บางครั้งไม่แน่ใจ ดังนั้นในเรื่องพัฒนาการด้านอารมณ์ของวัยรุ่น จึงมีสิ่งที่จะนำมาพิจารณาและศึกษาต่อดังต่อไปนี้

1. ลักษณะที่สำคัญทางอารมณ์ของวัยรุ่น

ลักษณะทางอารมณ์ของวัยรุ่นแบ่งออกได้ดังนี้

1.1 มีความรุนแรง ซึ่งอาจทำให้วัยรุ่นชอบทำอะไรบ้าบิ่น เสี่ยงภัย และไม่กลัวอันตราย เช่น เมื่อวัยรุ่นผิดหวังบางสิ่งบางอย่าง หรือจิตใจพ่อแม่ อาจทำให้วัยรุ่นบางคนคิดฆ่าตัวตายได้ นอกจากนี้วัยรุ่นยังมีความเชื่อมั่นในบางสิ่งบางอย่างอย่างรุนแรง เช่น เชื่อว่าการรวมกันเป็นกลุ่มและมีความเห็นที่สอดคล้องกันเป็นสิ่งที่สำคัญ วัยรุ่นจึงยอมทำทุกอย่างเพื่อเพื่อนเสมอ

เมื่อวัยรุ่นเกิดอารมณ์รุนแรง วัยรุ่นจะมีการแสดงออกที่แตกต่างกันไป ในลักษณะต่าง ๆ ดังที่ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2547, หน้า 193) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมที่เกิดจากสภาพอารมณ์รุนแรงของวัยรุ่นว่าจะมีการแสดงออก ดังนี้

1.1.1 แสดงอาการตึงเครียดทางประสาท เช่น คุดนิ้ว กัดเล็บ กัดริมฝีปาก ดึงจมูก ดึงผม เกาศีรษะ ลูบหน้า ชบหน้าลงกับฝ่ามือ เป็นต้น

1.1.2 อารมณ์ระเบิดออกอย่างรุนแรง แสดงออกโดยการเปลี่ยนแปลงจากอารมณ์หนึ่งไปสู่อารมณ์ตรงข้ามอย่างน่ากลัว และไม่สมเหตุสมผล เช่น บางเรื่องผู้ใหญ่เห็นว่าไม่น่าทำให้เสียใจมากนักแต่วัยรุ่นจะแสดงอาการเศร้าเสียใจร้องไห้โฮ ๆ อย่างระงับไม่ได้ เมื่อดีใจก็จะส่งเสียงหัวเราะดังลั่น ตกใจก็จะแผดเสียงร้องดังก้องไปทั่ว

1.1.3 ก่อการทะเลาะวิวาท มักมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับผู้อื่นเสมอ

1.1.4 เบื่ออาหาร เป็นคนจู้จู้จุกจิกในเรื่องอาหารเลือกอาหาร เบื่ออาหาร กินอาหารไม่ลง

1.1.5 อารมณ์เศร้าหมอง เด็กวัยนี้มักจะปกปิดอารมณ์บางอย่างด้วยการกลบเกลื่อนซ่อนเร้นและแสดงออกในทางที่สังคมยอมรับ เช่น อิจฉาเพื่อนแต่ไม่แสดงออกให้ผู้อื่นรับรู้จะแสดงออกในทางตรงกันข้าม เช่น ทำตนเป็น โอบอ้อมอารีเพื่อให้ผู้อื่นคิดว่าเป็นคนดีมีน้ำใจจึงเก็บกดอารมณ์ไว้ทำให้เศร้าหมอง มักเกิดกับวัยรุ่นตอนปลายมากกว่าวัยรุ่นตอนต้น

1.1.6 ใช้วิธีหลบหนีปัญหา เช่น เมื่อเกิดความวิตกกังวล กลุ่มใจ คับข้องใจเกี่ยวกับชีวิตประจำวันก็จะหลบไปนั่งฝันกลางวัน เพราะโลกแห่งความฝันนั้นทำให้มีอิสระในการคิด อยากเป็นอะไร อยากได้อะไร ก็จะได้ตามความต้องการขณะฝัน แต่ถ้าคิดฝันมากเกินไปโดยไม่ยอมกลับมาเผชิญหน้ากับความจริงก็อาจทำให้มีปัญหาในการปรับตัวได้

1.2 มีความไม่คงที่ ไม่สม่ำเสมอ เปลี่ยนแปลงง่าย เช่น อาจโกรธ เกลียด เสียใจ กังวล และท้อแท้หมดหวังได้ง่าย ๆ และหายไปได้ง่าย ๆ เช่นกัน

1.3 ขาดการควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์ จึงทำให้วัยรุ่นแสดงอารมณ์ออกมาอย่างเปิดเผย เมื่อถูกขัดขวางหรือมีความคับข้องใจ ซึ่งมักแสดงออกในลักษณะการเถียงผู้ใหญ่หรือการประชดประชัน เป็นต้น

1.4 มีอารมณ์ค้างในใจเสมอ ได้แก่ ความผิดหวังเสียใจ ทำให้วัยรุ่นหมกมุ่นอยู่กับเรื่องนั้น ๆ จนจิตใจเศร้าสร้อย ว้าเหว่ หงุดหงิด หรืออาจไม่พูดจากับใคร ซึ่งผู้ปกครองหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นควรใช้เวลาเขาได้จัดการกับอารมณ์เหล่านี้ด้วยตัวเอง แต่ถ้าหากอารมณ์ค้างมีความรุนแรงควรให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจกับวัยรุ่น เพื่อเป็นการป้องกันการตัดสินใจที่ผิดพลาดและเป็นอันตรายแก่วัยรุ่นได้

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออารมณ์ของวัยรุ่น

โดยปกติแล้ว อารมณ์ของเด็กวัยรุ่นจะรุนแรงตั้งแต่ระยะก่อนเข้าสู่วัยรุ่น และจะทวีความรุนแรงมากขึ้นเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น ซึ่งมีการแสดงอารมณ์ที่เปลี่ยนไปมาอยู่ตลอดเวลา อาจสรุปถึงสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงอารมณ์ของวัยรุ่นได้ดังนี้

2.1 การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายอย่างรวดเร็ว ในช่วงวัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านรูปร่าง สัดส่วน และสรีระภายใน ทำให้เด็กวัยรุ่นมีอารมณ์ขุ่นมัว และวิตกกังวลในเรื่องรูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพของตนเอง เช่น ความอ้วน ความผอม ความสูง ความเตี้ย การที่ผิวที่ใบหน้า และการมีเสียงที่เปลี่ยนไปของวัยรุ่น

2.2 การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะภายในร่างกาย เนื่องจากการทำงานของต่อมไร้ท่อทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายซึ่งมีผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ของวัยรุ่น และการ

เปลี่ยนแปลงของอวัยวะภายใน ทำให้วัยรุ่นมีพลังมาก รวมทั้งการขยายตัวของกระเพาะอาหารและลำไส้ ทำให้วัยรุ่นกินจุ ต้องการพักผ่อนมากกว่าในช่วงที่ผ่านมา การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้วัยรุ่นต้องปรับตัวอย่างมาก หากปรับตัวไม่ทันจะเกิดอารมณ์ไม่ปกติและหงุดหงิดได้

2.3 การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องพบกับสิ่งแวดล้อมและปัญหาต่าง ๆ มากมาย ทำให้วัยรุ่นเกิดความกังวลใจในการปรับตัว มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2547, หน้า 198) ได้สรุปการปรับตัวในด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.3.1 การปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมใหม่ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องมีความรับผิดชอบสูงขึ้น เริ่มต้องการอิสระจากการพึ่งพิงพ่อแม่ ต้องการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง และต้องการร่วมกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนมากขึ้น หากวัยรุ่นไม่สามารถทำสิ่งต่าง ๆ ตามที่ตนต้องการได้ก็จะรู้สึกกังวลและเกิดความเครียดได้

2.3.2 การปรับตัวต่อเพื่อนต่างเพศ เนื่องจากวัยรุ่นจะต้องวางตัวต่อเพื่อนต่างเพศได้อย่างเหมาะสมจึงเป็นที่ยอมรับของสังคม ทำให้วัยรุ่นเกิดความเครียด ความวิตกกังวลในเรื่องการสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ เช่น ไม่รู้ว่าจะแสดงท่าทีอย่างไรจึงจะเหมาะสมหรือจะวางตัวอย่างไรจึงจะเป็นที่ชื่นชอบของเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น

2.3.3 ปัญหาด้านการเรียนที่ยากขึ้น และมีความสำคัญต่อความสำเร็จของชีวิต รวมทั้งความคาดหวังของพ่อแม่ต่อการเรียนของวัยรุ่นที่ตั้งความคาดหวังไว้เกินความสามารถของเด็ก ทำให้วัยรุ่นเกิดความตึงเครียดในการปรับตัว และมีความวิตกกังวลเกิดขึ้นได้

2.3.4 อุปสรรคที่ขัดขวางความปรารถนา ได้แก่ ข้อจำกัดทางเศรษฐกิจ เช่น ไม่มีเงินซื้อสิ่งของเหมือนเพื่อน หรือข้อห้ามต่าง ๆ ภายในครอบครัว เช่น ห้ามมิให้รวมกลุ่มกับเพื่อน ๆ วัยรุ่นจะไม่สบายใจ รู้สึกมีปมด้อย และทำให้เกิดอารมณ์ที่รุนแรงได้

2.3.5 ปัญหาจากครอบครัว เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นเกิดปัญหาทางอารมณ์ ได้แก่ ความสัมพันธ์ที่ไม่ดีในครอบครัว ความบาดหมางของพ่อแม่ การปกครองลูกโดยใช้วิธีเคร่งครัดเกินไป ให้อิสระแก่วัยรุ่นน้อยเกินไป ขาดความเข้าใจในความต้องการและความสนใจของวัยรุ่น การจากไปของพ่อแม่ เช่น การหย่าร้าง การตาย หรือทอดทิ้งโดยไม่สนใจเด็ก ซึ่งปัญหาจากครอบครัวนี้จะสะสมอยู่ในจิตใจของเด็กจนกระทั่งวัยรุ่น ส่งผลให้วัยรุ่นมีอารมณ์ที่ตึงเครียดและยากที่จะแก้ไขได้ด้วยตนเอง

3. อารมณ์ชนิดต่าง ๆ ในวัยรุ่น

สภาพอารมณ์ของเด็กกับวัยรุ่นจะแตกต่างกัน กล่าวคือ จะมีการแสดงออกของอารมณ์ที่แตกต่างกัน และสภาพแวดล้อมในวัยเด็กไม่สามารถนำมากระตุ้นให้เกิดอารมณ์ในวัยรุ่นได้ แต่ทั้งวัยเด็กและวัยรุ่นจะมีอารมณ์ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ มีอารมณ์ทุกข์ ได้แก่ ความกลัว ความ

กังวล ความอิจฉาริษยา ความเศร้าโศก มากกว่าอารมณ์สุข ได้แก่ ความรัก และความร่าเริง สนุกสนาน อารมณ์ชนิดต่าง ๆ ของวัยรุ่นอาจสรุปได้ดังนี้

3.1 อารมณ์โกรธ (Angry) เป็นความรู้สึกที่ไม่พึงพอใจ เนื่องจากไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังหรือตามที่ตนต้องการ ซึ่งรายละเอียดเกี่ยวกับอารมณ์โกรธมีดังนี้

3.1.1 สาเหตุของการเกิดอารมณ์โกรธในวัยรุ่นได้แก่ สาเหตุต่อไปนี้

3.1.1.1 การถูกล้อเลียนหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์ในสิ่งที่เป็นจุดอ่อนของวัยรุ่น ผู้ใหญ่อาจทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือเพื่อให้วัยรุ่นปรับตัว ทำให้วัยรุ่นอับอายและเกิดอารมณ์โกรธมากกว่าที่จะปรับปรุงตัวเอง เช่น การล้อเลียนเรื่องความอ้วน ความผอม ความสูง ความเตี้ย เป็นต้น

3.1.1.2 การถูกจำกัดอิสรภาพ วัยรุ่นมีความต้องการอิสรภาพในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ อิสรภาพในการคบเพื่อน อิสรภาพในการเที่ยวเตร่ อิสรภาพในการแต่งกาย หากได้รับการขัดขวางจากผู้ใหญ่ เพราะมีความคิดว่าวัยรุ่นยังเด็กอยู่ จึงเป็นเหตุให้วัยรุ่นมีอารมณ์โกรธได้

3.1.1.3 การไม่ได้รับความยุติธรรม วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการได้รับความยุติธรรม การถูกขัดขวางสิทธิที่เขาพึงจะได้รับหรือการกล่าวหาโดยไม่ยุติธรรม เด็กจะมีอารมณ์โกรธต่อความไม่ยุติธรรมมาก

3.1.1.4 การปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมไม่ได้ เช่น การปรับตัวเข้ากับเพื่อนกลุ่มใหม่ สังคมใหม่ หรือเพื่อนต่างเพศที่ไม่คุ้นเคยจะทำให้วัยรุ่นเกิดความไม่สบายใจและโกรธเคืองตนเองที่ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

3.1.2 การแสดงอารมณ์โกรธของวัยรุ่น มักแสดงออกทางวาจามากกว่าทางร่างกาย ซึ่ง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2547, หน้า 207-208) ได้สรุปการแสดงอารมณ์โกรธของวัยรุ่นไว้ดังนี้

3.1.2.1 การแสดงออกทางวาจา ได้แก่ การพูดเยาะเย้ย ถากถาง ชุบชิบนินทา ล้อเลียน การพูดสบถสาบาน

3.1.2.2 การแสดงออกทางกาย ได้แก่ การขว้างปาสิ่งของ การกระแทกเท้า ทบตี ต่อย ตะ ซึ่งแสดงออกมากในวัยรุ่นตอนต้นและลดน้อยลงเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนปลาย ส่วนวัยรุ่นหญิง มักแสดงออกด้วยการร้องไห้คร่ำครวญและจะลดน้อยลงเมื่ออายุมากขึ้น

3.1.2.3 การแสดงออกด้วยสีหน้าท่าทางและแววตา เช่น การทำหน้าบึ้ง การไม่ยอมพูดจา หรือใช้สายตาที่เกรี้ยวกราด เป็นต้น

3.1.3 การจัดการกับอารมณ์โกรธของวัยรุ่น เป็นสิ่งที่วัยรุ่นควรฝึกและปฏิบัติ ซึ่ง กุญชรী คำชาย (2542, หน้า 107) ได้กล่าวถึง การจัดการกับอารมณ์ความโกรธไว้ดังนี้

3.1.3.1 พยายามจินตนาการว่าเราจะปฏิบัติอย่างไรเมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกทำให้โกรธ แล้วใช้จินตนาการนั้นเป็นแนวทางการแสดงออก

3.1.3.2 พยายามถ่วงเวลาการตอบสนองเมื่อเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่กระตุ้นให้โกรธ

3.1.3.3 ในช่วงของการถ่วงเวลานั้น ให้ท้าทายความโกรธของตนเองโดยตั้งคำถาม ตัวอย่างเช่น หากเราคิดว่าเพื่อนเหลวไหลไม่เคยที่จะรักษาการนัดหมายตั้งคำถามกับตัวเองว่า ฉันคิดถูกหรือเปล่าเพื่อนมีพฤติกรรมใดบ้างที่เรียกว่าเหลวไหล เพื่อนของเรานัดแล้วไม่เคยมาสักครั้งจริงหรือไม่ การตั้งคำถามเช่นนี้จะทำให้ความโกรธบรรเทาลง

3.1.3.4 หากความโกรธเป็นสิ่งที่ประพุดกั้นอยู่ในครอบครัวของเราและเราเขียนแบบมาให้ถามตนเองว่า เราเป็นนักเขียนแบบหรือเราจะสร้างพฤติกรรมใหม่ที่เป็นของเราเอง

3.1.3.5 หากต้องการระบายความโกรธออกมาเป็นพฤติกรรมรุนแรง ก็ให้เลี้ยงไปออกกำลังกายหรือกิจกรรมที่ต้องใช้แรงโดยไม่ทำร้ายบุคคล สิ่งมีชีวิตอื่น ๆ หรือทำลายวัตถุที่อาจนึกเสียดายเมื่อหายโกรธ

3.1.3.6 ให้ตระหนักเสมอว่าการแสดงกิริยาโกรธเป็นสิ่งที่เราเลือกปฏิบัติเอง

3.2 อารมณ์กลัว (Fear) เป็นอารมณ์ที่เกิดจากความรู้สึกที่ขาดความปลอดภัย หรืออยู่ในภาวะที่คิดว่ามีอันตรายเกิดขึ้น จะมีอาการตกใจ จะมีอาการใจสั่น หน้าซีด อึดอัด หายใจไม่สะดวกประเภทสิ่งที่วัยรุ่นกลัว แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

3.2.1 กลัวสิ่งที่เป็นปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ ได้แก่ กลัวสัตว์และสิ่งของต่าง ๆ

3.2.2 กลัวความสัมพันธ์ในสังคม เป็นความกลัวของบุคคลและสถานการณ์ทางสังคม ได้แก่ กลัวการพบปะผู้อื่น กลัวการไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน กลัวได้รับการดูถูกเยาะเย้ยถากถาง

3.2.3 กลัวเกี่ยวกับตนเอง เป็นความกลัวที่เกิดจากความรู้สึกว่าตนเองมีความไม่พอเพียงทางสังคม เช่น กลัวว่าจะประสบความล้มเหลวในการเรียน กลัวความอดอยาก

3.2.4 กลัวในสิ่งที่ไม่รู้ เป็นความกลัวที่คิดว่าตนเองไม่สามารถควบคุมสถานการณ์บางอย่างได้ เช่น กลัวคนแปลกหน้า กลัวการอยู่คนเดียว กลัวความว้าเหว่

3.3 อารมณ์อิจฉาริษยา (Envy and jealousy) เกิดจากความรู้สึกกลัวการสูญเสียความรัก มักเกิดกับเด็กที่ไม่มีความมั่นคงทางจิตใจและได้รับการเลี้ยงดูแบบปกป้องมากเกินไปหรือถูกบังคับควบคุมมากเกินไป การแสดงอารมณ์อิจฉาริษยาของวัยรุ่น อาจแสดงออกได้หลายลักษณะ ดังที่ พรพิมล เข็มมนาครินทร์ (2539, หน้า 62-63) ได้กล่าวไว้ดังนี้

3.3.1 แสดงความก้าวร้าวทางวาจา ได้แก่ การพูดจาถูกเหยียดหยาม การประชดประชัน หรือก้าวร้าวทางการกระทำ ได้แก่ การทำหน้าอ การตะโกนเสียงดัง ทับโต๊ะ การทำร้ายร่างกายด้วยวิธีต่าง ๆ

3.3.2 แสดงออกแบบเรียกร้องความสนใจ เช่น ทำร้ายตนเองหรือแสร้งทำเป็นเจ็บป่วย

3.3.3 การแสดงออกแบบทำเป็นไม่สนใจในเรื่องนั้น ๆ หรือสิ่งนั้น ซึ่งแท้จริงแล้วตนก็มีความรักความพอใจในสิ่งนั้นเช่นกัน

3.3.4 การแสดงออกแบบนิ่งเงียบ ไม่มีปฏิกิริยาแต่เก็บความรู้สึกอาฆาตมาดร้ายไว้ในใจ การแสดงความริษยาในลักษณะนี้ จะทำให้เด็กมีความเครียดสูง อึดอัดใจ หงุดหงิดง่าย ไม่มีความสุข นำไปสู่การเป็นโรคจิตหรือโรคประสาทได้ง่าย

3.4 อารมณ์ทุกข์โศก (Grief) เป็นอารมณ์ที่เกิดจากการสูญเสียบางสิ่งบางอย่างหรือประสบความล้มเหลวในเรื่องต่าง ๆ ซึ่ง ประสาท อิศรปริดา (2523, หน้า 80) ได้แบ่งความทุกข์โศกออกเป็น 2 ลักษณะดังนี้

3.4.1 ความเศร้าโศก เป็นอารมณ์ที่เกิดจากการสูญเสียสิ่งที่มีค่า การตายจากของบุคคลที่เขารักหรือเคารพ หรือการพลัดพรากจากสิ่งที่ยรัก

3.4.2 ความเศร้าโศก เป็นความทุกข์โศกที่เกิดจากการที่วัยรุ่นประสบความล้มเหลวในกิจกรรมบางอย่าง

3.5 อารมณ์รัก (Affection) ความรักเป็นกระบวนการทางสัญชาตญาณและการเรียนรู้เกิดขึ้นจากการที่บุคคลเกิดความพึงพอใจ หรือได้รับความสุขจากบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้มนุษย์มีความหวัง มีกำลังใจ ที่จะประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน บุคคลที่ได้รับการความรักจากครอบครัวในวัยเด็กก็จะมีความรักให้กับบุคคลอื่นได้ ความรักในวัยรุ่นมีหลายรูปแบบ สามารถแบ่งออกได้ดังนี้

3.5.1 ความรักตนเอง เป็นความรักที่เกิดจากการเห็นความสำคัญของตนเอง

3.5.2 ความรักเพื่อน เป็นความรู้สึกที่มีต่อเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศซึ่งเป็นการคบกันในลักษณะกลุ่มใหญ่ในวัยรุ่นตอนต้น และจะลดจำนวนลงเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนปลาย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการกิน การเที่ยว การเล่น และเพื่อนช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

3.5.3 ความรักเพื่อนต่างเพศ ในวัยรุ่นบางรายอาจมีความรักเพื่อนต่างเพศกับบุคคลที่มีเพศเดียวกับตน ซึ่งเกิดจากความรู้สึกที่มีความขัดแย้งหรือคับข้องใจเรื่องบทบาททางเพศในวัยเด็ก

3.6 อารมณ์ร่าเริงสนุกสนาน (Joy) อารมณ์ร่าเริงสนุกสนานเป็นอารมณ์ดี เป็นอารมณ์ที่ก่อให้เกิดความสุข ความสบาย และแสดงให้เห็นว่า บุคคลนั้นมีสุขภาพจิตดี เกิดขึ้นจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

3.6.1 ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

3.6.2 การประสบความสำเร็จในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ตนคาดหวัง

สาเหตุของความสับสนทางอารมณ์

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2553) กล่าวว่า โดยทั่วไป ในช่วงวัยรุ่นเด็กรู้สึกสับสนทางอารมณ์มากกว่าในวัยที่ผ่านมา เพราะสาเหตุเกี่ยวพันซับซ้อนหลายประการด้วยกันเช่น

1. เป็นช่วงเปลี่ยนวัย เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เป็นระยะที่เด็กเรียนทำบทบาทอย่างผู้ใหญ่ ในด้านความประพฤติ ความปรารถนาในชีวิต ความรับผิดชอบ นิสัยใจคอ แต่เนื่องจากเป็นระยะแรกเริ่มเด็กจึงมีความสับสนลังเลใจ ไม่แน่ใจ ไม่ทราบว่าจะถูกที่ควรนั้นควรจะเป็นอย่างไร

2. ร่างกายเติบโตเป็นชายหนุ่มหญิงสาวเต็มที่ ต้องวางตัวในสังคมกับเพื่อนร่วมวัย เพื่อนต่างเพศ และเพื่อนต่างวัยแนวใหม่ การวางตัวอย่างถูกต้องนั้นกระทำไม่ได้ง่าย ๆ ต้องอาศัยเวลาบ้าง ในระยะที่ปรับตัวไม่ได้เด็กจึงมีความรู้สึกสับสนในใจเมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่น

3. เด็กจะต้องเลือกอาชีพเพื่อเตรียมตัวสำหรับการประกอบอาชีพต่อไปในระยะผู้ใหญ่ การเลือกอาชีพเป็นเรื่องสำคัญต่อชีวิตจิตใจ อารมณ์ ความต้องการของเด็ก และบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งที่บ้าน โรงเรียน และกลุ่มเพื่อน ความสับสนใจเกิดง่ายเพราะเด็กอยู่ภายใต้ความบีบบังคับ ข้อจำกัดของระบบการศึกษา สติปัญญา ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว ความนิยมของท้องถิ่น โรงเรียน และสังคมส่วนรวม และยังไม่ทราบแน่ในความถนัด ความสนใจ ความต้องการ และบุคลิกภาพของตนเอง

4. สภาพปัจจุบันของสังคมเป็นสาเหตุใหญ่ซึ่งพอแยกย่อยได้ว่า

4.1 สังคมเปลี่ยนแปลงง่ายและรวดเร็ว เด็กปรับตัวตามไม่ทันเพราะยังมีความจัดเจนในโลกและชีวิตไม่เพียงพอ

4.2 สภาพเศรษฐกิจของสังคมทำให้เด็กต้องใช้เวลาฝึกฝนนานขึ้น ไม่มีโอกาสเป็นผู้ใหญ่และประกอบกิจกรรมของชีวิตอย่างผู้ใหญ่สมใจปรารถนา ต้องเก็บกอดความรู้สึกเช่นนี้ไว้ การเก็บกอดหนักหน่วงขึ้นเมื่อผู้สูงวัยกว่าหมาเอาว่าหนุ่มสาววัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ไม่ว่าระดับใดก็ตามยังอยู่ในฐานะเหมือนเด็ก

4.3 วัยรุ่นสมัยปัจจุบันจำนวนไม่น้อยต้องออกจากความคุ้มครองของพ่อแม่ ต้องช่วยตัวเองเร็วขึ้น บางคนอาจยังไม่พร้อมสำหรับการออกจากความคุ้มครองของพ่อแม่ จึงตกไปเป็นเหยื่อของผู้หวังเอาประโยชน์จากเด็กโดยปราศจากความหวังดี

4.4 ครอบครัวมีขนาดเล็กลง ความอบอุ่นมีน้อยกว่าครอบครัวใหญ่

สาเหตุความสับสนทางอารมณ์ของของวัยรุ่นยังมีอีกมาก ไม่มีความประสงค์จะกล่าวถึงโดยพิสดารในที่นี้ เด็กที่แก้ไขความสับสนทางอารมณ์ไม่ได้จะกลายเป็นวัยรุ่นที่เป็นปัญหา บุคลิกภาพที่ผิดปกติในวัยรุ่น
บุคลิกภาพที่ผิดปกติวัยรุ่นได้มีสาเหตุมาจากบุคลิกภาพเฉพาะแบบซึ่งมี 4 แบบด้วยกันคือ (อาภา ภมรบุตร, 2516, หน้า 5)

1. พวกเข้าสังคมยาก (Inhibited personality) เด็กพวกนี้มีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลไม่ดี เข้ากับสังคมยาก มีความรู้สึกวิตกกังวลง่าย มีความรู้สึกที่ตัวเองเป็นผู้ผิดเป็นส่วนเกินในสังคม ไม่แสดงลักษณะอาการก้าวร้าว ไม่มีลักษณะอันธพาล

2. พวกบุคลิกภาพแตกแยก (Personality disorder) พวกนี้มีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลไม่ดี ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ มีลักษณะต้องคอยเกาะผู้อื่นอยู่เสมอ ในหญิงมีลักษณะเป็นบุคลิกภาพฮิสทีเรีย (Hysteria) ในชายมีลักษณะแบบแยกตัว (Schizoid) หรือแบบย้ำคิด (Obsessional)

3. พวกชอบความรุนแรงก้าวร้าว (Aggressive sociopathy) มีลักษณะต่อต้านสังคม ชอบรุนแรงและก้าวร้าวมาก ในชายไม่มีความรู้สึกผิด แต่ในหญิงมีความรู้สึกวิตกกังวล รู้สึกตัวเองผิด และโทษตัวเอง

4. พวกจิตใจอ่อนภายใต้อิทธิพลยาเสพติด (Inaddequats sociopathy addiction) พวกนี้พึ่งสุราหรือยาเสพติด เอาแต่ใจตัวเอง เชื่อถือไม่ได้ ทำอะไรโดยไม่คิดถึงผลที่จะติดตามมา ไม่มีความรู้สึกวิตกกังวลแต่อย่างใด

อย่างไรก็ตามเราสามารถแบ่งบุคลิกภาพของวัยรุ่นที่เกเรออกเป็น 3 พวก ได้แก่

1. พวกอันธพาลทางสังคม (Social delinquents) พวกนี้มีลักษณะต่อต้านโดยการเลียนแบบจากเพื่อน ๆ ทำผิดโดยไม่รู้สึกว่าเป็นสิ่งเสียหาย ไม่มีความรู้สึกผิดชอบชั่วดี มีนิสัยโผงผาง ก้าวร้าว ขาดการควบคุมตนเอง ขาดความเชื่อมั่น และมีข้อขัดแย้งภายในจิตใจมาก

2. พวกปรับตัวเองไม่ได้ (Maladjusted) โดยมากเป็นพวกอยู่ในย่านสลัมคนจน พวกที่ออกจากโรงเรียนตั้งแต่อายุน้อย หรือเป็นบุตรสุดท้องของครอบครัวใหญ่ มีความก้าวร้าวมาก มักชอบทำผิดเพียงคนเดียว

3. พวกบุคลิกภาพปกติ (Normal personality) อยู่โรงเรียนมีความประพฤติดี มาจากครอบครัวที่ดี แต่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี ทำให้เกิดนิสัยอันธพาลแต่ไม่รุนแรง เมื่อได้รับการฝึกอบรมจะกลับตัวได้อย่างรวดเร็ว

4. สาเหตุทางสังคม (Sociological factors) ยูวอาชญากรได้ก่ออาชญากรรมขึ้นโดยสภาพในสังคมบีบบังคับ ความประพฤติและท่าทีของยูวอาชญากร เป็นที่ทราบกันแล้วว่าอัตราการเกิดอาชญากรรมมีจำนวนสูงมากในนครหลวงจากแหล่งเสื่อมโทรมบริเวณย่านอุตสาหกรรม การที่อยู่ไม่เป็นหลักแหล่งของประชาชน (พวกเร่ร่อนอพยพ) สาเหตุทางสังคมมีความสำคัญในรายชื่อ ยูวอาชญากรถูกเลี้ยงในสิ่งแวดล้อมของสังคมที่มีการก่ออาชญากรรมสูง

พฤติกรรมคือรื้อนต่อต้านผู้ใหญ่

วิทยากร เชียงกูล (2552) กล่าวว่านักจิตวิทยาเรียกพฤติกรรมเด็กที่คือรื้อนต่อต้านพ่อแม่ ครูผู้ใหญ่ คนอื่นอย่างต่อเนื่องไม่ต่ำกว่า 6 เดือนว่า Opposition Deficit Disorder (ODD) โรคต่อต้านท้าทาย โดยรวมถึงพฤติกรรมเหล่านี้ คือ

โกรธ ขุนเฉียวได้ง่าย

โต้เถียงกับผู้ใหญ่

ปฏิเสธ ทำทนายคำขอร้อง อย่างเอาจริงเอาจัง

ปฏิเสธที่จะทำตามกฎ

ทำความรำคาญให้กับคนอื่น โดยจงใจ

โทษคนอื่น สำหรับการทำผิดหรือพฤติกรรมที่ไม่ดีของตนเอง

หงุดหงิดง่าย ขี้รำคาญ โกรธ เคืองแค้น เกลียดชัง อาฆาตพยาบาทได้ง่าย

โรคต่อต้านและท้าทายผู้ใหญ่ของเด็กวัยรุ่นเกิดจากหลายปัจจัยที่ส่งเสริมให้วัยรุ่นมี

พฤติกรรมที่มีปัญหานี้รวมทั้ง

การที่สมาชิกในครอบครัวมีปัญหาความขัดแย้งกัน

ความล้มเหลวในการเรียนตั้งแต่ชั้นประถม

มีเพื่อนซึ่งติดเหล้า ติดยา มีพฤติกรรมเป็นอันธพาล นิยมใช้ความรุนแรงหรือมีปัญหา

พฤติกรรมอื่น ๆ

การได้รับการปฏิเสธจากกลุ่มเพื่อน

ครอบครัวมีประวัติ มีปัญหาด้านพฤติกรรมมาก่อน

พ่อแม่เองมีทัศนคติที่ยอมรับพฤติกรรมที่มีปัญหา

ในครอบครัวมีการใช้ความรุนแรง

ความไม่มั่นคงในครอบครัว เช่นปัญหาความเครียดทางเศรษฐกิจ มีพ่อหรือแม่ป่วยเรื้อรังหรือป่วยทางจิต พ่อแม่มีพฤติกรรมชอบลงโทษลูกรุนแรง การทำหน้าที่พ่อแม่ไม่คงเส้นคงวา ย้ายบ้านหลายครั้ง พ่อแม่หย่าร้าง

แนวคิดเกี่ยวกับกับพฤติกรรมก้าวร้าว

1. ความหมายของพฤติกรรมก้าวร้าว

ลักษณะ สิริวัฒน์ (2544, หน้า 116) กล่าวว่าพฤติกรรมก้าวร้าว เป็นพฤติกรรมที่ทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน เพราะการก่อเรื่องต่าง ๆ ตามความต้องการของตนเองโดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนที่จะเกิดกับผู้อื่น พฤติกรรมก้าวร้าวดังกล่าวแสดงออกได้หลายรูปแบบ เช่น ทะเลาะวิวาท ชกตี เตะต้อย ทำลายข้าวของ หรือพูดจาไม่สุภาพ

วารกรณ์ ตระกูลสฤษฎี (2544 , หน้า 135) พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง (Violent patient) หมายถึงผู้ป่วยที่ได้กระทำหรือมีแนวโน้มที่จะกระทำการก้าวร้าวรุนแรงเป็นอันตรายต่อตนเอง ผู้อื่น ซึ่งอาจกระทำลงไป เพราะสาเหตุหลายประการ อาการที่พบบ่อย ๆ ได้แก่

1. ทำทางดึงเครียด ตัวเกร็ง กำหมัดหรือจับพนักเก้าอี้แน่น ไม่ผ่อนคลาย
2. ใช้คำพูดรุนแรง เสียงดัง แสดงความฉุนเฉียว หยาบคาย
3. มีการเคลื่อนไหว เดินไปมาตลอด เหมือนวิตกกังวล กระวนกระวาย
4. ทำทางหวาดกลัว พร้อมที่จะกระทำการรุนแรงเพื่อป้องกันตัวเอง
5. เคยมีประวัติถูกกระทำรุนแรงมาก่อน หรือเคยถูกทำร้ายทารุณ หรือมีชีวิตที่ขมขื่น

คับแค้น

2. สาเหตุของความก้าวร้าว

สุชา จันท์ธอม (2541, หน้า 139-140) ได้รวบรวมและสรุปไว้ดังนี้

1. เด็กอาจมาจากครอบครัวที่ยากจน บ้านแตก ขาดการดูแล เด็กไม่ได้รับการพักผ่อนหย่อนใจในทางที่ถูกต้องมากกว่า
2. เนื่องจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองรักและตามใจลูกมากเกินไป ทำให้เด็กหวังและต้องการจะได้สิ่งต่าง ๆ จากเพื่อนที่ตามใจตนเอง เช่นเดียวกับที่ได้รับจากพ่อแม่
3. เนื่องจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองบังคับเข้มงวดมากเกินไป ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจแล้วแสดงออกกับเพื่อน ๆ หรือผู้อื่น
4. เด็กรู้สึกขาดความรัก ความอบอุ่นจากพ่อแม่ ทำให้ไม่มีความสุข
5. เนื่องจากเด็กไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ ทำให้คิดว่าผู้อื่นไม่เป็นมิตรที่ดีกับ

ตน

6. เด็กไม่ชอบครู แต่ไม่กล้าแสดงออกถึงความรู้สึกขัดแย้งนั้น และเก็บความรู้สึกนั้นมาแสดงกับเด็กคนอื่น ๆ

ผกา ศักดิ์ธรรม (2550, หน้า 52) ได้กล่าวว่าสาเหตุของความก้าวร้าวมีหลายประการ คือ

การขาดความอบอุ่นในครอบครัว เนื่องจากบิดามารดาให้ความรักและความเอาใจใส่ไม่เพียงพอ เด็กรู้สึกขาดความรักความอบอุ่น

ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ๆ ได้ ทำให้ไม่มีความสุข คิดว่าไม่มีใครเป็นเพื่อนที่ดีของตน

บิดามารดาหรือผู้ปกครองกวดขันลูกมากเกินไป เข้าระเบียบและเคร่งครัดมากเกินไป
 บิดามารดาหรือผู้ปกครองรักและตามใจ ปล่อยลูกเกินไป ทำให้เด็กคิดว่าจะได้รับสิ่งต่าง ๆ จากเพื่อนเหมือนได้จากบิดามารดา เมื่อไม่ได้ตามต้องการก็แสดงความก้าวร้าว ข่มขู่ต่าง ๆ เพื่อให้ได้ตามใจตนเอง

นักเรียนบางคนแสดงความก้าวร้าวกับครูผู้สอน เพราะมีปัญหาบางประการเกิดขึ้น เช่น ไม่ชอบเพราะคิดว่าครูไม่ยุติธรรม หรือถูกดูโดยไม่คิด

ลักษณะ สิริวัฒน์ (2545, หน้า 116) กล่าวว่าสาเหตุของพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่น มาจากปัจจัยต่อไปนี้

1. ครอบครัวขาดความอบอุ่น บิดามารดาไม่สนใจเอาใจใส่เท่าที่ควร
2. ครอบครัวที่มีบิดามารดาเข้าระเบียบ เข้มงวดกวดขันกับบุตรมากเกินไป
3. ครอบครัวที่มีบิดามารดารักและตามใจบุตรมากเกินไป บุตรจะเอาแต่ใจตนเอง
4. ปรับตัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้ ไม่มีความสุข และคิดว่าไม่มีใครเป็นมิตร
5. เด็กมีปมด้อยจึงสร้างปมเด่น หรือเคยได้รับการกลั่นแกล้งถูกรังแกมาก่อน

ม.ร.ว. สมพร สุทัศนีย์ (2544, หน้า 64-65) กล่าวว่าสาเหตุของพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นคือ

1. เป็นเด็กที่พ่อแม่ไม่ต้องการและเกลียดชัง ทอดทิ้งจนทำให้เด็กรู้สึกหัวเหว โดดเดี่ยว และน้อยเนื้อต่ำใจ ในที่สุดจะรู้สึกเครียดแค้นชิงชัง
2. เป็นเด็กที่ได้รับการกลั่นแกล้ง และโดนรังแกมาก่อน
3. ขาดความรักความอบอุ่นจากพ่อแม่ และคนข้างเคียง
4. พ่อแม่เข้มงวดกวดขันและเจ้าอารมณ์ ใช้อำนาจข่มขู่มากเกินไป ทำให้เด็กกลัวและกักเก็บอารมณ์นั้นไว้
5. เป็นเด็กที่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่พี่น้อง แยกความสามัคคี
6. ครูชอบใช้อำนาจเกินเหตุ
7. ครูไม่ยุติธรรม
8. เกิดจากการรบกวนหรือการต่อสู้
9. เกิดจากสัญชาตญาณการทำลาย

10. เกิดจากความไม่แน่ใจในเรื่องราวต่าง ๆ เข้าใจเรื่องราวไม่ชัดเจน จึงเกิดความคับข้องใจซึ่งนำไปสู่การก้าวร้าวได้

11. เด็กมีนิสัยขี้กลัว ไม่ใช่ขี้กลัว

12. มีปมด้อยจึงทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อสร้างปมเด่น

13. บางรายพ่อแม่รัก ตามใจและสนับสนุนให้มีพฤติกรรมก้าวร้าวรังแกผู้อื่น

กฤษยา ดันติผลาชีวะ (2551, หน้า 26-27) กล่าวว่าความก้าวร้าวมี 3 ประเภท ดังนี้

1. ความก้าวร้าวทางตรง เป็นการระบายก้าวร้าวด้วยการทำร้ายบุคคลที่เป็นบุคคล

เป้าหมายโดยตรง เช่น โกรธใครก็ตรงรี่เข้าชกต่อยทุบตี ให้เป้าหมายเจ็บตัว หรือใช้วาจาคำประจานให้เกิดความอับอายเห็นจะจะว่าใครถูกค่า

2. ความก้าวร้าวทางอ้อม เป็นความก้าวร้าวที่ไม่แสดงตรงตัวบุคคล แต่จะใช้วิธีแสดงออกด้วยการทำลายสิ่งของทรัพย์สินสมบัติทั้งของตนเองหรือของบุคคลเป้าหมาย ด้วยเพียงหวังทำลายความรู้สึกและจิตใจ เพื่อระบายความคับข้องใจของตนเอง

3. ความก้าวร้าวแฝง ความก้าวร้าวแฝงนี้ไม่แสดงออกทั้งทางตรงและทางอ้อม แต่จะแฝงเร้นอยู่ในตัวบุคคลที่พร้อมแสดงออกเมื่อรู้สึกที่ต้องแสดงตนว่ามีอำนาจเหนือบุคคลเป้าหมาย ซึ่งหมายความว่าความก้าวร้าวนี้อยู่ภายใต้จิตสำนึกตลอดเวลา จะแสดงออกมาเมื่อมีโอกาส โดยเฉพาะกับบุคคลที่อยู่ใกล้ตัวและอ่อนแอกว่า ซึ่งผู้อยู่รอบข้างจะมองไม่เห็นถึงความก้าวร้าวลักษณะนี้ ผู้มีความก้าวร้าวแฝงมักจะดูดีในสายตาบุคคลอื่น แต่ผู้ถูกรุกรานจะรู้ตัว

การแสดงออกของความก้าวร้าวนี้มี 2 วิธี คือ ความก้าวร้าวทางวาจาและความก้าวร้าวทางกาย

ความก้าวร้าวทางวาจา เป็นการแสดงออกถึงการข่มขู่และการทำลายบุคคลเป้าหมายให้ได้รับความเจ็บใจ มี 5 ระดับ ดังนี้

1. ปฏิเสธ ความก้าวร้าวนี้เป็นการแสดงความเป็นปฏิกิริยาต่อบุคคลเป้าหมายด้วยการใช้คำพูด หรือการใช้ท่าทางเป็นการแสดงสีหน้า ทำท่าปฏิเสธ รวมถึงการหลบหลีกไม่ยอมพบหน้า ลักษณะปฏิเสธแต่ละวัยจะแสดงออกแตกต่างกัน

2. ข่มขู่ เป็นการพูดทำให้เป้าหมายเกิดความกลัว ถ้าเป็นสัตว์จะส่งเสียงขู่ เป็นแมวจะพองขนทำตัวโต แต่คนจะใช้คำพูด

3. คำ การใช้คำพูดไม่ไพเราะรุนแรงที่เป็นคำหยาบคาย ซึ่งจะมีหลายระดับ เริ่มจากคำหยาบทั่วไป คำถึงญาติ จนถึงคำบุพการี ความรุนแรงของคำคำจะขึ้นอยู่กับอารมณ์ แล้วผ่านออกมาทางศัพท์ร่วมกับความดังของเสียง ว่าต้องการทำร้ายผู้ฟังระดับใด

4. ประจํา เป็นกาการตะโกนด่า โดยไม่มีเจตนาให้คนอื่น ได้ยินจุดประสงค์เพื่อให้เจ็บ 2 เท่า เท่าแรก คนถูกด่าเจ็บที่ถูกด่า เท่าที่ 2 คนถูกด่าเจ็บที่ถูกประจําให้คนอื่นรับรู้ การด่าประจํา นั้นเด็กเล็กไม่มีจะเริ่มมีในเด็กโตและผู้ใหญ่ การด่าประจํานี้เริ่มจากนิทานและใส่ไฟก่อน จนถึง การด่าเสียงดังในที่แจ้ง

5. แข่ง ความก้าวร้าวด้วยการแข่งนี้รุนแรงมากกว่าค่า อาจแข่งต่อหน้าและลับหลัง เกิดขึ้นเมื่อผู้ก้าวร้าวไม่มีพลังหรืออำนาจพอ จึงต้องพึ่งพาสังคคีสิทธิ์ที่มีอำนาจเหนือกว่ามาช่วย กระทำ การแข่งนี้พบมากในผู้ใหญ่ เด็กโตมีบ้าง แต่เด็กเล็กไม่มีเลย อาจจะเป็นเพราะพัฒนาการภาษากับการใช้ความรู้ยังเจริญไม่เต็มที่ จึงมีน้อยมากหรือไม่มีเลย (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2551, หน้า 32-35)

ความก้าวร้าวทางกาย เป็นความก้าวร้าวที่รุนแรงมากกว่าความก้าวร้าวทางวาจา ซึ่งการ แสดงออกอาจจะใช้อวัยวะและร่างกายในการทำร้ายผู้อื่นให้เกิดความเจ็บปวดจนถึงตาย การ แสดงออกเริ่มจากการหยิก ตี ทูบ ตบ ต่อย เตะ ถีบ จนถึงใช้อาวุธทำร้าย ความก้าวร้าวทางกายนี้อาจ สัมพันธ์หรือไม่สัมพันธ์กับความก้าวร้าวทางวาจา

การเกิดความก้าวร้าวทางกายนั้นอาจเกิดกระทันหัน หรือเกิดจากความก้าวร้าวทางวาจา มาก่อน แล้วมาเป็นความก้าวร้าวทางกาย

ลักษณะความก้าวร้าวทางกาย เป็นความก้าวร้าวที่มุ่งทำลายเพื่อให้บุคคลเป้าหมายเสียใจ เจ็บใจ วิธีการทำลายมีดังนี้

1. ทำลายสิ่งของ ทั้งที่เป็นของตนเองและผู้อื่น ด้วยการแย่งของ ทูบหรือทำให้แตกสลาย หรือนำไปแอบซ่อน

2. ทำลายตนเอง ความก้าวร้าวบางอย่างนั้นใช้วิธีกระทำต่อตนเองโดยหวังให้คนอื่นเจ็บ ข้ำ เช่น ขังตัวเอง ดึงผมตัวเอง ตีอกชกหัว หรือกระทืบเท้า เหตุเพราะทำร้ายผู้อื่นไม่ได้ การทำลาย ตนเองเป็นเจตนาเพื่อแสดงความก้าวร้าวต่อผู้อื่น แต่ทำผู้อื่นไม่ได้จึงก้าวร้าวตนเองเพื่อให้มีผลถึง ผู้อื่น

3. ทำลายผู้อื่น เป็นความก้าวร้าวถึงระดับรุนแรง และเป็นความก้าวร้าวสะสม ถึงขั้น ทำลายและเป็นภัยต่อกลุ่มเป้าหมายโดยตรง และมุ่งถึงชีวิต (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2551, หน้า 38-39)

3. ความรุนแรง

ความรุนแรงเป็นความก้าวร้าวที่มุ่งทำลายผู้อื่น เป็นปฏิกิริยาที่แสดงถึงความไม่ลงรอย อย่างชัดเจน ทั้งด้านความคิด ความรู้สึก และทัศนคติ ที่เป็นพลังผลักดันอย่างรุนแรงให้เกิดการ แสดงออกอย่างไร้การควบคุม ซึ่งเกิดขึ้นได้เป็นครั้งคราว ทั้งนี้ต้องมีสิ่งกระตุ้นและโอกาส

หากเป็นเด็กเล็กการแสดงออกจะทำเมื่อหงุดหงิดหรือมีสิ่งที่ไม่พอใจ เช่น ตีเพื่อน กัดเพื่อน ตีผู้ใหญ่ ทำให้เจ็บมากที่สุด แต่ไม่มีเจตนาทำร้ายถึงชีวิต เพียงแต่ต้องการระบายความคับข้องใจ เด็กโตมีการแสดงอารมณ์ต่างจากเด็กเล็ก จะใช้กำลังในการตบตีชกต่อยเริ่มจากทะเลาะกับพี่น้อง เพื่อน จนถึงยกพวกตีคนอื่น หรือทำร้ายผู้อื่นด้วยตนเอง ความรุนแรงนี้จะรวมไปถึงข่มขืนและฆ่าตัวตาย (กุลา ตันติผลาชีวะ, 2551, หน้า 39)

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู

ปัจจัยทางครอบครัวมีผลโดยตรงต่อการมีพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็ก เด็กจะเรียนรู้พฤติกรรมก้าวร้าวจากพ่อแม่ ความขัดแย้งในครอบครัว การเสริมแรงเด็ก และการทารุณเด็ก ดังนั้น การเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้องจึงมีผลมาก

เด็กเล็กขวบแรกหลุดจากครรภ์มารดาต้องการความรัก ความอบอุ่น สัมผัสของแม่ การอุ้ม การกอด และการให้นมที่สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก นั่นคือการสร้างความอบอุ่นในจิตใจและลดพลังก้าวร้าวที่ติดตัวมาหรือแฝงมากับตัวเด็ก การดูแลเด็กด้วยความรักที่ยาวไปถึง 3 ขวบแรก นอกจากสร้างความมั่นใจให้กับเด็กแล้ว ยังสร้างความภาคภูมิใจให้กับเด็กด้วย เด็กที่ขาดความมั่นใจมักมีนิสัยก้าวร้าว ทั้งนี้เพื่อชดเชยความมั่นใจที่ขาดหายไป ตัวอย่างเช่น ผู้นำบางคนดูภายนอกแข็งแรงแรง แต่จริง ๆ ภายในจิตใจอ่อนแอก็มีมาก เป็นพวกใจดีปากร้าย

การเลี้ยงให้เด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าวเกิดจาก 2 กรณี กรณีแรกเกิดขึ้นเมื่อเด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าว เช่น ทำลายของ ร้องไห้ กระทบเท้า ร้องไห้แง ถ้าแม่อุ้มอยู่ที่ตักผมแม่หรือตักที่ตักตัวเองอย่างรุนแรง การแสดงออกของเด็กทำให้พ่อแม่ตกใจก็เลยยอมตามใจเด็ก ทำตามที่เด็กเรียกร้อง หรือให้ข้อแลกเปลี่ยน ซึ่งการกระทำของพ่อแม่เช่นนี้กลายเป็นตัวเสริมแรงให้เด็กก้าวร้าวเป็นนิสัย เพราะเด็กเรียนรู้และซึมซับว่าพฤติกรรมก้าวร้าวมีประโยชน์ต่อตนเอง ถ้าพ่อแม่ยอมลูกที่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวด้วยการร้องดินจะเอาสิ่งของ หรือคือด้านต่อต้านเสมอโดยไม่มีการสอนเหตุผล จะทำให้เด็กมีแนวโน้มที่มีนิสัยก้าวร้าวเมื่อโตขึ้นได้ การเลี้ยงดูแบบตามใจเด็กมาก ไม่ว่าเด็กต้องการสิ่งใดเด็กก็จะได้สิ่งนั้น จะเป็นเพราะความรักลูกมาก หรือไม่อยากขัดใจลูกให้เป็นปัญหาที่ตาม ถือเป็นการสร้างเสริมนิสัยก้าวร้าวให้กับเด็ก การตามใจเด็กส่งผลให้เด็กเอาแต่ใจตนเอง ไม่เรียนรู้ความอดทนไม่รู้จักการควบคุมตนเองที่เหมาะสม สิ่งที่จะตามมาอีกอย่างคือ เด็กจะมีนิสัยรุกรานผู้อื่น ไม่เคารพสิทธิผู้อื่น เมื่อต้องการสิ่งใดก็ตามเด็กจะแสดงความก้าวร้าวขึ้นมาทันที ในทางตรงกันข้ามถ้าเลี้ยงลูกด้วยความเข้มงวด พ่อแม่ยึดตนเองเป็นหลัก คิดว่าตนเองคิดถูกต้องทั้งหมดแล้วเด็กต้องทำตาม เกรงครัดกับเด็ก คาดหวังเด็กไว้สูงมากทำให้เด็กเกิดความคับข้องใจและ

เครียด สร้างนิสัยเป็นความเรียดแค้นก้าวร้าว ซึ่งอาจจะแสดงออกทั้งในบ้านและนอกบ้าน เด็กที่ก้าวร้าวเช่นนี้จะเข้ากับเพื่อนได้ยาก ไม่เป็นมิตร ตี้อันมาก

มีพ่อแม่บางคนแก้ปัญหาลูกก้าวร้าวด้วยการลงโทษรุนแรง ด้วยหวังว่าการลงโทษจะทำให้ลูกนิสัยดีขึ้น ให้ลืมได้โดย เพราะการลงโทษที่รุนแรงไม่ได้กระตุ้นให้เด็กคิดแก้ไขนิสัยตนเองได้ทันที แต่จะกลายเป็นจิตไปหมกมุ่นกับความ “คูร้าย” และหยาบคายของผู้ใหญ่ (พ่อแม่)

เป้าหมายของการแก้ปัญหาลูกให้ดี หรือสร้างลูกให้เป็นเด็กที่มีพฤติกรรมที่ดี คือการพัฒนาตัวให้รู้จักการควบคุมกำกับตนเอง

การแสดงความนับถือและให้เกียรติกันจะพัฒนาความแข็งแกร่งของจิตใจ ให้เด็กควบคุมพฤติกรรมตนเองได้ เพราะเด็กช่างคิดและค้นพบ เด็กต้องการพลังใจที่จะแก้ปัญหาด้วยตนเองมาก ผู้ใหญ่ควรเข้าใจความเป็น “คน” ของเด็ก แล้วสร้างเด็กให้แข็งแรง การที่ผู้ใหญ่ปกป้องเด็กจะทำให้เด็กช่วยเหลือตนเองไม่ได้ หรือการที่ผู้ใหญ่ใช้อำนาจกับเด็ก ลงโทษเด็กด้วยอารมณ์ เป็นการถ่ายทอดพฤติกรรมก้าวร้าวให้กับเด็ก (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2551, หน้า 64-66)

ความก้าวร้าวของพ่อแม่ พ่อแม่ที่มีนิสัยก้าวร้าว ซึ่งอาจจะเป็นคนใดคนหนึ่งหรือทั้งสองคน เป็นจุดกำเนิดความก้าวร้าวของเด็ก เด็กจะเลียนแบบจากการกระทำของพ่อแม่ แม่ที่หยาบคาย ใช้คำคำตลอดเวลา ลูกสาวจะด่าเก่ง ลูกชายจะหยาบคาย พ่อที่ทารุณทุบตีลูก ทุบตีภรรยา จะส่งผลให้ลูกชายก้าวร้าวต่อผู้หญิง ส่วนลูกสาวจะเกลียดชังผู้ชาย และพัฒนาตนเองเป็นคนมีนิสัยก้าวร้าว

ตัวอย่างความก้าวร้าวของพ่อแม่ไม่ได้เกิดจากการแสดงพฤติกรรมของพ่อแม่เท่านั้น แต่ความก้าวร้าวอาจซึมลึกมากจากการแสดงอิทธิพลของพ่อแม่ ฉะนั้นจึงไม่แปลกเลยว่ทำไมลูกผู้มีอิทธิพลทางสังคมจึงก้าวร้าว เด็กที่เป็นลูกของพ่อแม่ที่ใช้อำนาจหรืออิทธิพลกับบุคคลอื่นในสังคม จะทำทารุณกรรมกับผู้อื่นได้อย่างเปิดเผย สาเหตุเพราะทุกคนจะสร้างพลังในตนเพื่อความอยู่รอดของตนมาก่อนแล้ว เมื่อมีอำนาจบารมีพ่อแม่มาสนับสนุน เด็กจะเหิมเกริมก้าวร้าวมากยิ่งขึ้น เพราะถือว่ามีความอำนาจสำรอง เผลอเช่นประเทศใหญ่ที่อาวุธดีกว่าและเครื่องมือดีกว่าก็จะรุกรานประเทศเล็กเป็นต้น

การเก็บกดความไม่พอใจพฤติกรรมของพ่อแม่ ส่งผลให้เด็กมาก้าวร้าวตอนโต เมื่อเด็กโตขึ้นร่างกายแข็งแรง เด็กรู้สึกว่าคุณมีพลังเหนือคู่ต่อสู้ เด็กจะระเบิดความก้าวร้าวและทำร้ายพ่อแม่ โดยเฉพาะเมื่อไม่สามารถควบคุมสติของตนเองได้ เช่น เมา หรือติดยาเสพติด บางคนความเรียดแค้นที่กักเก็บไว้ในสมองจะพุ่งออกมาในรูปของพฤติกรรมทำร้ายถึงระดับเป็นลูกทพพิ (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2551, หน้า 105-107)

การอบรมเลี้ยงดู และทัศนคติของพ่อแม่เป็นสิ่งสำคัญต่อพัฒนาการของลูกมาก การที่เด็กจะเติบโตจะเติบโตขึ้นมามีบุคลิกภาพ ลักษณะอย่างใดนั้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับพันธุกรรมแล้ว การ

อบรมเลี้ยงดูเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญมาก ถ้าเด็กได้รับการเลี้ยงดูอย่างถูกต้องเหมาะสม จะส่งผลให้เขามีบุคลิกภาพที่ดี มีการปรับตัวต่อปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม จะทำให้เด็กมีพัฒนาการที่ดี มีบุคลิกภาพเหมาะสม อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ในทางตรงกันข้าม ถ้าเด็กถูกเลี้ยงดูไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสม จะทำให้เด็กมีพัฒนาการทางบุคลิกภาพที่ไม่ดีและไม่เหมาะสม ซึ่งจะ เป็นปัญหาต่อการปรับตัวและส่งผลให้เกิดปัญหาทางสุขภาพจิตด้วย (วารสาร ธรรมศาสตร์, 2544, หน้า 23)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอบรมเลี้ยงดู (วารสาร ธรรมศาสตร์, 2544, หน้า 23)

- 1.ทัศนคติพ่อแม่ที่มีต่อลูก
 2. สภาพอารมณ์ของพ่อแม่
 3. ความสัมพันธ์ในชีวิตสมรสของพ่อแม่
 4. ประสบการณ์ที่พ่อแม่ได้รับการเลี้ยงดูมา
 5. ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็ก
- ลักษณะของครอบครัวที่มีผลต่อสุขภาพจิต

1. ครอบครัวที่ให้ความรักความอบอุ่น สำหรับครอบครัวลักษณะนี้สมาชิกได้รับการดูแลเอาใจใส่จากบิดามารดา หรือญาติพี่น้องเป็นอย่างดี จึงเป็นผลให้สมาชิกมีความสำคัญสอดคล้องในแนวเดียวกันในเรื่องเจตคติ ค่านิยม ความเชื่อ ความรัก ความเข้าใจ บิดามารดาเป็นที่ปรึกษาของสมาชิกในครอบครัวได้ดี ทำให้ไม่เกิดความหว้าว้าว และมีความใกล้ชิดกันระหว่างบุตร-บิดามารดา จึงไม่เกิดปัญหาหรือความไม่เข้าใจกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว ลักษณะของครอบครัวเช่นนี้จะส่งเสริมให้สมาชิกมีสุขภาพจิตดี ปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นในสังคมได้ ทำให้มีความสามารถสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ดี

2. ครอบครัวแตกแยก ครอบครัวลักษณะนี้สามารถแบ่งแยกออกได้อีก ดังนี้

2.1 ครอบครัวที่บิดามารดาทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ เป็นลักษณะของการแสดง ความขัดแย้ง ไม่มีการควบคุมอารมณ์ แสดงออกถึงความก้าวร้าว หรือการทำลายกัน ทำให้บุตรเกิดความ สะเทือนใจ เกิดการขัดแย้งและคับข้องใจ ไม่เข้าใจบุคคลที่เป็นพ่อแม่ ซึ่งเขาจะต้องเกิดความ กดดันในจิตใจ ทำให้ไม่เกิดความสุข และอาจมีปฏิกิริยาโต้ตอบ 2 แบบ คือ อาจจะสงบ เศร้าสร้อย หลบหน้าผู้คน หรือตรงกันข้ามคือ อาจมีลักษณะต่อต้าน ก้าวร้าว หงุดหงิด ปฏิกริยาทั้ง 2 แบบล้วน ก่อให้เกิดสุขภาพจิตเสียทั้งสิ้น จึงก่อให้เกิดการหาทางออกอาจหนีออกจากบ้านหรือไปหาที่พักพิงที่อื่น

2.2 ครอบครัวที่บิดามารดาหย่าร้างกัน เมื่อบิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน บุตรต้องอยู่กับคนอื่น ทำให้บุตรเกิดความหว้าว้าว ไม่มั่นคงทางจิตใจ ขาดความอบอุ่น มักจะทำให้มีปัญหาทาง

อารมณ์ สติปัญญา สังคม โดยมีพฤติกรรมที่แสดงออกในรูปแบบซึมเศร้า ผลการเรียนรู้ตกต่ำ ความสัมพันธ์กับผู้อื่นล้มเหลว เมื่อโตขึ้นอาจมีปัญหาทางเพศ เช่น มีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังน้อย อยู่ หรืออาจมีครอบครัว และลงเอยด้วยการหย่าร้าง

2.3 ครอบครัวที่มีบิดามารดาเพียงคนเดียว ครอบครัวในลักษณะนี้ก็เป็นผลให้บุคคลขาดความรักความอบอุ่น ในกรณีที่ครอบครัวต้องสูญเสียคู่ชีวิตเหลือเฉพาะบิดาหรือมารดาคนเดียว ผู้ที่เหลืออยู่ต้องรับภาระหนักขึ้น ทำให้เกิดความเครียดซึ่งส่งผลกระทบต่อมายังบุตร และหากมีคู่อื่นที่ไม่เข้าใจกันระหว่างพ่อเลี้ยง หรือแม่เลี้ยง ต่อลูกเลี้ยง ยิ่งทำให้เกิดปัญหาอีกหลายเท่า (ลักขณา สิริวัฒน์, 2545, หน้า 26-27)

ทัศนคติในการเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน

1. การเลี้ยงดูแบบรักและปกป้องมากเกินไป (Overprotection) มักพบในพ่อแม่ที่มีปมด้อยในใจ ขาดความรักมาก่อน หรือในคนที่มีลูกยาก ผลที่เกิดขึ้นคือเด็กจะถูกทำลายพัฒนาการรักกลายเป็นเด็กที่ไม่กล้าคิดไม่กล้าตัดสินใจ ต้องพึ่งพาผู้อื่นตลอดเวลา เพราะเด็กไม่ได้เรียนรู้เอง ทำให้มีความมั่นใจน้อย

2. การเลี้ยงดูแบบตามใจไม่มีขอบเขต (Overindulgence) คือ การเลี้ยงดูแบบรักและตามใจ พ่อแม่สอนให้เด็กเห็นแก่ตัวเอง เอาตัวเองเป็นจุดศูนย์กลาง (หรือ Egocentric) เด็กจะเติบโตแบบอยู่กับผู้อื่นได้ยาก ชอบตำหนิคนอื่น

3. การเลี้ยงดูแบบวิตกกังวล (Anxious attitude) พบในแม่ที่เคยมีประสบการณ์ไม่ดีและกลัวว่าลูกจะเหมือนตน แม่ที่มีความวิตกกังวลนี้จะทำให้เด็กกลายเป็นเด็กขี้กังวล (Anxious child) ได้

4. การเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง (Rejection) พบในพ่อแม่ที่ไม่ได้เตรียมตัวก่อนแต่งงาน พ่อแม่อายุน้อย เศรษฐกิจไม่ดี เด็กที่เกิดมาได้เพศไม่ตรงตามต้องการ เด็กพิการ เจ็บป่วย หรือมีพฤติกรรมที่ผิดปกติ พ่อแม่จะไม่สนใจลูกเลยทำให้ลูกระแวงไม่ไว้วางใจ (Mistrust) และกลายเป็นเด็กก้าวร้าวหยาบคาย เป็นอันตรายได้

5. การเลี้ยงดูแบบเข้มงวด (Perfectionist) พ่อแม่จะตั้งความหวังในตัวลูกมาก จึงจัดการตั้งกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ให้ลูกทุกอย่าง เด็กจึงไม่ค่อยได้ใช้ความคิด และจะรู้สึกต้องพึ่งผู้อื่น (Dependent) เพราะต้องทำอะไรเพื่อสนองความต้องการของพ่อแม่ โดยเด็กเองอาจจะยอมรับความไม่สบายใจเอาไว้กับตน เด็กจะรู้สึกเป็นปมด้อยเมื่อรู้สึกว่าทำอะไรไม่สำเร็จ และจะรู้สึกมีปมด้อย โตขึ้นอาจจะมีบุคลิกภาพแบบดีเลิศ (Perfectionist) ด้วย

6. การเลี้ยงดูแบบไม่คงเส้นคงวา (Inconsistency) พ่อแม่มักมีปัญหา คือ Impulsive

(มีอารมณ์ที่ยับยั้งไม่ได้) เด็กจะเกิดความสับสนไม่รู้ว่าพ่อแม่จะปฏิบัติต่อตนอย่างไร เด็กจะสนองตอบในรูปของเด็กคือ หงุดหงิด ก้าวร้าว และจะเลือกทำในสิ่งที่ตนพอใจเท่านั้น (สุชา จันทร์เอม, 2541, หน้า 148-149)

รูปแบบของพ่อแม่ในการอบรมเลี้ยงดูลูก ซึ่งมีผลทำให้บุคคลมีความแตกต่างกัน

รูปแบบที่ 1: ประเภทรักมากและปกป้องมากเกินไป

พ่อแม่แบบนี้จะให้การดูแลเอาใจใส่ให้ความรักแก่ลูกอย่างมากมาเกินไป ไม่ยอมให้ลูกทำอะไรเลย เลี้ยงแบบ “ไข่ในหิน” ไม่ยอมให้ห่างสายตา เกรงและกลัวลูกจะพบอันตราย ความลำบาก ความเหนื่อยยาก ลูกไม่ต้องคิด ไม่ต้องตัดสินใจ ไม่ต้องทำอะไร พ่อแม่จะเป็นคนจัดการดูแลให้ทั้งหมด

การเลี้ยงลูกแบบนี้ ทำให้เด็กขาดทักษะในการช่วยเหลือตนเอง ขาดประสบการณ์ในการคิดตัดสินใจ ทำให้การจะพัฒนาเป็นผู้ใหญ่ที่มีความมั่นใจในตนเองมีน้อยมาก เพราะไม่ค่อยคิดตัดสินใจอะไร และทำอะไรด้วยตนเองเลย ทำให้เมื่อโตขึ้น บางคนอาจมีนิสัยเหมือนเด็กทำอะไรเองไม่ค่อยได้ ต้องพึ่งพิงผู้อื่นอยู่เสมอ ต้องการความช่วยเหลือในการคิด ตัดสินใจแทน หรือหากตนเองจำเป็นต้องคิด ต้องตัดสินใจ ต้องทำอะไรด้วยตนเอง อาจตัดสินใจผิดพลาด และทำสิ่งต่าง ๆ ผิดพลาด อันเป็นเหตุเนื่องจากขาดความรู้ และขาดประสบการณ์

รูปแบบที่ 2: ประเภทไม่ต้องการลูก

พ่อแม่แบบนี้จะไม่รักลูก เกลียดลูก เนื่องจากมีความคิด ความเชื่อบางอย่างฝังใจ หรืออาจเกิดเนื่องจากการไม่พร้อมจะมีลูก หรือคิดและรู้สึกว่ามีลูกแล้วทำให้พ่อแม่ลำบากมากยิ่งขึ้น หรือในขณะที่แม่ตั้งครรภ์มีอาการไม่สบายมาก ทำงานไม่ได้ ทำให้รู้สึกทุกข์ทรมาน และเกิดความคิด รู้สึกว่าลูกคนนี้นำความทุกข์มาให้ ความคิด ความรู้สึกดังกล่าว อาจเกิดระหว่างตั้งครรภ์หรือภายหลังคลอดแล้วก็ได้ พ่อแม่บางคนก็อาจซัดทอดว่าเป็นเพราะลูกคนนี้ทำให้ตนเองและครอบครัวลำบาก ทำให้พ่อแม่เกลียดลูก โทษลูกเป็นต้นเหตุ

พ่อแม่แบบนี้จะเลี้ยงลูกปฏิบัติต่อลูกด้วยความรุนแรง ทั้งวาจา สีหน้า ท่าทาง และพฤติกรรมไม่สนใจลูก ทำให้ลูกขาดความรัก ความอบอุ่น ส่งผลให้เด็กเติบโตเป็นเด็กที่มีความกระด้าง ก้าวร้าว ชอบทะเลาะวิวาท หงุดหงิด ฉุนเฉียวง่าย มีลักษณะต่อต้านสังคม หรือมีความรู้สึกซึมเศร้า ขาดความมั่นใจ ขาดความภาคภูมิใจในตนเอง มีปมด้อย ก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพจิต มีบุคลิกภาพแปรปรวน ดุดสนารเสพติด บุหรี่ เหล้า ยาบ้า สูดดมสารระเหย ดิดการพนัน ก่อปัญหาอาชญากรรมอื่น ๆ เช่น ลักขโมย จี้ ปล้น ทำร้ายร่างกาย ข่มขืน ฆ่า กลายเป็นอาชญากร สร้างความเดือดร้อนให้คนในสังคม ฯลฯ

รูปแบบที่ 3: ประเภทตามใจมากจนไม่มีขอบเขต

พ่อแม่ประเภทนี้มักจะตามใจลูกทุกอย่างที่ขอ โดยเฉพาะวัตถุ ลูกจะได้ทุกอย่างตามที่ต้องการเท่าที่พ่อแม่ถึงจะแสวงหามาให้ได้ และพ่อแม่ประเภทนี้อาจไม่มีเวลาในการดูแลอบรมสั่งสอน หรืออาจจะอบรมลูกอย่างไม่ถูกต้อง ส่งผลให้เด็กไม่รู้ว่า สิ่งใดผิด สิ่งใดถูก สิ่งใดควร และสิ่งใดไม่ควร เนื่องจากพ่อแม่ปล่อยลูกตามใจลูกทุกอย่าง

ผลของการเลี้ยงดูแบบนี้ จะเป็นผลเสียเมื่อลูกเข้าสู่สังคมนอกบ้าน จะมีปัญหาอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ยาก เกิดปัญหาในการปรับตัว เพราะเขาแต่ใจตนเอง ขาดความอดทน ไม่รู้จักกาลเทศะ ไม่รู้สิ่งใดควร สิ่งใดไม่ควร ส่งผลให้มีสัมพันธภาพที่ไม่ราบรื่นกับผู้อื่น อันจะนำไปสู่สาเหตุของการเกิดปัญหาอื่นมากมาย เช่น ความก้าวร้าวรุนแรง สุขภาพจิตเสียหรือสุขภาพจิตเสื่อม

รูปแบบที่ 4: ประเภทวิตกกังวล หวาดกลัวเกินเหตุ

พ่อแม่แบบนี้มักจะชอบคิดเหตุการณ์ล่วงหน้าไปในทิศทางไม่ค่อยดี ประเภท “ตีตนไปก่อนไข้” พ่อแม่มักแสดงความคิดและพฤติกรรมที่มีความวิตกกังวลในตัวลูกมากกว่าเหตุ จนทำให้เด็กเกิดความวิตกกังวลไปกับท่าทีของพ่อแม่ เช่น กลัวลูกจะเจ็บไข้ไม่สบาย ไม่ค่อยยอมให้ลูกไปเที่ยวข้างนอก กลัวโดนแดด โดนลม โดนฝน นอกจากนั้นแล้วพ่อแม่ประเภทนี้จะเปิดโอกาสให้ลูกแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจ เลือกรับผิดชอบด้วยตัวเองน้อยมาก เนื่องจากความรัก ความเป็นห่วงเกรงและกลัวลูกจะคิด ตัดสินใจผิดพลาด

การเลี้ยงดูแบบนี้ จะทำให้ลูกเติบโตเป็นเด็กที่มีแต่ความกังวล หวาดกลัว และห่วงใยในเหตุการณ์ต่าง ๆ จนไม่มีความสุข ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

รูปแบบที่ 5: ประเภทระเบียบจัด เข้มงวด

พ่อแม่ประเภทนี้จะเป็นคนเก่ง มีระเบียบแบบแผนและมีวินัยสูงมาก ต้องการให้ทุกอย่างเรียบร้อยถูกต้องเหมาะสมทุกอย่าง ไม่รู้จักผ่อนปรน ให้ต้องคอยชี้แจง บังคับ กำกับดูแลอยู่เสมอ ๆ หากว่าลูกทำไม่ได้พ่อแม่ก็จะรู้สึกโกรธ ไม่พอใจ และตำหนิเด็กรุนแรง และคอยจุกจิกจู้จี้กับลูกแม้เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ

การเลี้ยงดูแบบนี้ ทำให้เด็กพัฒนาไปเป็นเด็กที่เต็มไปด้วย “ความผิดหวังและมีปมด้อยในตนเอง” เนื่องจากถูกตำหนิ ติเตียนอยู่เสมอ ทำให้รู้สึกตลอดเวลาว่า ตนเองไม่มีอะไรดี ไม่มีความสามารถ เพราะทำอะไรไม่เคยถูกใจพ่อแม่เลย เติบโตขึ้นจะเป็นผู้ใหญ่ที่ซึมเศร้า หงอยเหงาม ขาดความมั่นใจ และความภาคภูมิใจในตนเอง ไม่เห็นคุณค่าของตนเอง

รูปแบบที่ 6: ประเภททางสายกลาง

พ่อแม่ประเภทนี้จะดำเนินทางสายกลาง คือ ไม่เข้มงวดมากเกินไป และให้อิสระในการคิด การตัดสินใจ และการกระทำของลูกพอสมควร ภายใต้ขอบเขตที่พ่อแม่กำหนด โดยไม่

ก่อให้เกิดอันตรายต่อเด็ก บางครั้งพ่อแม่ก็อาจให้ลูกได้ลองผิด ลองถูก และถ้าลูกทำถูกต้อง เหมาะสม พ่อแม่จะชมเชยให้กำลังใจ แต่หากลูกทำผิด พ่อแม่ก็จะให้กำลังใจและชี้แนะสิ่งที่ถูกต้อง ให้ โดยที่พ่อแม่จะไม่ซ้ำเติมลูก หากแต่จะให้กำลังใจลูกและคำชี้แนะแก่ลูก ซึ่งบางครั้งอาจมีการลงโทษ แต่เป็นการลงโทษที่มีเหตุผลและไม่ใช้อารมณ์

การเลี้ยงลูกแบบนี้เป็นวิธีที่ดีที่สุด คือ ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไป มีความรัก ความเอาใจใส่ ให้อิสระแก่ลูกพอสมควร มีการอบรมสั่งสอนให้รู้จักคิดซื่อ และเข้าใจกฎเกณฑ์ระเบียบต่าง ๆ ของสังคม การเลี้ยงดูแบบนี้จะส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการที่ดี เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีเหตุผล เคารพตนเอง เคารพผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีบุคลิกภาพที่ดี สามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (วารสาร ทัศนะ 2544, หน้า 25-27)

แนวคิดเกี่ยวกับกับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน

Fuhrman (1990 อ้างถึงใน ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2553) ได้ศึกษารายงานวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อวัยรุ่น ซึ่งนำมาเสนออย่างเก็บใจความดังนี้

อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมีมากกว่าอิทธิพลของครอบครัว เด็กวัยรุ่นจะเลือกเข้าหาเพื่อนของตนมากกว่าพ่อแม่ มีการศึกษาที่ชี้ให้เห็นว่าเพื่อนสนิทของคนเรามักจะเป็นเพื่อนในช่วงวัยรุ่น

ลักษณะของเด็กวัยรุ่นมักจะชอบทำตามกลุ่มเพื่อน “ใคร ๆ ก็ทำกันทั้งนั้น” มักจะเป็นคำอ้างของวัยรุ่น วัยรุ่นต้องการการยอมรับ ความคาดหวังจากพวกกลุ่มเพื่อนร่วมวัยเป็นสิ่งที่พวกเขายึดมั่น เด็กวัยรุ่นมักทำอะไร ๆ ตามกลุ่มเพื่อน แม้ตนเองจะรู้ว่าไม่ดี เช่น สูบบุหรี่ (Hamburg, 1986)

ช่วงวัยรุ่นตอนต้น เด็กวัยรุ่นทั้งหญิงและชาย จะให้คำจำกัดความของกลุ่มเพื่อนว่าจะเป็นคนที่ “ทำ” อะไร ๆ ร่วมกันได้ ความสัมพันธ์จะอยู่ในรูปแบบของการมีกิจกรรมร่วมกัน พวกเขาต้องการเพื่อนที่เข้าด้วยกันได้ ทำอะไร ๆ ด้วยกันได้ มีงานวิจัย ที่ชี้ให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นชายจะให้คำจำกัดความของเพื่อนเป็นกลุ่มเพื่อนร่วมวัย แต่เด็กผู้หญิงจะอ้างถึงเพื่อนคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ

ช่วงวัยรุ่นตอนกลาง สัมพันธภาพของเพื่อนจะเป็นเชิงการมีความสัมพันธ์มากกว่าการทำกิจกรรมร่วมกัน โดยเฉพาะกลุ่มเด็กหญิง ความสัมพันธ์แนบแน่นทางจิตวิทยาจะเกิดในกลุ่มเพื่อนมากกว่าครอบครัว ความสัมพันธ์กับเพื่อนจะแตกต่างกันระหว่างชายกับหญิง วัยรุ่นชายมีแนวโน้มที่จะยังทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน ในขณะที่วัยรุ่นหญิงเริ่มมีความเข้มงวดทางความสัมพันธ์ในด้านการไว้วางใจ และความแนบแน่นทางอารมณ์ นั่นคือ เด็กวัยรุ่นหญิงจะมีความรู้สึกไว้วางใจกันมากกว่า

ช่วงวัยรุ่นตอนปลาย สัมพันธภาพเริ่มจะมีความมั่นคงและราบเรียบขึ้น เพราะเด็กวัยรุ่นจะมีวุฒิภาวะมากขึ้น เด็กวัยรุ่นจะเรียนรู้ที่จะเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลและลักษณะบุคลิกภาพเฉพาะของแต่ละคน

การจัดกิจกรรมหรือชมรมต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ควรส่งเสริมเพื่อสนองความต้องการของเด็ก ในด้านการเข้ากลุ่มและการเรียนรู้พฤติกรรมสังคม เด็กที่ไม่เข้ากลุ่มย่อมเสียโอกาสการเรียนรู้ พฤติกรรมสังคมหลายอย่าง จะมีพัฒนาการไม่สมวัย และถ้าบพร่องของนี้รุนแรงมาก ๆ อาจ แสดงผลออกมาในรูปการประชดประชันชีวิตและสังคม หรือแสดงออกในรูปช่างคิดฝัน ไม่กล้า เผชิญความเป็นจริงของสังคมและชีวิตก็ได้

เมื่อพิจารณาจำนวนกลุ่มเพื่อนของเด็ก พบว่าเด็กบางคนอาจมีกลุ่มเพื่อนสนิทเพียงกลุ่ม เดียว เด็กบางคนอาจมีกลุ่มเพื่อนมากกว่าหนึ่งกลุ่ม ขึ้นอยู่กับลักษณะกิจกรรมของเขา เช่น กลุ่ม เพื่อนเรียน กลุ่มเพื่อนงานสังคม กลุ่มเพื่อนงานอดิเรก กลุ่มของเด็กยังยืนยันว่าในวัยที่ผ่านมา เปลี่ยน กลุ่ม ไม่บ่อยมากเหมือนวัยเด็ก เพราะวัยรุ่นใช้เวลาและความคิดนี้ในการเข้ากลุ่มมากกว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มค่อนข้างยั่งยืน และในบางชนิดของสัมพันธ์ภาพอาจยั่งยืนไปจนเป็นผู้ใหญ่ การรวมกลุ่มทำให้เด็กวัยรุ่นมีความผูกพันกับบุคคลต่างวัยทั้งเด็กเล็กและผู้ใหญ่น้อยลง

สังคมกลุ่มเพื่อนร่วมวัย

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2553) กล่าวว่า เด็กให้ความสำคัญกับเพื่อนร่วมวัยมากกว่าในระยะ วัยเด็กตอนกลาง เด็กจับกลุ่มกัน ได้นานแน่นแฟ้น และผูกพันกับเพื่อนในกลุ่มมากขึ้น กลุ่มของเด็ก ไม่มีเฉพาะเพื่อนเพศเดียวกันเท่านั้น แต่มีเพื่อนต่างเพศเข้ามาสมทบด้วย เด็กที่สามารถเข้ากลุ่มได้ และมีกลุ่มระยะวัยเด็กตอนกลาง จะเข้ากับกลุ่มและมีชีวิตทางสังคมที่สนุกสนาน ได้ดีกว่าเด็กที่ไม่สู มีพัฒนาการดังกล่าวในช่วงวัยที่ผ่านมา เด็กเริ่มลดความเอาใจใส่กับบุคคลต่างวัยไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่ หรือเด็กกว่า ระยะเวลาจึงเริ่มต้นชีวิตกลุ่มที่แท้จริง (Gang age) การเปลี่ยนแปลงทางกายอย่างรวดเร็ว และมากมายเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กรวมกลุ่ม เพราะสามารถร่วมทุกข์ร่วมสุขแก้ไขและเข้าใจปัญหา ของกันและกันดีกว่าคนต่างวัยซึ่งมีความคับอกคับใจต่างกัน กลุ่มยังสนองความต้องการด้านสังคม ต่าง ๆ ซึ่งเด็กต้องการมากในระยะนี้ เช่น การเป็นบุคคลสำคัญ การต่อต้านผู้มีอำนาจ การหนีสภาพ น่าเบื่อของบ้าน ฯลฯ เมื่อเด็กรวมกลุ่มเด็กจะสร้างกฎระเบียบ ภาษา ประเพณีประจำกลุ่ม เพื่อใช้ เฉพาะสมาชิกของกลุ่มนั้น และสมาชิกในกลุ่มทุกคนจำต้องประพฤติปฏิบัติตาม มิฉะนั้นแล้วอาจ หมดสภาพการเป็นสมาชิก และต้องหากกลุ่มใหม่ต่อไปอีก

การรวมเป็นกลุ่มของเด็กเป็นไปโดยธรรมชาติ เด็กเลือกเป็นสมาชิกของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยไม่มีใครตั้งกฎเกณฑ์ไว้ให้ต้องทำ เช่น เป็นกลุ่มที่เข้าได้กับแนวโน้ม แบบบุคลิกภาพ ฐานะทาง เศรษฐกิจสังคมของครอบครัวของตน ทั้งความสนใจ ค่านิยม สติปัญญา ความมุ่งหวังในชีวิต และ อื่น ๆ บุคคลต่างวัยมีอิทธิพลในการเลือกกลุ่มและจับกลุ่มของเด็กไม่สู้มากนัก จึงกล่าวว่าการกลุ่มมี ความสำคัญต่อชีวิตจิตใจและอนาคตของเด็กอย่างมากที่สุด ครอบครัวเริ่มมีอิทธิพลน้อยลง ฉะนั้น

ลักษณะชีวิตของกลุ่มจึงเป็นเครื่องชี้ชะตาชีวิตของเด็กในวัยวัยรุ่นและระยะผู้ใหญ่ ประคอง
 เดียวกับครอบครัวมีความสำคัญต่อการสร้างฐานชีวิตของบุคคลในวัยทารกและวัยเด็กตอนต้น

เด็กรู้สึกเป็นสุข ปลอดภัย และสบายใจในการเล่น เทียว เรียน กิน นอน ทำงาน กับ
 เพื่อนร่วมวัยมากกว่าปฏิบัติกิจดังกล่าวร่วมกับบุคคลต่างวัย ระยะวัยนี้พวกเขาสนใจบุคคลที่มีชีวิต
 จิตใจจริง ๆ มากกว่าเพื่อนในฝันหรือเพื่อนในหนังสือ สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมวัยถึงความเข้ม
 สูงสุดประมาณระยะตอนกลางของวัยรุ่น

การคบเพื่อนร่วมวัยเป็นพฤติกรรมสังคมที่สำคัญยิ่งต่อจิตใจของเด็กวัยรุ่น แต่การคบ
 เพื่อนก็ย่อมมีทั้งคุณและโทษ เพื่อนอาจเป็นผู้ประคับประคองจิตใจของวัยรุ่นในยามทุกข์ร้อน
 ชี้นำสิ่งมีประโยชน์ เพื่อนทำให้วัยรุ่นรู้สึกต่างคนต่างเป็นเจ้าของชีวิตของกันและกัน โลกนี้มีที่
 รักและมีผู้รักและอื่น ๆ แต่ในมุมกลับกัน เพื่อนก็อาจชักนำวัยรุ่นไปในทางเสื่อมถอย ผู้เป็นอาชญา
 กรวัยรุ่นมากมายในแทบทุกประเทศนั้น เมื่อค้นหาสาเหตุก็มักจะพบว่าปัจจัยหนึ่งเกิดจากเพื่อนชัก
 จูง ประวิติเด็กวัยรุ่นตามสถานศึกษาที่เสียน เลียเด็กไปโดยประการต่าง ๆ เช่น เกร ดิคาเสพติด
 นั้น ล้วนมีสาเหตุสำคัญจากการถูกเพื่อนชักจูง เพราะจิตใจวัยรุ่นนั้นละเอียดอ่อน เปราะบางกับ
 “การมีเพื่อนและการไม่มีเพื่อน” ฉะนั้นการรู้จักคบเพื่อนที่ดี ที่ชักจูงเขาไปในทางที่ดี จึงเป็น
 พฤติกรรมที่สำคัญของวัยรุ่น วัยรุ่นทุกคนควรสำนึกถึงสุภาษิตไทยอันไม่มีวันตาย ที่ว่า “คบเพื่อนดี
 เป็นศรีแก่ตัว คบเพื่อนชั่วพาตัวอัปปาง”

เด็กที่เข้ากลุ่มมีความจงรักภักดีต่อกลุ่ม ยอมรับเอาค่านิยม ความเชื่อ ความสนใจของกลุ่ม
 ด้วยความเต็มใจ และสนิทสนมกับเพื่อนร่วมกลุ่มแน่นแฟ้น การรวมกลุ่มทำให้เด็กมีความรู้สึกอบอุ่น
 ใจกล้าแสดงความคิดเห็นผู้ใหญ่ ผู้ทรงอำนาจ ต่อต้านกรณีที่เขาเห็นว่าไม่ยุติธรรม การชักนำให้เด็ก
 วัยรุ่นรวมกลุ่มกันเพื่อปฏิบัติกิจกรรมที่วัยรุ่นชอบ เป็นอุดมคตินั้น ทำได้ง่ายมากกว่าวัย
 อื่น ๆ ทั้งหมด การเคลื่อนไหวเรียกร้องรัฐธรรมนูญในประเทศไทยเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2516 เป็น
 ตัวอย่างสนับสนุนข้อเท็จจริงเหล่านี้

ระยะนี้เด็กไม่ต้องการแต่เพียงรวมกลุ่มกันเท่านั้น แต่ต้องการสร้างความผูกพันระหว่าง
 สมาชิกในกลุ่มแบบผู้ใหญ่อีกด้วย เพราะเด็กสำนึกว่าตนเริ่มเป็นผู้ใหญ่แล้ว ถ้าเด็กสามารถเข้ากับ
 เพื่อนร่วมกลุ่มได้ดี เขาย่อมมีความรู้สึกที่ ผู้ปกครองและผู้ใหญ่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเขามี
 ความสำคัญต่อตัวเขาน้อยกว่าเพื่อน ถ้าเปรียบเทียบกับวัยต่าง ๆ แล้ว ระยะวัยรุ่นเป็นระยะที่คนมี
 ความรู้สึกต้องการผูกพันกับเพื่อนและกลุ่มมากกว่าวัยอื่น

ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อนและอิทธิพลของเพื่อนต่อวัยรุ่น

วิทยากร เชียงกูล (2552) กล่าวว่า คนทุกคนต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ต้องการรู้สึก
 เชื่อมโยงและอยู่ร่วมกับคนอื่น ซึ่งมีทัศนคติ ความสนใจและสภาพการณ์ที่คล้าย ๆ กันกับเขา คนเรา

เลือกเพื่อนจากคนที่ยอมรับเขาและชอบเขา มองเขาในแง่ดี

เด็กวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการเพื่อนรุ่นเดียวกันมาก พวกเขาอยากใช้เวลาอยู่กับเพื่อนตามลำพังโดยไม่มีพ่อแม่ผู้ใหญ่ควบคุมดูแล เพราะการใช้ชีวิตกับกลุ่มเพื่อนทำให้พวกเขาทั้งรู้สึกเชื่อมโยงและขณะเดียวกันก็รู้สึกเป็นอิสระจากพ่อแม่ได้ระดับหนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้สึกที่เขาต้องการ เพราะเขากำลังจะโต กำลังต้องการพัฒนาเอกลักษณ์หรือความเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งเป็นธรรมชาติของวัยรุ่นทุกคน

พ่อแม่ที่มีการศึกษาดีหรือฉลาดในการเลี้ยงดูลูกอาจมีส่วนช่วยให้ลูกวัยรุ่นรู้สึกมั่นใจในบุคลิกนิสัย ภูมิหลังและความสามารถเฉพาะตัวของเขาได้บ้าง แต่เด็กวัยรุ่นต้องการการยอมรับในเรื่องความรู้สึก ความคิด การกระทำที่มุ่งแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเองจากกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกันมากกว่า

ดังนั้นกลุ่มเพื่อนสนิทจึงมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นทั้งในทางบวกและทางลบได้มากกว่า ไม่ว่าพ่อแม่จะชอบหรือไม่ ลูกวัยรุ่นมักเชื่อหรือให้น้ำหนักความคิดเห็นของเพื่อนหรือเพื่อนรุ่นพี่มากกว่าความคิดเห็นของพ่อแม่ นี่เป็นธรรมชาติของวัยรุ่น ที่พ่อแม่ควรตระหนักและยอมรับความจริงแทนที่จะพูดกันอย่างประชดประชัน ว่าถ้าเชื่อเพื่อนมากกว่าฉันแกก็ไปอยู่กับเพื่อนแกซิ เพราะนั่นไม่ได้ช่วยให้เกิดการสื่อสารที่มีประโยชน์แต่อย่างใด บางครั้งอาจทำให้เด็กวัยรุ่นที่มีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ที่มีช่องว่างกับพ่อแม่อยู่แล้วประชดด้วยการหนีออกจากบ้านไปเลยก็ได้

อิทธิพลของเพื่อนในทางบวก

วิทยากร เชียงกุล (2552) กล่าวว่า เพื่อนจะมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นในทางบวกได้ ถ้าเป็นกลุ่มเพื่อนที่มีพัฒนาการสุขภาพจิตที่ดีหรือค่อนข้างดี เด็กจะเลือกคบคนที่เข้ากันได้และมีอะไรคล้าย ๆ กันกับเขา ดังนั้นเด็กที่สร้างความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนและรู้สึกเลือกเพื่อนที่ดี จึงมักจะเป็นเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดี เป็นคนที่มีเอกลักษณ์ของตนเอง ภาควุฒิใจในตัวเอง พึ่งตนเองได้ และเขาก็จะเลือกเพื่อนที่คล้ายกับเขา

การมีกลุ่มเพื่อนที่ดีจะช่วยให้เด็กวัยรุ่นมีพลังมากขึ้น มีแรงจูงใจในการไฝ่หาความสำเร็จ และมีพฤติกรรมที่สร้างสรรค์ได้มากขึ้น เพื่อนสนิทที่ดีจะเป็นตัวอย่างที่ดีและชักชวนกันให้คนในกลุ่มมีพฤติกรรมทางสังคมที่เหมาะสม เพื่อนที่ดีจะรับฟัง ยอมรับและเข้าใจปัญหาความคับข้องใจ การทำทนายและความกังวลซึ่งเป็นปัญหาของวัยรุ่นทั่วไป ได้ดีกว่าผู้ใหญ่ เพราะพวกเขาอยู่ในวัยเดียวกัน มีประสบการณ์คล้ายกันมากกว่า วัยรุ่นเองมีธรรมชาติต้องรับการยอมรับจากเพื่อนมากอยู่แล้ว ก็พร้อมจะฟังความเห็นคำแนะนำจากเพื่อนมากกว่าจากพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ ซึ่งบางครั้งพวกเขาคิดว่าอยู่นละวัย เป็นคนละพวก ไม่อาจเข้าใจพวกเขาอย่างแท้จริง

อิทธิพลของเพื่อนในทางลบ

วิทยากร เชียงกุล (2552) กล่าวว่า วัยรุ่นมีความต้องการยอมรับ การเห็นด้วยและการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อนสนิทมาก เด็กวัยรุ่นที่รู้สึกโดดเดี่ยว ถูกปฏิเสธจากกลุ่มเพื่อนหรือจากครอบครัว มีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมเสี่ยง เพื่อทำตัวเองให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนประเภทที่ชอบทำพฤติกรรมเสี่ยง ในสถานการณ์เช่นนี้ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนจะทำให้วัยรุ่นขาดการตัดสินใจที่ดี และไปช่วยเติมไฟพฤติกรรมชอบเสี่ยงของวัยรุ่นเพิ่มขึ้น ดึงวัยรุ่นออกไปจากครอบครัวและล่อลวงวัยรุ่นคนนั้นไปสู่กิจกรรมที่เสี่ยงอันตรายเพิ่มขึ้น

ตัวอย่างเช่น เด็กวัยรุ่นที่มีปัญหาความบกพร่องทางการเรียน สมารถชื่นชอบเคลื่อนไหวทำโน้มนำหรือเรียนได้ช้า เรียนได้แตกต่างจากคนอื่น จะรู้สึกที่ตัวเองถูกปฏิเสธ โดดเดี่ยวจากเพื่อนในห้อง ดังนั้นพวกเขาจึงจะไปหาเพื่อนนอกโรงเรียนที่ถูกสังคมปฏิเสธ รวมทั้งเด็กเกรเด็กรักษาอาการที่เด็กหญิงวัยรุ่นบางคนยอมมีเพศสัมพันธ์เร็วหรือกับเด็กผู้ชายหลายคน เป็นเพราะเธอขาดแคลนและต้องการยอมรับ การเห็นด้วยและความรักจากเพื่อน

กลุ่มเพื่อนสามารถมีอิทธิพลทางลบให้วัยรุ่นกล้าตัดสินใจและทำพฤติกรรมที่ปกติเขามีค่านิยมที่ไม่เห็นด้วยได้ เพราะความต้องการได้รับการยอมรับ การเห็นด้วย การเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อนมีความรุนแรงมากกว่าค่านิยมทางจริยธรรมที่วัยรุ่นคนนั้นเคยมี เด็กวัยรุ่นที่มีปัญหาบางคนยอมเสี่ยงที่จะถูกพ่อแม่ลงโทษ พ่อแม่เลิกไว้วางใจหรือแม้แต่เสี่ยงคุกตาราง เพียงเพื่อให้กลุ่มเพื่อนที่เขารู้สึกเป็นส่วนหนึ่งยอมรับ บางครั้งวัยรุ่นยอมเปลี่ยนวิธีการแต่งตัว เลิกคบกับเพื่อนแค่บางคน ยกเลิกค่านิยมเก่าหรือมีค่านิยมใหม่ เพียงเพื่อจะได้ทำอะไรที่เหมือนกับกลุ่มเพื่อนที่ต้องการเป็นสมาชิก

วัยรุ่นบางคนแอบใช้ชีวิตอย่างลับ ๆ ภายใต้อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนสนิท รวมทั้งวัยรุ่นบางคนซึ่งเรียนเก่งและคณินิสัยดีเมื่ออยู่กับผู้ใหญ่ แต่มีพฤติกรรมในทางลบหรือแม้แต่เสี่ยงอันตรายในเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน หากวัยรุ่นคนใดเริ่มได้รับอิทธิพลในทางลบจากกลุ่มเพื่อนที่มีปัญหาอยู่แล้ว มีความเป็นไปได้ที่เขาหรือเธอจะถลำลึกลงไปทำพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย ใช้จ่ายฟุ้งเฟ้อ มีปัญหาเรื่องการเรียน ต่อต้านผู้ใหญ่ เข้าร่วมแก๊งอันตราย ฯลฯ ตามแต่กลุ่มเพื่อนจะนำพาไป

แนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อ

บทบาทของสื่อมวลชน

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2553) กล่าวว่าสื่อมวลชน เป็นการส่งข้อมูลข่าวสารจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลไปยังผู้รับจำนวนมากโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเสนอข่าว ความรู้ ความคิดเห็น ความบันเทิง และการโฆษณาชวนเชื่อต่าง ๆ สื่อมวลชนมีหลายชนิด ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร ภาพยนตร์ และสื่อทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น จะเห็นได้ว่าสื่อมวลชนต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพลต่อ

ความรู้ ความคิด เจตคติและการปฏิบัติของเด็กวัยรุ่นทั้งในด้านบวกและด้านลบอย่างมาก

อิทธิพลของสื่อมวลชนชนิดต่าง ๆ ที่มีต่อวัยรุ่น

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2553) กล่าวว่าสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นที่สำคัญ มีดังนี้

1. โทรทัศน์ โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในทุกเพศทุกวัย เป็นสื่อที่มีการแพร่ภาพที่เข้าถึงประชาชนได้ง่ายและทั่วถึง ส่งผลต่อการสร้างบุคลิกภาพของวัยรุ่นอย่างมาก ซึ่งพอกล่าวได้ดังนี้

1.1 ละครโทรทัศน์ที่ขาดการนำเสนอแนวคิดที่พัฒนาในทางสร้างสรรค์ ขาดคุณธรรม เช่น เรื่องการชิงรักหักสวาท การอาฆาตริษยา จะทำให้วัยรุ่นเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมเหล่านี้ได้

1.2 ละครโทรทัศน์หรือการ์ตูนที่นำเสนอในลักษณะการฆ่าฟัน สู้รบ จะทำให้วัยรุ่นเป็นคนก้าวร้าว ชอบใช้กำลังในการตัดสินปัญหา

1.3 ภาพยนตร์หรือละครโทรทัศน์ที่แสดงออกในเรื่องเพศ จะทำให้วัยรุ่นอยากรู้อยากเห็น เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เกิดเจตคติทางเพศที่ผิด ทำให้ขาดความยับยั้งชั่งใจ นำมาซึ่งพฤติกรรมที่เป็นปัญหาทางเพศต่อไป

1.4 การโฆษณาของรายการ โทรทัศน์ที่มีการโฆษณาโน้มน้าวเร้าใจให้วัยรุ่นทดลองใช้สินค้าที่ ฟุ่มเฟือย และไม่ใช้สิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน เป็นการสร้างรสนิยมที่ใ้หุรุษยึดถือวัตถุ นิยม ทำให้วัยรุ่นดำรงชีวิตแบบไร้แก่นสารและไม่มีจุดยืนเป็นของตัวเอง

2. วิทยุกระจายเสียง วิทยุกระจายเสียงเป็นสื่อมวลชนที่เน้นความสำคัญของการให้ความบันเทิงเป็นอันดับแรก และมีการให้ข่าวสารเป็นอันดับรอง ซึ่งเป็นสื่อมวลชนที่เข้าถึงประชาชนมากที่สุด เนื่องจากเครื่องรับวิทยุเป็นสื่อราคาถูก ขณะเดียวกันผู้ฟังไม่จำเป็นต้องมีความรู้ในการอ่านก็สามารถรับข่าวสารนั้น ๆ ได้ นอกจากนี้ภาพที่เกิดจากจินตนาการของผู้รับสารจากวิทยุมีความกว้างไกลและหลากหลายกว่าภาพที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์ ดังนั้นวิทยุกระจายเสียงจึงมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นในด้านต่าง ๆ พอสรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านการเลียนแบบคำพูดของผู้จัดรายการ คำพูดหรือภาษาที่ใช้ของผู้จัดรายการ วิทยุกระจายเสียงที่พูดภาษาไทยได้ถูกต้องตามอักขระวิธี มีความเหมาะสม สุภาพ สื่อความหมายได้ชัดเจน น้ำเสียงมีอารมณ์แจ่มใส จะเป็นตัวแบบที่ดีในการใช้ภาษาแก่วัยรุ่นได้ ในทางตรงกันข้าม หากมีการใช้ภาษาไม่ถูกต้องเหมาะสม วัยรุ่นก็จะเลียนแบบและทำให้ภาษาไทยวิบัติได้

2.2 ด้านการนำไปใช้ในชีวิิตประจำวัน รายการข่าวสารจากวิทยุกระจายเสียงที่มีสาระและเป็นประโยชน์ จะส่งผลให้วัยรุ่นสามารถนำข่าวสารนั้นไปปรับใช้ในชีวิิตประจำวันได้

2.3 ด้านการปลูกฝังเจตคติ นักจัดรายการที่ดีจะมีการปลูกฝังเจตคติที่ดีในด้านต่าง ๆ ให้กับผู้ฟัง เช่น ด้านการเรียน การสอบ การมีคุณธรรม ซึ่งจะทำให้วัยรุ่นที่รับฟังรายการ

วิทยุกระจายเสียงเป็นผู้มีเจตคติที่ดีในด้านต่าง ๆ รวมทั้งเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมส่งผลให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 ด้านความบันเทิง รายการวิทยุกระจายเสียงที่ให้ความบันเทิง จะทำให้วัยรุ่นได้ผ่อนคลายความเครียด มองโลกในแง่ดี และมีกำลังใจในการแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันได้

3. ภาพยนตร์ ภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นทำให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ผิด ๆ โดยการเลียนแบบ เช่น ภาพยนตร์ที่เสนอความโหดร้าย รุนแรง ก้าวร้าว แสดงวิธีการปล้นจี้ การฆาตกรรม การแสดงออกทางเพศอย่างเปิดเผย การจูดคร่าข่มขืน ภาพยนตร์ที่ขัดต่อคุณธรรม เช่น ภาพยนตร์ที่ส่งเสริมการอาฆาตพยาบาท ความอกกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ การแสดงแบบอย่างที่ไม่ดีเหล่านี้จะเป็นตัวอย่างให้วัยรุ่นคล้อยตาม มีค่านิยมที่ผิด และมีพฤติกรรมที่เป็นภัยต่อสังคม

4. หนังสือพิมพ์ เป็นสื่อมวลชนที่มีลักษณะเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่ง มัลลิกา คณานุรักษ์ (2547, หน้า 225) ได้กล่าวว่า หนังสือพิมพ์มีข้อดีตรงผู้รับสารสามารถอ่านทวนซ้ำได้ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการสื่อสารข่าว ดังนั้นหนังสือพิมพ์จึงควรเสนอเรื่องราวตรงตามความเป็นจริงและเป็นประโยชน์จะทำให้ผู้อ่าน โดยเฉพาะวัยรุ่นมีความรู้ที่หลากหลาย มีมุมมองของชีวิตที่กว้างขึ้น การเสนอข้อมูลที่ผิดพลาดจากความเป็นจริงหรือไม่รัดกุมจะก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมและปัญหาอาชญากรรม เพราะวัยรุ่นจะเลียนแบบคดีอาชญากรรมต่าง ๆ ได้ การเสนอเรื่องเพื่อฝัน จะทำให้วัยรุ่นมีนิสัยฟุ้งเฟ้อ การเสนอข่าวที่เป็นประโยชน์และสร้างสรรค์จะโน้มน้าวให้วัยรุ่นมีความประพฤติที่ดีและเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

5. สื่อทางอินเทอร์เน็ต อินเทอร์เน็ตเป็นเทคโนโลยีทางการสื่อสารที่เจริญรุดหน้า สะดวกสบายและรวดเร็ว ทำให้การสื่อสารไร้พรมแดน เป็นแหล่งความรู้มากมายมหาศาล แต่ก็มีโทษมหันต์ถ้าผู้ใช้ใช้อย่างไม่ฉลาด เนื่องจากอินเทอร์เน็ตมีเว็บไซต์ที่เป็นภัยต่อวัยรุ่นเกี่ยวกับเรื่องเพศมากมายเป็นล้าน ๆ เว็บไซต์ ดังที่ ทีมข่าว ได้กล่าวถึงเว็บไซต์ที่วัยรุ่นโปรดปรานและเลือกเข้าไปชมได้ตามต้องการ ได้แก่ ห้องแชทหรือห้องสนทนาเป็นกิจกรรมอินเทอร์เน็ตที่วัยรุ่นสามารถจะมีเพื่อนให้เลือกสนทนาหลายรูปแบบ และวัยรุ่นที่ขาดวิจารณญาณก็จะลุ่มหลงเพื่อนคู่สนทนา จนอาจมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนวัยอันควรหรือมีการล่อลวงไปขายตัว นอกจากนี้ในอินเทอร์เน็ตยังมีภาพโชว์เรือนร่างที่มีความพิสดาร ล่อแหลม ช่วยுகามอารมณ์แก่ผู้เข้าชมอีกจำนวนมาก สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งผลให้วัยรุ่นมีค่านิยมและพฤติกรรมที่ผิด ๆ เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบ กล้าทำสิ่งไม่เหมาะสมซึ่งจะเป็นภัยต่อตนเองและสังคม ดังนั้น พ่อแม่และผู้ที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นจึงควรอธิบายให้วัยรุ่นเข้าใจถึงผลดี ผลเสียของอินเทอร์เน็ต และไม่ควรปล่อยให้วัยรุ่นอยู่กับอินเทอร์เน็ตมากเกินไป รวมทั้งควรติดตั้งคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ตไว้ในห้องส่วนกลาง ซึ่งผู้ใหญ่สามารถรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ ได้

สื่อมวลชนและการเอาอย่าง

วินัดดา บุญยงค์ (2549) กล่าวว่าสื่อมวลชนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือ การโฆษณา หนังสือการ์ตูนมีบทบาทและอิทธิพลในการค้นหาตนและพบตนของเด็กเป็นอย่างมาก ยิ่งข่าวสารจากสื่อมวลชนบางลักษณะไม่เหมาะสมสำหรับการสร้าง “ตน” และ “การค้นหาตน” เนื่องจากสื่อมวลชนเสนอสารพัดเรื่องต่อสาธารณชนในวงกว้าง ๆ สำหรับคนทุกชั้นทุกวัย เด็กวัยรุ่นจึงได้รับทราบและซึมซับองค์ประกอบในการสร้างตนและค้นหาตนในแง่มุมซึ่งไม่เหมาะสมตามวัยของตนเข้าไปด้วย (หรือที่เป็นพิษจากสื่อมวลชนเหล่านั้นเข้าไปด้วย) เช่น ในสหรัฐอเมริกา เมื่อไม่กี่ปีมานี้ มีการกล่าวขวัญมากกว่าภาพยนตร์โทรทัศน์ที่มีเนื้อหาการยิงต่อสู้กันตลอดเรื่องซึ่งผลิตออกมาจำนวนมากนั้น ได้ทำให้วัยรุ่นกลุ่มหนึ่งมีนิสัยเป็นอาชญากร เพราะเลียนแบบชีวิตตามที่ได้เห็นจากภาพยนตร์โทรทัศน์

แรงกดดันจากสื่อมวลชน

วินัดดา บุญยงค์ (2549) กล่าวว่าภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิดีโอ มีบทบาทต่อความคิดและทัศนคติของเด็ก ภาพความรุนแรง ความสัมพันธ์ทางเพศ มีอิทธิพลต่อสิ่งที่เด็กเชื่อถือ ยึดเอาเป็นแบบอย่าง เด็กได้เห็นภาพหวาดเสียวในขณะที่เด็กอาจจะยังอยู่ในวัยที่รับเรื่องราวเหล่านั้นไม่ได้ หรือยังไม่สามารถแยกแยะตรรกะตรงได้ว่าสิ่งที่เห็นหรือได้ยินนั้นมีข้อดีข้อเสียอย่างไร

นิตยสาร วารสาร หนังสือ เป็นสื่อที่เด็กสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย ในทางกลับกัน ภาพยนตร์หรือละครชีวิตครอบครัวที่ปรากฏทางโทรทัศน์บ่อยครั้งก็ดูดีเกินจริง ชวนให้เด็กชื่นชมเพื่อฝันพอ ๆ กับภาพยนตร์ที่ขายความรุนแรงและเรื่องเพศ

นอกจากนั้น ตัวเองต่าง ๆ ในโทรทัศน์ หนังสือ หรือวิดีโอ ส่วนใหญ่ก็มักเป็นบุคคลที่ดูมีความเก่งเกินจริง มีความสามารถในด้านต่าง ๆ ทุกด้าน เด็กวัยรุ่นมีสภาพธรรมชาติที่สำคัญคือแสวงหาปรัชญาอุดมการณ์ชีวิต เลียนแบบและนับถือผู้ที่ตนชื่นชอบ จึงยึดถือบุคคลเหล่านั้นเป็นแบบอย่างซึ่งเด็กอาจมีความสามารถไม่เพียงพอ หรือบุคคลเหล่านั้นเป็นเพียงผู้ที่สร้างลึกลับขึ้น ไม่มีบุคคลเช่นนั้นในชีวิตจริง เมื่อเขาไม่สามารถถือตัวไปถึงเป้าหมายที่นึกฝันวางไว้ จึงทำให้เกิดความสับสนใจจนอาจกลายเป็นเด็กวัยรุ่นที่ต้องใช้กลไกป้องกันตัวมากมาย เพื่อฝัน หรือแสดงออกแปลก ๆ เพื่อให้ตนได้เป็น “พระเอก” “นางเอก” ตามที่ตนเรียนรู้และเรียนแบบจากสื่อมวลชน ทั้งโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว ในบางกรณีกลายเป็นเด็กแค้นแค้นหรือประพฤติดีทางเพศอย่างใดอย่างหนึ่ง

แนวคิดเกี่ยวกับกับอิทธิพลของเกม

ปัญหาการติดเกมคอมพิวเตอร์

วิทยากร เชียงกูล (2552) กล่าวว่า เป็นปัญหาสำหรับเด็กก่อนวัยรุ่นและเด็กวัยรุ่นเป็นจำนวนมาก และมีความรุนแรงไม่น้อยไปกว่าการติดเหล้า ยา และสิ่งเสพติดอื่น ๆ มีผู้เขียนบทความเรื่องนี้ไว้ดีมาก จึงจะขอคัดแบบตัดย่อสรุปความประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

เด็กและวัยรุ่นที่ติดเกมคอมพิวเตอร์มีพฤติกรรมติดเกมคล้ายกับผู้ป่วยติดสารเสพติด และผู้ป่วยติดการพนัน คือมีความรู้สึกเพลิดเพลินใจในเวลาที่ได้เล่นเกม มีความพึงพอใจเมื่อได้รับชัยชนะในการเล่น แต่ต้องการเอาชนะเพิ่มขึ้นอีก จึงจะรู้สึกพึงพอใจเท่าเดิม มักใช้เวลาเล่นเกมนานจนกว่าจะบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ เมื่อบรรลุเป้าหมายแล้วก็จะมีความต้องการเล่นในระดับที่สูงขึ้นไปอีก จึงมีความต้องการใช้เวลาในการเล่นเกมนานขึ้นเรื่อย ๆ รู้สึกหงุดหงิดกระวนกระวายหรือมีอาการทางร่างกายจากความเครียดเมื่อถูกขัดขวางการเล่นเกม มีความต้องการเล่นเกมมากขึ้นในเวลา ที่รู้สึกเครียด และเล่นเกมเพื่อหลบเลี่ยงการเผชิญปัญหา มีความคิดหมกมุ่นกับเกมคอมพิวเตอร์อย่างมาก คือหมกมุ่นคิดเกี่ยวกับเกมที่เล่นผ่านมา คิดวางแผนเพื่อเอาชนะการเล่นเกมนั้นๆต่อไป และมีความต้องการเล่นเกมตลอดเวลา จนมีผลกระทบต่อตนเองหลายด้าน เช่น การเรียน การทำงาน สุขภาพ ความสัมพันธ์ในครอบครัว และสังคมเป็นต้น มีพฤติกรรมการเล่นเกมที่ไม่สามารถควบคุมได้ มักใช้เวลาเล่นเกมมากกว่าที่ตั้งไว้ มีความพยายามจะลดหรือเลิกเล่นเกม แต่ไม่สามารถควบคุมตัวเองให้หยุดเล่นได้ ทั้ง ๆ ที่หลายคนทราบว่าผลกระทบต่อตนเองอย่างมาก

เด็กวัยรุ่นที่ติดเกมจะหมกมุ่นกับการเล่นเกมมากจนละเลยหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการเรียน การทำงานบ้าน ผลการเรียนลดลง ขอมอดอาหารและอดนอนจนมีผลกระทบต่อสุขภาพ ขอมเลิกกิจกรรมอื่นที่เคยสนุกสนาน และมีปัญหาพฤติกรรมหลายอย่างตามมา เช่น โกหก ขโมย ก้าวร้าว หนีเรียน หนีออกจากบ้าน และติดการพนันเป็นต้น มีรายงานผู้เล่นเกมคอมพิวเตอร์บางคนเล่นเกมติดต่อกันเป็นเวลานานโดยไม่ยอมนอนและสนใจกินอาหารและดื่มน้ำน้อยมากจนเสียชีวิตทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีรายงานว่าวัยรุ่นหมกมุ่นเล่นเกมคอมพิวเตอร์มากและอดนอนจนมีอาการ โรคลจิต และบางคนฆ่าตัวตายเลียนแบบเนื้อหาในเกมที่เล่น

สาเหตุของการติดเกมคอมพิวเตอร์

วิทยากร เชียงกูล (2552) กล่าวว่า สาเหตุของการติดเกมคอมพิวเตอร์มี 3 ปัจจัยดังนี้
ปัจจัยทางชีวภาพ

เด็กและวัยรุ่นที่ติดเกมคอมพิวเตอร์พฤติกรรมคล้ายผู้ป่วยติดสารเสพติด คือในระยะแรกผู้ป่วยเสพติดเพราะต้องการฤทธิ์ของสารเสพติดที่ไปกระตุ้นการหลั่งฮอร์โมน Dopamine ทำให้เกิดความสุขความเพลิดเพลินใจในระยะแรก ในระยะหลังจะมีการหลั่ง Dopamine ลดลงและผู้ป่วยจะขาดความสนใจต่อสิ่งเร้าเหล่านี้จะกระตุ้นให้มีการหลั่ง Dopamine มากผิดปกติ ซึ่งทำให้ผู้ป่วยเกิดอาการต้องการเสพ และมีพฤติกรรมเสาะหาสารเสพติดโดยไม่สามารถยับยั้งได้

ปัจจัยด้านจิตสังคม

เกมคอมพิวเตอร์สามารถตอบสนองความต้องการทางจิตใจของเด็กและวัยรุ่น ในด้านความสนุกสนาน ความรู้สึกประสบความสำเร็จ และการระบายแรงขับความก้าวร้าว การเล่นเกมจะมีความยากมากขึ้นตามลำดับ จึงทำให้เกิดความรู้สึกท้าทาย แต่ผู้เล่นทุกคนมีโอกาสชนะหรือประสบความสำเร็จมากขึ้นจากการเล่นซ้ำ ๆ และจะได้รับรางวัล เช่นคะแนน การได้เล่นในระดับสูงขึ้น เป็นต้น เป็นแรงเสริมทางบวกจากการเล่นชนะทันที จึงเกิดความรู้สึกพึงพอใจที่ตนเองสามารถเอาชนะหรือประสบความสำเร็จได้

เด็กวัยรุ่นที่มีความนับถือตนเอง (Self-esteem) ต่ำเนื่องจากไม่ค่อยได้รับความสำเร็จจากกิจกรรมอื่น ๆ จึงมักสนุกสนานและพึงพอใจกับความสำเร็จจากการเล่นเกมจนไม่สามารถควบคุมได้ โดยเฉพาะเด็กและวัยรุ่นที่ขาดการฝึกวินัยอย่างเหมาะสมมาก่อน

ครอบครัว

ครอบครัวและเด็กวัยรุ่นที่ติดเกมคอมพิวเตอร์มักเป็นครอบครัวที่ขาดการฝึกวินัยให้ลูกอย่างเหมาะสมมาตั้งแต่วัยเด็ก อาจเกิดเนื่องจากพ่อแม่ขาดทักษะในการฝึกวินัย ไม่มีเวลา หรือไม่ได้ให้ความสำคัญเพียงพอมักเป็นครอบครัวที่พ่อแม่ไม่สามารถติดตามพฤติกรรมของลูกได้อย่างเหมาะสม บางครอบครัวพ่อแม่มีความใกล้ชิดและความผูกพันทางอารมณ์กับลูกน้อย บางครอบครัวเด็กและวัยรุ่นอาจมีความเครียดจากความคาดหวังจากพ่อแม่ ปัญหาความขัดแย้ง หรือปัญหาการสื่อสารในครอบครัวเด็กจึงหาทางออกด้วยการเล่นเกม

ผลกระทบของการเล่นเกมคอมพิวเตอร์

ความก้าวร้าว

วิทยากร เชียงกุล (2552) กล่าวว่า มีหลายกรณีที่นักเรียนใช้อาวุธทำร้ายครูและเพื่อนนักเรียนในโรงเรียนทั้งในประเทศและอีกหลายประเทศ พบว่าเด็กและวัยรุ่นที่กระทำความผิดมักเป็นผู้เล่นเกมคอมพิวเตอร์ที่มีความรุนแรงอย่างหมกมุ่นและกระทำความผิดในลักษณะเดียวกับเกมที่เล่นเช่นเดียวกัน องค์ความรู้เกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อต่อพฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่นยืนยันชัดเจนแล้วว่าสื่อ เช่น โทรทัศน์ ภาพยนตร์ มิวสิควิดีโอ เป็นต้น ที่มีความรุนแรงทำให้เด็กและวัยรุ่นมีความคิด อารมณ์ พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง การเล่นเกมคอมพิวเตอร์น่าจะกระตุ้นให้เกิดความก้าวร้าวรุนแรงมากกว่า เนื่องจากผู้เล่นเกมซึ่งส่วนใหญ่เป็นเกมที่ใช้ความรุนแรงมีบทบาทเป็นผู้กระทำความรุนแรงด้วยตนเองและได้รับรางวัลเป็นแรงเสริมจากการกระทำนั้นด้วย ในขณะที่สื่ออื่นนั้นผู้รับสื่อเป็นเพียงผู้รับรู้การกระทำของผู้อื่นเท่านั้น

การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ที่มีความรุนแรงทำให้เด็กและวัยรุ่นมีอารมณ์ความคิด และพฤติกรรมความก้าวร้าวรุนแรงอย่างชัดเจนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ทั้งยังพบว่าการเล่นเกมที่

ความรุนแรงทำให้เด็กและวัยรุ่นมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นและพฤติกรรมช่วยเหลือผู้อื่นลดลง บางรายงานสรุปว่าการเล่นเกมนิวเคลียร์ที่มีความรุนแรงทำให้เด็กเล็กและเด็กวัยรุ่นมีพฤติกรรมก้าวร้าวมากที่สุด โดยอธิบายว่าเด็กวัยนี้ยังไม่สามารถแยกแยะสถานการณ์จริงและจินตนาการหรือสิ่งที่เกิดขึ้นในเกมได้ดีนัก บางรายงานสรุปว่าการเล่นเกมนิวเคลียร์ทำให้เด็กวัยรุ่นมีพฤติกรรมก้าวร้าวมากที่สุดโดยเฉพาะวัยรุ่นตอนต้น เนื่องจากพัฒนาการทางจิตสังคม การเปลี่ยนแปลงของระบบต่อมไร้ท่อ และการพัฒนาของสมองในระยะวัยรุ่นตอนต้น ทำให้วัยรุ่นมีโอกาสเกิดพฤติกรรมก้าวร้าวได้ง่ายอยู่แล้ว ส่วนปัจจัยด้านเพศนั้นพบว่าเกมนิวเคลียร์ที่มีความรุนแรง ทำให้เด็กวัยรุ่นเพศชายมีความก้าวร้าวได้มากกว่าเพศหญิง

วัยรุ่นที่เล่นเกมออนไลน์มากมีสุขภาพทางจิตใจและสังคมลดลง เช่น รู้สึกว่าแห้ว ซึมเศร้า และขาดความสัมพันธ์ที่มั่นคงกับผู้อื่น มีความสัมพันธ์ในครอบครัวและสังคมลดลง สำหรับพัฒนาการด้านความคิด การเล่นเกมคอมพิวเตอร์อาศัยความสามารถด้านมิติสัมพันธ์มีส่วนช่วยให้ผู้เล่นมีทักษะด้านมิติสัมพันธ์ดีขึ้นหากเป็นเกมที่สร้างสรรค์ และไม่สามารถกล่าวได้ว่าการเล่นเกมทำให้เด็กและวัยรุ่นมีสมาธิรวมทั้งความสำเร็จในด้านการเรียนหรือการทำงานดีขึ้น และเนื่องจากการดูโทรทัศน์มากตั้งแต่วัยเด็กทำให้มีสมาธิตกต่ำลง การเล่นเกมจึงมีโอกาสมากขึ้นที่จะมีสมาธิตกต่ำลงเช่นเดียวกัน พบว่าเด็กและวัยรุ่นที่เล่นเกมคอมพิวเตอร์ประจำ โดยเฉพาะเด็กและวัยรุ่นที่ติดเกมมีผลการเรียนต่ำกว่าเด็กและวัยรุ่นที่ไม่เล่นเกม และต่ำกว่าผลการเรียนที่ผ่านมาของตนเองด้วย

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าวและการกระทำผิด

ทฤษฎีสัญชาตญาณความก้าวร้าว (Aggressive cues theory)

มาจากแนวความคิดของเบอร์โควิตซ์ (Berkowitz, 1964 อ้างถึงใน ฟ่องพรรณ แววิเศษ, 2534, หน้า 7) ที่กล่าวว่า รากฐานของคนที่กำลังก้าวร้าวขึ้นเกิดจากความคับข้องใจ แต่จะแสดงความก้าวร้าวออกมามากหรือน้อย หรือไม่แสดงเลยนั้นขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่มารกระตุ้นที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าว กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความคับข้องใจน้อย แต่มาอยู่ในสถานการณ์ที่กระตุ้นมากก็เกิดพฤติกรรมก้าวร้าวได้หรือถ้าบุคคลมีความคับข้องใจมากแต่อยู่ในสถานการณ์ที่กระตุ้นน้อยก็ไม่เกิดความก้าวร้าว ฉะนั้นวิธีแก้ไขก็คือ การหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่จะกระตุ้นทำให้เกิดความก้าวร้าว

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social cognitive theory)

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมพัฒนาโดยนักจิตวิทยาชาวแคนาดา ชื่อ อัลเบิร์ต แบนดูรา (Albert Bandura) ซึ่งแต่เดิมเบนดูราได้พัฒนาทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social

cognitive theory) ซึ่งตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1977 และได้ขยายแนวคิดนี้ในหนังสือ Socail foundation thought and action และเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Socail cognitive theory)

แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมเกี่ยวกับการเรียนรู้ แบบคูรามี ทักษะในเรื่องการเรียนรู้ต่างจากการเรียนรู้ในทักษะของสกินเนอร์ คือ สกินเนอร์เน้นที่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่แสดงออกได้ชัดเจนแต่แบบคูรามีทักษะว่า การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นไม่จำเป็นต้องแสดงพฤติกรรมออกมาทันที แต่การเรียนรู้เป็นการได้มาซึ่งความรู้ใหม่ (Acquired new knowledge) ซึ่งยังไม่จำเป็นต้องแสดงออกมา ดังนั้นการเรียนรู้ในแนวทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมคือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในโดยไม่จำเป็นต้องแสดงออกมาให้เห็น แต่ถ้าแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมภายนอกก็เป็นการยืนยันว่าเกิดการเรียนรู้ การที่แบบคูรามีเชื่อเช่นนี้เพราะเขาเน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากการสังเกตตัวแบบหรือการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational learning) เมื่อบุคคลสังเกตตัวแบบแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ก็จะจดจำพฤติกรรมต่าง ๆ ของตัวแบบเอาไว้แต่ไม่ได้แสดงพฤติกรรมตามตัวแบบทันทีทันใด ต่อมาเมื่อมีโอกาสจึงได้แสดงพฤติกรรมนั้นออกมา ตัวอย่างเช่น เด็กสังเกตเห็นพฤติกรรมก้าวร้าวของพ่อแม่ที่มีต่อกัน เด็กก็จะจดจำเอาไว้ซึ่งขั้นตอนนี้แบบคูรามีถือว่าได้เกิดการเรียนรู้ (ต่อมาเมื่อมีโอกาสเหมาะเด็กก็จะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวออกมาทันที) แบบคูรามีเชื่อว่าบุคคลมีความสามารถในการใช้สัญลักษณ์คือการเปลี่ยนประสบการณ์ชั่วคราวที่พบเห็นให้เป็นรูปแบบภายในซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวชี้แนะการกระทำในเวลาต่อมา ดังนั้นพฤติกรรมของบุคคลจึงเกี่ยวข้องกับปัจจัยภายในของบุคคลซึ่งหมายถึง สติปัญญา ตัวแปรชีวภาพ และสิ่งอื่น ๆ ในตัวคนรวมกับสภาพแวดล้อม (สมพร สุทัศนีย์, 2544, หน้า 123)

ทฤษฎีว่าด้วยสาเหตุทางจิต (Psychogenic Theory)

คอฟแมน (Kaufman, n.d. อ้างถึงใน สุพัตรา สุภาพ, 2515, หน้า 68-69) ผู้พิพากษาในเมืองบอสตัน (Baker Guidance Center) กล่าวว่า จากประสบการณ์เด็กกระทำผิดที่ท่านมีความรู้ลึกทางด้านจิตใจและนิสัยใจคอของแต่ละบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ โดยท่านสรุปย่อ ๆ ให้ฟังว่าเด็กที่กระทำผิดนั้นเป็นผลมาจาก

1. ขาดการอบรมจากพ่อแม่ เพราะพ่อแม่ตายหรือมีสภาพบ้านแตก หรือไม่อบรมลูกเพียงพอจึงทำให้จิตใจเด็กแข็งกระด้าง

2. มีพัฒนาการทางเพศ ทำให้รู้สึกไม่สบายใจหรือเป็นทุกข์

3. มีความเห็นแก่ตัวจึงเป็นทุกข์

ส่วนมากเด็กวัยรุ่นที่กระทำผิดมักมาจากบ้านแตกหรือพ่อแม่อารมณ์ไม่ดี พ่อแม่ประพฤติตนไม่เหมาะสม บุคคลพวกนี้จะให้ความรักความปลอดภัยแก่เด็กน้อยที่สุด และมักจะ

สนองความต้องการแบบไม่สม่ำเสมอ เด็กจึงรู้สึกขาดพ่อแม่ การที่เด็กกระทำผิดจึงมีสาเหตุมาจากการรู้สึกขาดพ่อแม่ จากสาเหตุดังกล่าวนี้ นักจิตวิทยาเห็นว่า เด็กพวกนี้จะมองโลกไปในแง่ร้ายเพราะรู้สึกว่าตนเองได้รับการดูแลจากสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนจะมีน้อย ชอบบระราน ชอบการต่อสู้ ชอบยกตัวเอง และมีความรู้สึกกระวนกระวายใจ เด็กพวกนี้จะรู้สึกว่าในชีวิตของเขา เขาไม่เคยได้รับอะไรที่เขาปรารถนาเลย

เจกินส์ (Jekins, n.d. อ้างถึงใน สุพัตรา สุภาพ, 2515, หน้า 68-69) ได้สังเกตเด็กวัยรุ่นที่กระทำผิดและได้ให้ข้อสังเกตว่า เด็กวัยรุ่นที่กระทำผิดส่วนใหญ่มักจะเกิดจากจิตใจที่สับสนวุ่นวาย เพราะขาดความสัมพันธ์อย่างอบอุ่น ถูกทอดทิ้งให้อยู่โดดเดี่ยวไม่มีการควบคุม และลักษณะการกระทำผิดก็มักจะอยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อนที่ปัญหาคล้าย ๆ กัน

ทฤษฎีว่าด้วยการคบหาสมาคมกับกลุ่มที่ไม่เหมือนกัน (Theory of differential association)

ผู้เป็นเจ้าของทฤษฎีนี้คือ เอ็ดวิน (Edwin, n.d. อ้างถึงใน สุชา จันท์เอม, 2541) กล่าวว่า อัตราส่วนของการกระทำผิดมากน้อยเพียงใดนั้นเป็นผลมาจากลักษณะของการคบหาสมาคมระหว่างบุคคลในกลุ่มและการที่ควบคุมเรียนรู้จากกลุ่ม

การที่บุคคลคบหาสมาคมกันในกลุ่มทำให้บุคคลรับเอาค่านิยมและพฤติกรรมของบุคคลอื่นมาถือปฏิบัติ ซึ่งอาจจะเป็นพฤติกรรมที่ผิดหรือไม่ผิดนั้นขึ้นอยู่กับอัตราส่วนของการติดต่อสัมพันธ์

ทฤษฎีนี้ถือว่าพฤติกรรมที่ดีหรือไม่ดีนั้นเป็นสิ่งที่ได้รับการเรียนรู้มาตั้งแต่เล็ก ๆ จนกระทั่งวาระสุดท้ายของชีวิต

อย่างไรก็ดี มีผู้โต้แย้งทฤษฎีนี้ว่าไม่สามารถอธิบายได้แจ่มแจ้งถึงสาเหตุของการกระทำผิดในแบบต่าง ๆ เช่น บุคคลที่มีความคุ้นเคยและเป็นพรรคพวกเดียวกันกับบุคคลที่ประกอบอาชญากรรม แต่เขาผู้นั้นกลับไม่กระทำผิด ซึ่ง ซุทเธอร์แลนด์ (Sutherland, ก็แก้ว่าเป็นเพราะลักษณะประจำตัวของบุคคล ความกดดัน และการเลือกคบหาบุคคลตามความพอใจ ความประพฤตินั้นแตกต่างกันออกไป

ทฤษฎีวิวัฒนธรรมย่อย (Subcultures theory)

ผู้เป็นเจ้าของทฤษฎีนี้คือ โคเฮน (Cohen, 1955) ทฤษฎีนี้อธิบายว่า การปฏิบัติของเด็กอาจจะขัดแย้งกับแนวทางของผู้ใหญ่ในสังคมนั้น กล่าวคือ เด็กเหล่านั้นจะเรียนรู้เฉพาะวัฒนธรรมย่อยของพวกตน เช่น การเล่นการพนัน การแต่งกาย การไว้ทรงผม หรือการแสดงดนตรี เป็นต้น ซึ่งวัฒนธรรมย่อยของเด็กเหล่านั้นอาจจะขัดแย้งกับทัศนคติของผู้ใหญ่ (คือผู้ใหญ่เห็นว่าไม่ดีไม่งาม)

กลุ่มเด็กพวกนี้จึงเกิดปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมส่วนใหญ่ในสังคม เมื่อเป็นเช่นนี้ กลุ่มเด็กจึงหันเข้ามาหากกลุ่มกัน และจะสร้างแบบแผนของพฤติกรรมของตนขึ้นมา ซึ่งพวกเขาคิดว่า จะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้

โคเฮน อธิบายว่า วัฒนธรรมย่อยของเด็กเหล่านั้นมิได้มุ่งแสวงหาผลประโยชน์จากการกระทำหรือพฤติกรรมของตน แต่มุ่งแสดงให้เห็นว่าตนนั้นเป็นคนเก่งหรือเป็นคนมีความสามารถเพื่อจะได้รับการยกย่องจากบรรดาเพื่อนในกลุ่มของตน เช่น การตั้งตนเป็นหัวหน้าแก๊งและมีฉายาเรียกซึ่งเป็นที่รู้จักกันในหมู่พวกของตน

ทฤษฎีนี้อธิบายให้เข้าใจถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็กที่จับกลุ่มกันเป็นพวกเป็นหมู่ และพฤติกรรมของพวกเด็กเหล่านั้นเป็นไปในลักษณะที่ฝ่าฝืนระเบียบแบบแผนของสังคมส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามทฤษฎีนี้ได้อธิบายเฉพาะกลุ่มเด็กชายเท่านั้น เด็กหญิงที่มารวมกลุ่มกันและมีพฤติกรรมไปในลักษณะเกเรนั้นไม่เป็นไปในลักษณะนี้ (ประสาธ หลักศิลา, 2515, หน้า 83)

นอกจากนี้ โคเฮน (Cohen, 1955, p. 12) ยังกล่าวอีกว่า การกระทำผิดของเด็กวัยรุ่นนั้นเป็นการตอบสนองต่อปัญหาของแต่ละคน ซึ่งคนเราทุกคนเกิดมามีปัญหาด้วยกันทั้งนั้น ถ้าครอบครัวเข้มงวดกวดขันกับเด็กมากเกินไปเด็กหาทางออกไปพบปะเข้ากับเพื่อนฝูงนอกบ้านแล้วช่วยกันสร้างแบบแผนพฤติกรรมขึ้นมาใหม่เพื่อแก้ปัญหของตนเอง และแบบแผนของพฤติกรรมเช่นนั้นจะถ่ายทอดสืบต่อ ๆ กันไปจากเด็กคนหนึ่งที่จะเข้าร่วมกับกลุ่ม

ในทางจิตวิทยา เด็กวัยรุ่นที่มีปัญหามักชอบก้าวร้าว ทำลายสิ่งของ หรือพอใจที่จะได้เห็นผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน และพอใจที่จะฝ่าฝืนระเบียบของสังคม ดังนั้นวัฒนธรรมย่อย (Subcultures) ของเด็กพฤติกรรมของเขาจึงมีแนวโน้มที่จะต่อต้านระเบียบแบบแผนของสังคม

ทฤษฎีกลไกของการควบคุม (Containment theory)

ผู้เป็นต้นคิดทฤษฎีนี้คือ เรคเลส (Reckless, n.d. อ้างถึงใน สุชา จันทรเฒ, 2541) ทฤษฎีนี้เน้นว่าบุคคลจะยับยั้งไม่กระทำผิดต่อเมื่อมีกลไกการควบคุมสูง กลไกการควบคุมภายนอกได้แก่ การรักหมู้รักคณะ ความผูกพันทางสังคมกับผู้อื่น สำหรับการควบคุมภายในได้แก่การควบคุมตนเอง ความคาดหวังที่มีเหตุผล การมีทัศนคติที่ดีต่อตนเองการมีความรับผิดชอบ ความสามารถอดทนต่อความคับข้องใจ การหาสิ่งชดเชยเพื่อให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจและอื่น ๆ

นอกจาก เรคเลส (Reckless, 1971, pp. 470-480 อ้างถึงใน สุชา จันทรเฒ, 2541) ยังกล่าวว่า มีแรงอยู่สามแรงที่ผลักดันให้คนคอยกระทำความคิด ได้แก่

1. แรงกดดันทางสังคม (Social pressures) อันได้แก่ความขัดแย้งกัน การทะเลาะกัน ภายในครอบครัว การถูกเอาเปรียบ การขาดโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพ การมีฐานะที่ไม่ทัดเทียมกันและระบบของความมีชนชั้น ตลอดจนความไม่เป็นธรรมต่าง ๆ ทางสังคม

2. แรงดึงดูดทางสังคม (Social pulls) อันได้แก่การคบเพื่อนเลว การเข้าร่วมกลุ่มกับ ผู้กระทำผิด การถูกชักจูง ยั่วยวนหรือเชิญชวนจากผู้อื่นให้กระทำความผิด และการโฆษณาชวนเชื่อ ต่าง ๆ

3. แรงปรารถนาภายใน (Inner pushes) ได้แก่ความไม่พอใจ ความผิดหวัง ความเครียด ความโกรธ ความเกลียด ความกลัว ความก้าวร้าว ความอยากกรวย อยากรมีเกียรติ ความชิงดีชิงเด่น ความต้องการอย่างแรงกล้าและทันทีทันใด ความรู้สึกต่ำต้อย ความวิตกกังวล และอื่น ๆ

ทฤษฎีทางจิตวิทยา (Psychological theory)

ฟรอยด์ (Freud, n.d. อ้างถึงใน สุชา จันทรเอม, 2541) นักจิตวิเคราะห์มีความเชื่อว่า บุคคลที่กระทำผิดคือผู้ที่ปฏิบัติตามไปตามสันดานดิบ (id) ขาดการควบคุมขาดสติ ขาดวัฒนธรรม และคุณธรรม

ฟรอยด์ อธิบายว่าจิตที่ทำหน้าที่ในการปฏิบัติงานของคนเราแบ่งเป็นสามระบบ คือ

1. สันดานดิบ (Id) เป็นส่วนที่ประกอบด้วยความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ คือความต้องการทางเพศและความก้าวร้าว เป็นรากฐานของสัญชาตญาณที่มีมาแต่กำเนิด เป็นตัวผลักดันให้คนเราแสดงพฤติกรรมออกมาตามความพอใจโดยไม่ฟังเหตุผลใด ๆ ทั้งสิ้น มีความอยากอยู่เสมอ เป็นสันดานอย่างสัตว์

2. อัดตา (Ego) เป็นส่วนที่ทำหน้าที่ควบคุมพฤติกรรมอันเกิดจากความต้องการของ Id ให้แสดงออกในทางที่เหมาะสม เป็นที่ยอมรับของสังคม Ego เป็นตัวคอยเหนี่ยวรั้ง Id ไว้ จึงมีความขัดแย้งกันตลอดเวลา

3. สติ (Superego) เป็นส่วนที่เกิดจากการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของสังคมและการอบรมสั่งสอนของพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ในสังคม จึงเป็นตัวที่มีหน้าที่สร้างอุดมคติ (Ideal) ที่พึงปรารถนาของสังคมเป็นมโนธรรม (Conscience) ที่คอยเตือน Ego ให้รู้ว่าสิ่งใดผิด ไม่ควรทำ คนเรานั้นเกิดมาพร้อมกับ Id ส่วน Ego และ Superego นั้นค่อย ๆ พัฒนาขึ้นมาเรื่อย ๆ ประสบการณ์ในวัยเด็กและองค์ประกอบทางเพศมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตและชีวิตของมนุษย์มาก ระบบทั้งสามดังกล่าวต้องต่อสู้ มีความขัดแย้ง ต้องปรับตัวกันตลอดเวลา ถ้าการกระทำบางอย่างของคนไม่ถูกต้องผิดธรรมเนียมคลองธรรม Ego ก็คอยห้ามไว้ไม่ให้ทำ เมื่อถูกห้ามความรู้สึกอยากทำนั้นก็จะถูกเก็บกดลงไปในจิตใต้สำนึก (Unconscious mind) เมื่อถูกเก็บกดไว้นาน ๆ บางครั้งเมื่อ Ego และ Superego อ่อน การกระทำผิดก็อาจเกิดขึ้นได้

ข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ในการศึกษา

ที่ตั้ง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเชิงเทรา เขต 1 หมู่ที่ 1 ถนนเลี้ยวเมือง
ตำบลบางดินเปิด อำเภอเมืองจะเชิงเทรา จังหวัดจะเชิงเทรา รหัสไปรษณีย์ 24000

ความเป็นมา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเชิงเทรา เขต 1 ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กฎกระทรวงกำหนด
หลักเกณฑ์การแบ่งส่วนราชการภายใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2546 และ
พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มุ่งหวังจะยกระดับ
การศึกษาของชาติให้ได้มาตรฐาน จึงกำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษา ทั้งระบบโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
การปฏิรูประบบบริหารจัดการศึกษาทุกส่วนและทุกระดับที่เป็นหน่วยงานในสังกัด
กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการศึกษายุคใหม่และเพื่อ
เป็นการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการลงไปสู่ส่วนภูมิภาคหรือท้องถิ่น จึงให้มีการหลอมรวม
เปลี่ยนถ่ายอำนาจการบริหารจัดการของหน่วยงานสำคัญที่กำกับดูแลในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ทุกระดับเข้าไว้ด้วยกัน ทำให้กรมต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการยุบเลิกและเกิดสำนักงานใหม่
ประกอบด้วย สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ขณะเดียวกัน ได้มีการหลอมรวมหน่วยงานระดับกรมซึ่งมีอยู่เดิม คือ
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษา และกรมวิชาการ เข้าไว้ด้วยกัน
แล้วเปลี่ยนสภาพเป็นหน่วยงานใหม่ ตั้งขึ้นเป็นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานใน
ระดับจังหวัดและอำเภอก็เช่นเดียวกัน ได้มีการยุบเลิกสำนักงานประถมศึกษาจังหวัด สำนักงาน
ประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และ
สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ/กิ่งอำเภอ และจัดตั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นทั่วประเทศ จำนวน
183 เขต สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 42 เขต รวม 225 เขต

จังหวัดจะเชิงเทราได้กำหนดให้แบ่งเขตพื้นที่การศึกษาตามประกาศกฎกระทรวง
ศึกษาธิการออกเป็น 2 เขต และให้เรียกชื่อหน่วยงานใหม่ในระดับเขตนี้ว่า “สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษา” ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 7 กรกฎาคม 2546 เป็นต้นมา จนกระทั่งวันที่ 18 สิงหาคม 2553 ได้แยก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่
มัธยมศึกษา ในส่วนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา เขต 1 ได้แบ่งเป็น 2 หน่วยงาน คือ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 (สพป.ฉะเชิงเทรา เขต 1) และ
สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 (สพม.6) ในปัจจุบัน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ประกอบด้วยหน่วยงานใน
สังกัดกระทรวงศึกษาธิการระดับจังหวัด อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว อำเภอบางปะ
กง และอำเภอบ้านโพธิ์ โดยใช้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด (เดิม) เป็นที่ตั้ง และปัจจุบัน
กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดโครงสร้างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาทุกเขต
ประกอบด้วย 8 กลุ่มงาน กับ 1 ศูนย์ ดังนี้

1. กลุ่มอำนวยการ
2. กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์
3. กลุ่มบริหารงานบุคคล
4. กลุ่มนโยบายและแผน
5. กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
6. กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา
7. กลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน
8. หน่วยตรวจสอบภายใน
9. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ภายในอำเภอ
บางปะกงมีทั้งสิ้น 29 โรงเรียน ในจำนวนทั้งหมด 29 โรงเรียน มีโรงเรียนที่เปิดการเรียนการสอนใน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 13 โรงเรียน ดังนี้

ลำดับ	โรงเรียน	ที่ตั้ง
1	โรงเรียนวัดเขาหิน	33 หมู่ที่ 7 ตำบลเขาหิน อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24130
2	โรงเรียนวัดท่าสะอ้าน	หมู่ที่ 5 ตำบลท่าสะอ้าน อำเภอบางปะกง จังหวัด ฉะเชิงเทรา 24130
3	โรงเรียนวัดบางเกลือ (ประชารัฐบำรุง)	หมู่ที่ 2 ตำบลบ้านเกลือ อำเภอบางปะกง จังหวัด ฉะเชิงเทรา 24180
4	โรงเรียนวัดบางวัว (สายเสริมวิทย์)	2 หมู่ที่ 6 ตำบลบางวัว อำเภอบางปะกง จังหวัด ฉะเชิงเทรา 24180
5	โรงเรียนวัดบางสมัคร	2 หมู่ที่ 6 ตำบลบางสมัคร อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24180
6	โรงเรียนวัดบางแสม	หมู่ที่ 6 ถนนชลประทาน ตำบลท่าข้าม อำเภอบางปะกง จังหวัด ฉะเชิงเทรา 24130

ลำดับ	โรงเรียน	ที่ตั้ง
7	โรงเรียนวัดพิมพาวาส (สี่สิ่งสาราลัย)	3 หมู่ที่ 2 ตำบลพิมพา อำเภอบางปะกง จังหวัด ฉะเชิงเทรา 24130
8	โรงเรียนวัดล่าง (บวรวิทยายน3)	59 หมู่ที่ 9 ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัด ฉะเชิงเทรา 24130
9	โรงเรียนวัดสองคลอง	89 หมู่ที่ 8 ตำบลสองคลอง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24130
10	โรงเรียนวัดสุขาราม (วัดสามแยก)	21 หมู่ที่ 6 ตำบลหนองจอก อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24130
11	โรงเรียนวัดสุคันธ ศีลาราม (หอมศีล วิทยาคาร)	13 หมู่ที่ 3 ตำบลหอมศีล อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24180
12	โรงเรียนสามัคคี ราษฎร์บำรุง	91 หมู่ที่ 14 ถนนสุขุมวิท ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัด ฉะเชิงเทรา 24130
13	โรงเรียนแสมขาว วิทยาคาร	81/2 หมู่ที่ 3 ตำบลสองคลอง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24130

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิไลรัตน์ วัฒนไวฑูรย์ชัย (2549) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวจากการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ออนไลน์ที่มีผลกระทบต่อเด็กอายุ 12-15 ปีในเขตกรุงเทพมหานคร การศึกษาวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวจากการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ออนไลน์ โดยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากร (Infinite population) โดยเลือกเฉพาะผู้ที่เล่นเกม (Accidental sampling) เท่านั้น จำนวน 300 คน จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ และหาความสัมพันธ์ของผลกระทบด้านต่าง ๆ กับพฤติกรรมก้าวร้าวที่เกิดจากการเล่นเกมออนไลน์ โดยใช้สถิติ MANOVA, Nonparametric แบบ K-Related Sampling ของ Friedman และวิธีถดถอยแบบมีขั้นตอน (Stepwise regression) ผลวิจัยพบว่า ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวในด้านผลกระทบ คือ ตัวแปรผลกระทบทางด้านความวิตกกังวลและด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ตัวแปรพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ออนไลน์ พบว่าพฤติกรรมก่อนการเล่นเกมนั้นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวส่วนตัวแปรประเภทเกมที่เล่นกับพฤติกรรมก่อน ขณะ และหลังการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ออนไลน์ พบว่า พฤติกรรมขณะเล่นเกมเท่านั้นที่ผู้เล่นมีพฤติกรรมก้าวร้าว

อนิกร อินเฒ่า (2549) ได้ศึกษาการเล่นเกมเรีคนาร็อคออนไลน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับชั้นปีที่ 1-3 จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติทดสอบ t-Test และ F-test ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาการเล่นเกมน้อยกว่า 12 เดือน มีพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า นักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าวอยู่ในระดับน้อย เมื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ลักษณะการเล่นเกมนั้นการใช้เวลาในการเล่นและชั่วโมงการเล่นต่างกันมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน และแสวงหาผลประโยชน์ในด้านการใช้เงินซื้อของนักเรียนเห็นว่าไม่มีความผิด การยอมเสียเงินซื้อของและใช้เกมหาเพื่อนต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

ปาลิตา ปัสสาสิงห์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5” กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำนวน 385 คน จำนวน 4 ด้าน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ คือ ระดับการศึกษา เพศ สถานภาพของบิดา และอาชีพของหัวหน้าครอบครัว ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิดชนิด ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานีเขต 5 เป็นแบบสอบถามแบบมาตรการประเมินซึ่งจำแนกรายละเอียดดังนี้ แบบสำรวจอ้อม โนทัสน์มีค่าอำนาจจำแนกได้ .280 ถึง .648 ค่าความเชื่อถือได้ .8249 แบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว มีค่าอำนาจจำแนกได้ .293 ถึง .757 ค่าความเชื่อถือได้ .9175 แบบสอบถามพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจ มีค่าอำนาจจำแนกได้ .223 ถึง .684 ค่าความเชื่อถือได้ .8042 อบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล มีค่าอำนาจจำแนกได้ .251 ถึง .588 ค่าความเชื่อถือได้ .7939 อบรมเลี้ยงดูแบบรักและตามใจ มีค่าอำนาจจำแนกได้ .277 ถึง .655 ค่าความเชื่อถือได้ .8319 อบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีค่าอำนาจจำแนกได้ .326 ถึง .781 ค่าความเชื่อถือได้ .8844 แบบสอบถามอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนแบบเสริมแรง มีค่าอำนาจจำแนกได้ .347 ถึง .742 ค่าความเชื่อถือได้ .8658 แบบสอบถามอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนแบบยอมรับเข้ากลุ่ม มีค่าอำนาจจำแนกได้ .363 ถึง .745 ค่าความเชื่อถือได้ .8731 แบบสอบถามอิทธิพลของสื่อมีค่าอำนาจจำแนกได้ .245 ถึง .602 ค่าความเชื่อถือได้ .7923 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรพยากรณ์ ตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์สร้างเป็นสมการพยากรณ์จากกลุ่มตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดแบบ Stepwise ผลการวิจัยพบว่า 1. ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนมี 3 ตัวแปร ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจ (X2) การ

อบรมเลี้ยงดูแบบรักและตามใจ ((X4) อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนแบบการแสดงแบบเสริมแรง (X6) และตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน มี 2 ตัวแปร ได้แก่ อัตมโนทัศน์ (X1) และการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล (X3) ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของ พฤติกรรมก้าวร้าว ได้ร้อยละ 38.8 ส่วนตัวแปรที่มีมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของ นักเรียนมี 6 ตัวแปร ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X5) การยอมรับเข้ากลุ่ม (X7) อิทธิพลของสื่อ (X8) เพศ (X9) บิดามารดาอยู่ด้วยกัน (X10) อาชีพเกษตรกร (X11) 2. ตัวพยากรณ์ที่ดีที่ใช้ในการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน มี 5 ตัวเรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือการ อบรมเลี้ยงดูแบบรักและตามใจ (X4) อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนการแสดงแบบเสริมแรง (X6) การ อบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล (X3) อัตมโนทัศน์ (X1) การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจ (X2) ร่วมกัน อธิบายความแปรปรวนพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนได้ร้อยละ 37.50 3. สมการพยากรณ์ พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน สมการในรูปคะแนนดิบ $Y' = 1.498 + 0.471X4 + .235 X6 - .204 X3 - .178 X1 + .122 X2$ สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน $Z' = .361Zx4 + .242Z x6 - .208Z x3 - .132Z x1 + .099Z x2$

พรทิพย์ ทองธานี (2550) ได้ศึกษาเรื่อง “ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสวนอนันต์ ในเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร” จำนวน 279 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสวนอนันต์ ในเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ ระดับปานกลาง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนบุคคล ส่วนครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมและ สื่อกับพฤติกรรมก้าวร้าวอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ ปรากฏว่า ระดับชั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01 กับพฤติกรรมก้าวร้าวส่วนนักเรียนมีสื่อ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม คือ หนังสือการ์ตูน มีพฤติกรรมก้าวร้าวอยู่ในระดับมาก ส่วนหนังสือพิมพ์ นิติสาร และโทรทัศน์มีพฤติกรรมก้าวร้าวอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ทาง สถิติ ปรากฏว่า สื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับพฤติกรรมก้าวร้าว นั่นคือ สื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าว

ปิยศรี บวรชนสาร (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียน ระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 จำนวน 300 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่ง

ในกรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุดได้แก่ พฤติกรรมการเล่นคอมพิวเตอร์ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

ภักวดี ปรีชาประพาพวงส์ (2550) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเอง วิธีการเผชิญปัญหา และพฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 3 จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 220 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ผลวิจัยพบว่า เยาวชนชายส่วนใหญ่ได้รับการเลี้ยงดูแบบอิสระอย่างมีขอบเขต การเห็นคุณค่าในตัวเองอยู่ในระดับปานกลาง มีการใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งแก้ไข ปัญหา มุ่งแก้ไขอารมณ์และได้ประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง และมีพฤติกรรมก้าวร้าวในระดับปานกลาง เยาวชนชายที่มีอายุ ระดับการศึกษา ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา รายได้ต่อเดือนของครอบครัว อาชีพของบิดามารดา และประเภทความผิดที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน เยาวชนชายที่สถานภาพการอยู่ร่วมกันของครอบครัวแตกต่างกันมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน รูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัวแบบยอมตามบุตรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัวแบบอิสระอย่างมีขอบเขตมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และรูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัวแบบปล่อยปละละเลยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนรูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัวแบบควบคุมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าว

สุพรรณ โทวิจักขณ์ชัยกุล (2551) ได้ศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นไทย โดยศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมก้าวร้าว รูปแบบการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว และแนวทางในการแก้ไข เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/FW ดำเนินการศึกษาในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างได้แก่เยาวชนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว จำนวน 100 ราย และผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 10 ราย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมก้าวร้าวคือ การเลี้ยงดูของครอบครัว อิทธิพลการอบรมสั่งสอนของครู-อาจารย์ อิทธิพลของเพื่อน อิทธิพลของการรับสื่อ และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างในช่วงอายุ 13-15 ปี ได้รับอิทธิพลจากการเลี้ยงดูของครอบครัวมากที่สุด วัยรุ่นหญิงได้รับอิทธิพลจากการเลี้ยงดูของครอบครัวและอิทธิพลของสื่อมากกว่าชาย วัยรุ่น

ชายได้รับอิทธิพลจากการอบรมสั่งสอนของครู-อาจารย์ อิทธิพลของเพื่อน และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมมากกว่าหญิง แนวทางในการแก้ปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นประกอบด้วยแนวทางในการอบรมสั่งสอนของครู-อาจารย์ แนวทางในการคบเพื่อน แนวทางในการเลี้ยงดูของครอบครัว แนวทางในการดำเนินการของสื่อ และบทบาทของสังคมในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่น ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไปคือ ควรมีการวิจัยและประเมินผลเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการป้องกันความรุนแรงของวัยรุ่น และจัดทำแผนเชิงนโยบายสาธารณะเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่น

สิริทศรา สายบุญตั้ง (2553) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต 3 จำนวน 370 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามพฤติกรรม แบบสอบถามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู แบบสอบถามสัมพันธภาพภายในครอบครัว แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู แบบสอบถามความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตนและ แบบวัดความวิตกกังวล มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89, .72, .67, .84, .74, .73 และ .87 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและใช้สถิติวิเคราะห์ด้วยโมเดล LISREL ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงสูงสุดคือ การอบรมเลี้ยงดู ความวิตกกังวล ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูและสัมพันธภาพในครอบครัว ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อม คือ การอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลรวมคือ การอบรมเลี้ยงดู ความวิตกกังวล ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพภายในครอบครัว

นิภาพร บุญทวี (2556) ได้ศึกษาสาเหตุและแนวทางแก้ปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน: กรณีศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ในจังหวัดระยอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2555 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดระยองจำนวน 3 คน ครูประจำชั้น 3 คน ครูฝ่ายปกครอง 1 คน เพื่อนของนักเรียน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญภายนอกโรงเรียนจำนวน 2 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงและยินดีเป็นผู้ให้ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างชนิดเจาะลึก การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การบรรยายเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวทั้งทางวาจาและทางกายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดระยอง ได้แก่ องค์ประกอบด้านครอบครัว ด้านความรู้สึกลึกซึ้งในของนักเรียนเองหรือความ

เก็บกด ด้านสื่อต่าง ๆ การคบเพื่อนการเลียนแบบพฤติกรรมเพื่อน เนื่องจากเด็กนักเรียนเหล่านี้มักจะกระทำความผิดโดยมิได้เกรงกลัวต่อกฎระเบียบของโรงเรียน กฎระเบียบของสังคมและกฎหมายบ้านเมือง ซึ่งขาดความรับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้น

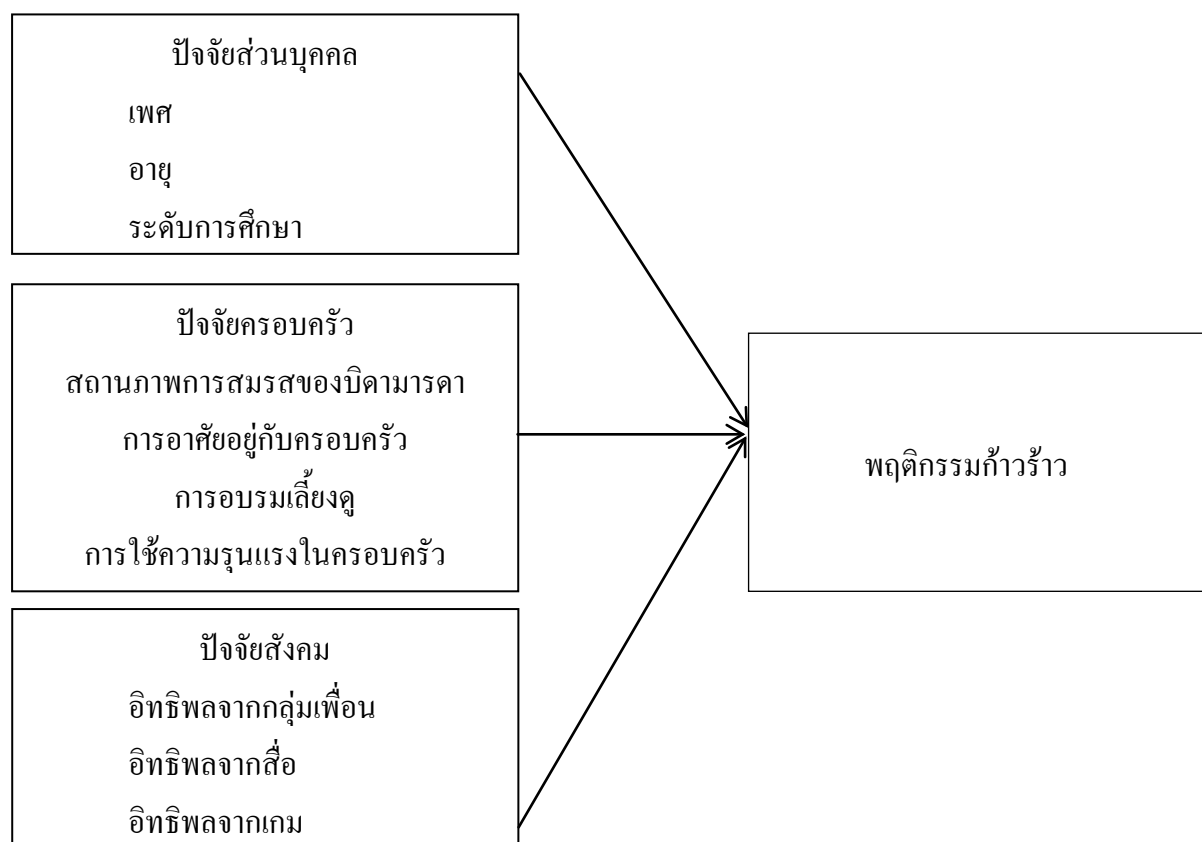
พัชรภักดิ์ ษนะพงศ์เพชร (2556) ได้ศึกษาการบริโภควัฒนธรรมความรุนแรงผ่านสื่อหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นของเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยทำการศึกษาถึงพฤติกรรมการบริโภควัฒนธรรมความรุนแรง อิทธิพลหรือผลของสื่อหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นและปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคเนื้อหาการใช้ความรุนแรงในหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นของเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยการวิเคราะห์เนื้อหาจัดระดับความรุนแรงของหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่ได้รับความนิยมจากเยาวชน 10 เรื่อง และสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interviews) กับกลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกโดยใช้เกณฑ์การบริโภคหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีการใช้ความรุนแรงมากกว่า 10 เรื่องขึ้นไป ต้องเป็นเยาวชนไทยที่มีอายุระหว่าง 15 – 18 ปี และอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 14 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ได้แก่เยาวชนที่มีประสบการณ์ในการใช้ความรุนแรงกับผู้อื่นระดับสูง และกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ได้แก่เยาวชนที่มีประสบการณ์ใช้ความรุนแรงกับผู้อื่นในระดับต่ำหรือไม่เคย ผลการศึกษาพบว่าหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีการใช้ความรุนแรงที่ได้รับความนิยมจากเยาวชนส่วนใหญ่มีการใช้ความรุนแรงในระดับสูง คือ มีการใช้อาวุธทำร้ายผู้อื่นจนได้รับบาดเจ็บหรือถึงแก่ความตาย มีคำพูดคำต่อระหว่างตัวละครด้วยถ้อยคำรุนแรง และยังพบอีกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มเยาวชนที่มีประสบการณ์ใช้ความรุนแรงกับผู้อื่นในระดับต่ำหรือไม่เคย มีค่าเฉลี่ยในการบริโภคสื่อหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่ใช้ความรุนแรงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 โดยปัจจัยหลักในการเลือกบริโภคหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงของกลุ่มตัวอย่างคือความชื่นชอบส่วนตัวที่มีต่อความรุนแรง รองลงมาคือการแนะนำจากเพื่อน

รักษณาวรรณ เสาทอง (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดเขตพื้นที่การประถมศึกษาราชบุรีเขต 2 อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามีจำนวน 227 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้ามาสมการ ผลการวิจัยพบว่า การใช้ความรุนแรงในครอบครัว อิทธิพลจากเพื่อน การเลียนแบบสื่อ และพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับน้อย และอิทธิพลจากครูอยู่ในระดับน้อยที่สุด นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีสภาพการพักอาศัยต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่มีสภาพการพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่

มีพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่านักเรียนที่มีสภาพการพักอาศัยกับญาติหรืออื่น ๆ เมื่อจำแนกตาม เพศ จำนวนพี่น้อง ผู้ที่ดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดมากที่สุด ประสบการณ์การถูกลงโทษทางกายจากบุคคลในครอบครัว ประสบการณ์การถูกลงโทษทางวาจาจากบุคคลในครอบครัว ประสบการณ์การถูกก้าวร้าวทางวาจาจากโรงเรียน ประสบการณ์การถูกก้าวร้าวทางวาจาจากเพื่อน ประสบการณ์การถูกก้าวร้าวทางกายจากเพื่อน และประเภทของโรงเรียนไม่พบความแตกต่าง การเลียนแบบสื่อและอิทธิพลจากเพื่อน สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ร้อยละ 24.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีแนวความคิดในการศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งสามารถเขียนเป็นแผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่นำมาศึกษาวิเคราะห์ได้ดังนี้

ภาพที่ 2-1 กรอบแนวคิด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา มีวิธีการดำเนินการศึกษาตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 1,317 คน (กองทะเบียน, 2559) ซึ่งมีขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 307 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโรยามาเน่ (Yamane, 1973 อ้างถึงใน ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2552)

$$\begin{aligned} \text{สูตร} \quad n &= \frac{N}{1 + (Ne^2)} \\ n &= \frac{1,317}{1 + (1,317 * 0.0025)} \\ n &= 306.81 \\ n &= 307 \end{aligned}$$

เมื่อ n คือจำนวนตัวอย่าง หรือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือจำนวนหน่วยทั้งหมด /ขนาดของประชากรซึ่งเท่ากับ 307 คน

e คือความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง (Sampling error) ในที่นี้จะกำหนดเท่ากับ ± 0.05 ภายใต้วความเชื่อมั่น 95%

3. เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบสอบถาม โดยขั้นตอนประกอบด้วย วิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างจากประชากรแบบสัดส่วน (ดังตารางที่ 3.1) จากนั้นจะนำกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาสุ่มแบบบังเอิญอีกครั้งจาก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา (กองทะเบียน, 2559)

ตารางที่ 3-1 กลุ่มตัวอย่างจากประชากรแบบสัดส่วน

	นักเรียนทั้งหมด	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
โรงเรียนวัดเขาดิน	56	13
โรงเรียนวัดท่าสะอ้าน	75	17
โรงเรียนวัดบางเกลือ (ประชารัฐบำรุง)	50	12
โรงเรียนวัดบางวัว (สายเสริมวิทย์)	240	56
โรงเรียนวัดบางสมัคร	169	40
โรงเรียนวัดบางแสม	121	28
โรงเรียนวัดพิมพาวาส (สี่สิ่งสาราลัย)	60	14
โรงเรียนวัดล่าง (บวรวิทยายน3)	232	54
โรงเรียนวัดสองคลอง	90	21
โรงเรียนวัดสุขาราม (วัดสามแยก)	42	10
โรงเรียนวัดสุคันธศีลาราม(หอมศีลวิทยาคาร)	80	19
โรงเรียนสามัคคีราษฎร์บำรุง	36	8
โรงเรียนแสมขาววิทยาคาร	66	15
	1,317	307

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดจากทฤษฎี เอกสารต่าง ๆ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบไปด้วย สถานภาพการสมรสของบิดามารดา การอาศัยอยู่กับครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู การใช้ความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทางสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม ให้เป็นคำถามลักษณะเลือกตอบมาตราส่วนประมาณค่า (Ratio scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 18 ข้อ โดยเนื้อหาของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน	จำนวน 6 ข้อ
อิทธิพลจากสื่อ	จำนวน 6 ข้อ
อิทธิพลจากเกม	จำนวน 6 ข้อ

โดยเนื้อหาที่กำหนดการให้คะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นตอนต้น ไว้ 5 ระดับ ดังนี้

น้อยที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ	1 คะแนน
น้อย	ให้คะแนนเท่ากับ	2 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนนเท่ากับ	3 คะแนน
มาก	ให้คะแนนเท่ากับ	4 คะแนน
มากที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ	5 คะแนน

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรม ของผู้ตอบแบบสอบถาม ให้เป็นคำถามลักษณะเลือกตอบมาตราส่วนประมาณค่า (Ratio scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 15 ข้อ โดยเนื้อหาที่กำหนดการให้คะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวขั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตอนต้น ไว้ 5 ระดับ ดังนี้

น้อยที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ	1 คะแนน
น้อย	ให้คะแนนเท่ากับ	2 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนนเท่ากับ	3 คะแนน
มาก	ให้คะแนนเท่ากับ	4 คะแนน
มากที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ	5 คะแนน

การสร้างพัฒนาและตรวจสอบเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพฤติกรรมก้าวร้าวของชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าวของชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตรวจสอบเนื้อหาของแบบทดสอบว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเที่ยงของเนื้อหาแล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วมาเสนอผู้เชี่ยวชาญให้พิจารณา และทำการตรวจสอบความเที่ยงของเนื้อหา ภาษา สถิติการวิจัย และพัฒนาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence: IOC) ซึ่งใช้เกณฑ์ประเมินความสอดคล้องกำหนดค่าตัวเลขดังนี้

ค่า + 1 หมายถึง สอดคล้อง

ค่า 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

ค่า - 1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง

ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ได้แก่

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ว่าที่เรือดริตร.เอกวิทย์ มณีธร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระ กุศลสวัสดิ์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.jemมารี รักษ์ชูชีพ

ผลการประเมินความสอดคล้อง ได้ค่า IOC = 0.977 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้มีความน่าเชื่อถือได้ สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริง

4. นำแบบสอบถามที่ได้ ไปลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาละโวทัย เขต 2 จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) แบบ Cronbach's Alpha ได้ค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามเท่ากับ 0.977 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้มีความน่าเชื่อถือได้ สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

1. ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจาก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 จำนวน 307 ชุด ได้กลับมา (ครบถ้วน คิดเป็น 100%)
2. ตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องของข้อมูลในแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามมาแปลข้อมูลที่ได้เป็นรหัสพร้อมบันทึกข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลได้กระทำในช่วงระยะเวลา 1 เดือน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ 1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 2. ข้อมูลด้านครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม 3. แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทางสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม และ 4. แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรม ของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีการประมวลผลค่าทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

กำหนดการแปรผลค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2533) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

แบ่งระดับทัศนคติ ออกได้เป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 4.21 – 5.00 หมายถึง พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัด ฉะเชิงเทรา ในระดับมากที่สุด

คะแนน 3.41 – 4.20 หมายถึง พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัด ฉะเชิงเทรา ในระดับมาก

คะแนน 2.61 – 3.40 หมายถึง พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัด ฉะเชิงเทรา ในระดับปานกลาง

คะแนน 1.81 – 2.60 หมายถึง พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัด ฉะเชิงเทรา ในระดับน้อย

คะแนน 1.00 – 1.80 หมายถึง พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัด ฉะเชิงเทรา ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกใช้ข้อมูลสถิติในการวิเคราะห์ เพื่อใช้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูล และตอบวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. ข้อมูลด้านครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานภาพการสมรสของบิดา มารดา การอาศัยอยู่กับครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู และการใช้ความรุนแรงในครอบครัว วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ
3. แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทางสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
5. การทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติค่าที (t-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยจำแนกตามตัวแปรอิสระตอนที่ 1 ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตอนที่ 2 ได้แก่ สถานภาพการสมรสของบิดามารดา การอาศัยอยู่กับครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู การใช้ความรุนแรงในครอบครัว

โดยเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 307 คน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์
2. ลำดับขั้นการเสนอผลการวิเคราะห์
3. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

\bar{X}	คะแนนเฉลี่ย	df	ขั้นของความเป็นอิสระ
SD	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ss	ผลบวกยกกำลังสองของคะแนน
n	จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง	ms	ค่าเฉลี่ยผลบวกยกกำลังสองของคะแนน
t	สถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบที	F	สถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบเอฟ
Sig.	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ	P	ความน่าจะเป็นหรือโอกาส

ลำดับขั้นการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้น ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้จำนวน และร้อยละ
 2. วิเคราะห์ข้อมูลด้านครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้จำนวน และร้อยละ
 3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทางสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 4. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าวของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 5. การเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษา สถานภาพการสมรสของบิดามารดา การอาศัยอยู่กับครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู และการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ใช้สถิติ t-Tests และ One-way ANOVA ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสามกลุ่มขึ้นไป และหากพบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เปรียบเทียบผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยประชากรครั้งละคู่ โดยสุ่มตัวอย่างแต่ละชุดเป็นอิสระต่อกันด้วยวิธีการแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD)
1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	112	36.48
หญิง	195	63.52
รวม	307	100.0
อายุ		
อายุ 13 ปี	140	45.60
อายุ 14 ปี	112	36.48
อายุ 15 ปี	55	17.92
รวม	307	100.0
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	140	45.60
มัธยมศึกษาปีที่ 2	84	27.36
มัธยมศึกษาปีที่ 3	83	27.04
รวม	307	100.0

จากตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลทั่วไป พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 63.52 และเพศชาย ร้อยละ 36.48 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 13 ปี ร้อยละ 45.60 รองลงมา มีอายุ 14 ปี ร้อยละ 36.48 อายุ 15 ปี ร้อยละ 17.92 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 45.60 รองลงมา ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 27.36 ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 27.04 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านครอบครัว

ตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนตามข้อมูลด้านครอบครัว

ข้อมูลด้านครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพการสมรสของบิดามารดา		
อยู่ด้วยกัน	168	54.72
หย่าร้าง	55	17.92
แยกกันอยู่	84	27.36
อื่น ๆ	-	-
รวม	307	100.0
การอาศัยอยู่กับครอบครัว		
อยู่กับบิดามารดา	164	53.42
อยู่กับบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่ง	116	37.79
อยู่กับญาติ	27	8.79
อยู่กับเพื่อน	-	-
อื่น ๆ	-	-
รวม	307	100.0

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

ข้อมูลด้านครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
การอบรมเลี้ยงดู		
ไม่ยอมให้นักเรียนทำอะไรเองเลย ไม่ต้องตัดสินใจอะไรพ่อแม่จัดการให้หมด	11	3.58
พ่อแม่ไม่สนใจดูแลปล่อยปละละเลย ปฏิบัติต่อนักเรียนด้วยความรุนแรงทั้งสี่หน้า วาจา ท่าทาง	56	18.24
พ่อแม่ตามใจให้ทุกอย่างที่นักเรียนอยากได้ ทุกคนต้องขอมใจตามนักเรียน	28	9.12
มีระเบียบแบบแผนและมีวินัย มีการตั้งกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ตั้งความหวังในตัวนักเรียนไว้สูง	56	18.24
ไม่เข้มงวดจนมากเกินไป ให้อิสระในการคิด การตัดสินใจ หากนักเรียนทำผิดพ่อแม่ก็จะให้กำลังใจและชี้แนะสิ่งที่ถูกต้องให้	156	50.81
รวม	307	100.0
การใช้ความรุนแรงในครอบครัว		
นักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวทำร้ายร่างกาย		
ไม่มี	112	36.48
นาน ๆ ครั้ง	56	18.24
บ้างเป็นบางครั้ง	56	18.24
บ่อยครั้ง	83	27.04
เป็นประจำ	-	-
นักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวตีด้วยไม้เรียว ไม้แขวนเสื้อ ไม้บรรทัด เป็นต้น		
ไม่มี	-	-
นาน ๆ ครั้ง	140	45.60
บ้างเป็นบางครั้ง	56	18.24
บ่อยครั้ง	28	9.12
เป็นประจำ	83	27.04

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

ข้อมูลด้านครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น		
ไม่มี	28	9.12
นาน ๆ ครั้ง	28	9.12
บ้างเป็นบางครั้ง	168	54.72
บ่อยครั้ง	55	17.92
เป็นประจำ	28	9.12
นักเรียนเคยถูกดูถูกเหยียดหยามจากคนในครอบครัว		
ไม่มี	84	27.36
นาน ๆ ครั้ง	112	36.48
บ้างเป็นบางครั้ง	111	36.16
บ่อยครั้ง	-	-
เป็นประจำ	-	-
- นักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้วาจาหยาบคายรุนแรงต่อกัน		
ไม่มี	84	27.36
นาน ๆ ครั้ง	56	18.24
บ้างเป็นบางครั้ง	139	45.28
บ่อยครั้ง	28	9.12
เป็นประจำ	-	-
นักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้ความรุนแรงต่อกันจนได้รับบาดเจ็บ		
ไม่มี	140	45.60
นาน ๆ ครั้ง	-	-
บ้างเป็นบางครั้ง	56	18.24
บ่อยครั้ง	56	18.24
เป็นประจำ	55	17.92
รวม	307	100.0

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่บิดามารดามีสถานภาพการสมรสอยู่ด้วยกันร้อยละ 54.72 รองลงมาคือแยกกันอยู่ ร้อยละ 27.36 หย่าร้าง ร้อยละ 17.92 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาร้อยละ 53.42 รองลงมาอยู่กับบิดาหรือมารดาหรือคนใดคนหนึ่ง ร้อยละ 37.79 อยู่กับญาติร้อยละ 8.79 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบไม่เข้มงวดจนมากเกินไป ให้อิสระในการคิด การตัดสินใจ หากนักเรียนทำผิดพ่อแม่ก็จะให้กำลังใจและชี้แนะสิ่งที่ถูกต้องให้ร้อยละ 50.81 รองลงมาพ่อแม่ไม่สนใจดูแลปล่อยปละละเลย ปฏิบัติต่อนักเรียนด้วยความรุนแรงทั้งสี่หน้า วาจา ท่าทาง และมีระเบียบแบบแผนและมีวินัย มีการตั้งกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ตั้งความหวังในตัวนักเรียนไว้สูง เท่ากันที่ร้อยละ 18.24 พ่อแม่ตามใจให้ทุกอย่างที่นักเรียนอยากได้ ทุกคนต้องยอมใจตามนักเรียนร้อยละ 9.12 ไม่ยอมให้นักเรียนทำอะไรเองเลย ไม่ต้องตัดสินใจอะไรพ่อแม่จัดการให้หมด ร้อยละ 3.58 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยถูกคนในครอบครัวทำร้ายร้อยละ 36.48 รองลงมาคือบ่อยครั้งร้อยละ 27.04 นาน ๆ ครั้ง และบ้างเป็นบางครั้งเท่ากันที่ร้อยละ 18.24 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยถูกคนในครอบครัวตีด้วยไม้เรียว ไม้แขวนเสื้อ ไม้บรรทัดร้อยละ 45.60 รองลงมาคือเป็นประจำร้อยละ 27.04 บางครั้งร้อยละ 18.24 และบ่อยครั้งร้อยละ 9.12 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่นบ้างเป็นบางครั้งร้อยละ 54.72 รองลงมาคือบ่อยครั้งร้อยละ 17.94 ไม่เคย นาน ๆ ครั้ง รวมถึงเป็นประจำเท่ากันที่ร้อยละ 9.12 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยถูกดูถูกเหยียดหยามจากคนในครอบครัวนาน ๆ ครั้งร้อยละ 36.48 รองลงมาคือบ้างเป็นบางครั้งร้อยละ 36.16 และไม่เคยร้อยละ 27.36 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยเห็นคนในครอบครัวใช้วาจาหยาบคายรุนแรงต่อกันบ้างเป็นบางครั้งร้อยละ 45.28 รองลงมาคือไม่เคย ร้อยละ 27.36 นาน ๆ ครั้งร้อยละ 18.24 และบ่อยครั้งร้อยละ 9.12 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเห็นคนในครอบครัวใช้ความรุนแรงต่อกันจนได้รับบาดเจ็บร้อยละ 45.60 รองลงมาคือบ้างเป็นบางครั้ง บ่อยครั้งเท่ากันที่ร้อยละ 18.24 และเป็นประจำร้อยละ 17.92 ตามลำดับ

3 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาคะเช็งเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 4-3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง
จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกรายด้าน

ปัจจัยสังคม	\bar{X}	SD	แปลความหมาย	อันดับ
1. อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน	2.48	0.71	น้อย	2
2. อิทธิพลจากสื่อ	2.36	0.86	น้อย	3
3. อิทธิพลจากเกม	2.54	0.80	น้อย	1
ภาพรวม	2.46	0.79	น้อย	

จากตารางที่ 4-2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยสังคมของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอ
บางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวมพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา มีพฤติกรรม
ก้าวร้าวน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.46 (SD = .79) เมื่อพิจารณารายด้านของระดับพฤติกรรม พบว่า

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้รับอิทธิพลจากเกมอยู่ในระดับน้อย เป็น
อันดับ 1 มีค่าเฉลี่ย 2.54 (SD = .80) รองลงมาคืออิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย
2.48 (SD = .71) และอิทธิพลจากสื่ออยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.36 (SD = .86) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน

ประเด็น	จำนวนและร้อยละของปัจจัยสังคม					\bar{X}	SD	แปลความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. นักเรียนต้องการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน	-	84	111	28	84	2.64	1.15	ปานกลาง
2. นักเรียนมักฟังคำแนะนำจากเพื่อนเสมอ	-	27	56	196	28	2.27	0.75	น้อย
3. หากมีปัญหา นักเรียนจะนำมาปรึกษากับเพื่อนก่อนเป็นอันดับแรก	55	56	56	28	112	2.72	1.54	ปานกลาง
4. นักเรียนกับเพื่อนมีรสนิยมคล้าย ๆ กันหรือชอบอะไรเหมือน ๆ กัน	-	28	140	111	28	2.55	0.78	น้อย
5. นักเรียนเคยโมโหหรือเป็นเดือดเป็นร้อนแทนเพื่อน	28	-	28	139	112	2.00	1.13	น้อย
6. หากเพื่อนไม่ชอบใคร นักเรียนก็จะไม่ชอบด้วย	-	56	139	84	28	2.73	0.87	ปานกลาง
เฉลี่ย						2.48	.71	น้อย

จากตารางที่ 4-4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย = 2.48 (SD = .71)

และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 3 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ประเด็นที่ 6 หากเพื่อนไม่ชอบใครนักเรียนก็จะไม่ชอบด้วย มีค่าเฉลี่ย = 2.73 (SD = .87) ประเด็นที่ 3 หากมีปัญหา นักเรียนจะนำมาปรึกษากับเพื่อนก่อนเป็น

อันดับแรก มีค่าเฉลี่ย = 2.72 (SD = 1.54) และประเด็นที่ 1 นักเรียนต้องการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน มีค่าเฉลี่ย = 2.64 (SD = 1.15) ตามลำดับ

ส่วนประเด็นที่อยู่ในระดับน้อย มี 3 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ประเด็นที่ 4 นักเรียนกับเพื่อนมีรสนิยมคล้ายๆกันหรือชอบอะไรเหมือน ๆ กัน มีค่าเฉลี่ย = 2.55 (SD = .78) ประเด็นที่ 2 นักเรียนมักฟังคำแนะนำจากเพื่อนเสมอ มีค่าเฉลี่ย = 2.27 (SD = 0.75) และประเด็นที่ 5 นักเรียนเคยโมโหหรือเป็นเดือดเป็นร้อนแทนเพื่อน มีค่าเฉลี่ย = 2.00 (SD = 1.13) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านอิทธิพลจากสื่อ

ประเด็น	จำนวนและร้อยละของปัจจัยสังคม					\bar{X}	SD	แปลความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. นักเรียนชอบดูละครหรือภาพยนตร์ที่มีการใช้ความรุนแรง ต่อสู้	28	55	84	28	112	2.54	1.37	น้อย
2. นักเรียนชอบอ่านการ์ตูนที่มีเนื้อหารุนแรง เช่น ต่อสู้	-	56	55	56	140	2.09	1.17	น้อย
3. นักเรียนชอบอ่านนิยายที่มีความรุนแรง ใช้คำพูดหยาบคาย ต่อสู้ มาตรการ	-	-	112	83	112	2.00	0.86	น้อย
4. นักเรียนเคยดูคลิปที่มีเนื้อหารุนแรงจากสื่อออนไลน์ เช่น Facebook Youtube	-	83	-	196	28	2.45	0.99	น้อย

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

ประเด็น	จำนวนและร้อยละของปัจจัยสังคม					\bar{X}	SD	แปล ความ หมาย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
5. นักเรียนเคยเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ มาใช้ในชีวิตรจริง จากละครหรือภาพยนตร์ที่ดู	-	83	84	84	56	2.63	1.07	ปาน กลาง
6. นักเรียนมักจะเชื่อตามข้อมูลที่ได้รับจากภาพยนตร์ ละคร หนังสือ และสื่อ social ต่าง ๆ แทนที่โดยไม่ได้หาข้อมูลเพิ่มเติม	-	28	112	139	28	2.46	0.78	น้อย
เฉลี่ย	2.36	.86	น้อย					

จากตารางที่ 4-5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านอิทธิพลจากสื่อ ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย = 2.36 (SD = .86)

และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น คือประเด็นที่ 5 นักเรียนเคยเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ มาใช้ในชีวิตรจริง จากละครหรือภาพยนตร์ที่ดู มีค่าเฉลี่ย = 2.63 (SD = 1.07)

ส่วนประเด็นที่อยู่ในระดับน้อย 3 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ประเด็นที่ 1 นักเรียนชอบดูละครหรือภาพยนตร์ที่มีการใช้ความรุนแรง ต่อสู้ มีค่าเฉลี่ย = 2.54 (SD = 1.37) ประเด็นที่ 6. นักเรียนมักจะเชื่อตามข้อมูลที่ได้รับจากภาพยนตร์ ละคร หนังสือ และสื่อ social ต่าง ๆ แทนที่โดยไม่ได้หาข้อมูลเพิ่มเติม มีค่าเฉลี่ย = 2.46 (SD = 0.78) ประเด็นที่ 4. นักเรียนเคยดูคลิปที่มีเนื้อหารุนแรงจากสื่อออนไลน์ เช่น Facebook YouTube มีค่าเฉลี่ย = 2.45 (SD = 0.99) ประเด็นที่ 2. นักเรียนชอบอ่านการ์ตูนที่มีเนื้อหารุนแรง เช่น ต่อสู้ ฆาตกรรม มีค่าเฉลี่ย = 2.09 (SD = 1.77) และประเด็นที่ 3. นักเรียนชอบอ่านนิยายที่มีความรุนแรง ใช้คำพูดหยาบคาย ต่อสู้ ฆาตกรรม สยองขวัญ มีค่าเฉลี่ย = 2.00 (SD = 0.86) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านอิทธิพลจากเกม

ประเด็น	จำนวนและร้อยละของปัจจัยสังคม					\bar{X}	SD	แปลความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. นักเรียนใช้ระยะเวลาเล่นเกมมากกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน	-	84	167	56	-	3.09	0.67	ปานกลาง
2. นักเรียนชอบเล่นเกมที่มีการใช้ความรุนแรง เช่นเกมต่อสู้	-	56	111	28	112	2.36	1.15	น้อย
3. เมื่อเล่นเกมชนะฝ่ายตรงข้าม นักเรียนจะรู้สึกภูมิใจมาก	-	55	112	140	-	2.72	0.75	ปานกลาง
4. หากเล่นเกมแพ้ นักเรียนจะรู้สึกหงุดหงิดและต้องการเอาชนะให้ได้	-	28	139	112	28	2.54	0.78	น้อย
5. นักเรียนจะรู้สึกไม่พอใจหากถูกห้ามไม่ให้เล่นเกม	28	55	-	112	112	2.27	1.36	น้อย
6. นักเรียนเคยเล่นเกมเพลินจนลืมกินข้าว	-	28	139	28	112	2.27	1.05	น้อย
เฉลี่ย						2.54	.80	น้อย

จากตารางที่ 4-6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านอิทธิพลจากเกม ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย = 2.54 (SD = .80)

และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 2 ประเด็น คือประเด็นที่ 1 นักเรียนใช้ระยะเวลาเล่นเกมมากกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน มีค่าเฉลี่ย = 3.09 (SD = 0.67) และประเด็นที่ 3 เมื่อเล่นเกมชนะฝ่ายตรงข้ามนักเรียนจะรู้สึกภูมิใจมาก มีค่าเฉลี่ย = 2.72 (SD = 0.75)

ส่วนประเด็นที่อยู่ในระดับน้อย 4 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ประเด็นที่ 4 หากเล่นเกมแพ้นักเรียนจะรู้สึกหงุดหงิดและต้องการเอาชนะให้ได้ มีค่าเฉลี่ย = 2.54 (SD = 0.78) ประเด็นที่ 2 นักเรียนชอบเล่นเกมที่มีการใช้ความรุนแรง เช่น เกมต่อสู้ มีค่าเฉลี่ย = 2.36 (SD = 1.15) ประเด็นที่ 6. นักเรียนเคยเล่นเกมเฟลิมจนลืมกินข้าว มีค่าเฉลี่ย = 2.27 (SD = 1.05) และประเด็นที่ 5. นักเรียนจะรู้สึกไม่พอใจหากถูกห้ามไม่ให้เล่นเกม มีค่าเฉลี่ย = 2.27 (SD = 1.36) ตามลำดับ

4. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 4-7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประเด็น	จำนวนและร้อยละของระดับพฤติกรรม					\bar{X}	SD	แปลความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. นักเรียนเคยนำปมค้อยของเพื่อนหรือคนอื่นมาล้อ	-	-	111 36.16	140 45.60	56 18.24	2.18	0.72	น้อย
2. นักเรียนมักจะโต้เถียงคนอื่นเพื่อเอาชนะ	-	28 9.12	140 45.60	139 45.28	-	2.64	0.64	ปานกลาง
3. หากไม่สามารถทำร้ายคนที่ทำให้นักเรียนโกรธได้ นักเรียนจะเปลี่ยนไปทำลายสิ่งของแทน	-	28 9.12	84 27.36	55 17.92	140 45.60	2.00	1.05	น้อย
4. นักเรียนจะปิดประตูเสียงดังเมื่อรู้สึกโกรธมาก ๆ	28 9.12	56 18.24	111 36.16	112 36.48	-	3.00	0.96	ปานกลาง
5. นักเรียนมักประชดประชันคนอื่นหรือสัตว์เลี้ยงเพื่อที่จะได้กระทบคนที่ตัวเองไม่ชอบ	-	28 9.12	111 36.16	84 27.36	84 27.36	2.27	0.96	น้อย

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

ประเด็น	จำนวนและร้อยละของระดับพฤติกรรม					\bar{X}	SD	แปล ความ หมาย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
6. หากไม่ชอบใครนักเรียนจะ ทำเหมือนกับว่าเขาไม่มีตัวตน	-	83 27.04	56 18.24	56 18.24	112 36.48	2.36	1.23	น้อย
7. หากมีใครทำให้ไม่พอใจ นักเรียนจะชักสีหน้าใส่ทันที	55 17.92	84 27.36	84 27.36	84 27.36	-	3.36	1.07	ปาน กลาง
8. นักเรียนใช้คำพูดดูเหยียดให้ คนอื่นทะเลาะกัน	-	28 9.12	111 36.16	56 18.24	112 36.48	2.18	1.03	น้อย
9. นักเรียนเคยแกล้งเพื่อนด้วย สิ่งที่เพื่อนเกลียดหรือกลัว	-	83 27.04	84 27.36	140 45.60	-	2.81	0.83	ปาน กลาง
10. นักเรียนเคยมีเรื่องทะเลาะ กับคนอื่นจนบางครั้งเกิดการ ลงไม้ลงมือ ชกต่อย ตบตี	-	56 18.24	111 36.16	-	140 45.60	2.27	1.22	น้อย
11. ถ้ามีใครแกล้งยึนขวางทาง นักเรียนจะผลักเขาออกไปให้ พ้นทางเดิน	-	28 9.12	167 54.40	112 36.48	-	2.73	0.62	ปาน กลาง
12. นักเรียนเคยแกล้งเพื่อน ด้วยการเปิดกระโปรง ดึงผม หรือตีดกระดาศที่หลังไม่ให้ เพื่อนรู้ตัว	84 27.36	111 36.16	28 9.12	-	84 27.36	3.36	1.56	ปาน กลาง
13. ถ้าใครมาออกคำสั่งกับ นักเรียนมากเกินไป นักเรียน จะไม่ยอมทำตาม	84 27.36	167 54.40	-	56 18.24	-	3.91	1.00	มาก
14. นักเรียนจะพูดจาเยาะเย้ย ถากถาง เพื่อให้คนอื่นเจ็บใจ	56 18.24	28 9.12	83 27.04	-	140 45.60	2.54	1.56	น้อย
15. นักเรียนมักพูดคำหยาบ คายเพราะเห็นเป็นเรื่องปกติ เฉลี่ย	28 9.12	83 27.04	112 36.48	56 18.24	28 9.12	3.09	1.09	ปาน กลาง
						2.71	.76	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4-7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย = 2.71 (SD = .76)

และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 13 ถ้าใครมาออกคำสั่งกับนักเรียนมากเกินไป นักเรียนจะไม่ยอมทำตาม มีค่าเฉลี่ย = 3.91 (SD = 1.00)

ประเด็นที่อยู่ในระดับปานกลาง 7 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ประเด็นที่ 12 นักเรียนเคยแกล้งเพื่อนด้วยการเปิดกระโปรง ดึงผม หรือติดกระดาษที่หลังไม่ให้เพื่อนรู้ตัว มีค่าเฉลี่ย = 3.36 (SD = 1.56) ประเด็นที่ 7 หากมีใครทำให้ไม่พอใจนักเรียนจะชักสีหน้าใส่ทันที มีค่าเฉลี่ย = 3.36 (SD = 1.07) ประเด็นที่ 15 นักเรียนมักพูดคำหยาบคายเพราะเห็นเป็นเรื่องปกติ มีค่าเฉลี่ย = 3.09 (SD = 1.09) ประเด็นที่ 4 นักเรียนจะปิดประตูเสียงดังเมื่อรู้สึกโกรธมาก ๆ มีค่าเฉลี่ย = 3.00 (SD = 0.96) ประเด็นที่ 9 นักเรียนเคยแกล้งเพื่อนด้วยสิ่งของที่เพื่อนเกลียดหรือกลัว มีค่าเฉลี่ย = 2.81 (SD = 0.83) ประเด็นที่ 11 ถ้ามีใครแกล้งย่นขวางทาง นักเรียนจะผลักเขาออกไปให้พ้นทางเดิน มีค่าเฉลี่ย = 2.73 (SD = 0.62) ประเด็นที่ 2 นักเรียนมักจะโต้เถียงคนอื่นเพื่อเอาชนะ มีค่าเฉลี่ย = 2.64 (SD = 0.64) ตามลำดับ

ส่วนประเด็นที่อยู่ในระดับน้อย 7 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ประเด็นที่ 14 นักเรียนจะพูดจาเยาะเย้ย ถากถาง เพื่อให้คนอื่นเจ็บใจ มีค่าเฉลี่ย = 2.54 (SD = 1.56) ข้อ 6 หากไม่ชอบใครนักเรียนจะทำเหมือนกับว่าเขาไม่มีตัวตน มีค่าเฉลี่ย = 2.36 (SD = 1.23) ข้อ 5 นักเรียนมักประชดประชันคนอื่นหรือสัตว์เลี้ยงเพื่อที่จะได้กระทบคนที่ตัวเองไม่ชอบ มีค่าเฉลี่ย = 2.27 (SD = 0.96) ข้อ 10 นักเรียนเคยมีเรื่องทะเลาะกับคนอื่นจนบางครั้งเกิดการลงไม้ลงมือ ชกต่อย ตบตี มีค่าเฉลี่ย = 2.27 (SD = 1.22) ข้อ 8 นักเรียนใช้คำพูดดูเหยียดให้คนอื่นทะเลาะกัน มีค่าเฉลี่ย = 2.18 (SD = 1.03) ข้อ 1 นักเรียนเคยนำปมด้อยของเพื่อนหรือคนอื่นมาล้อ มีค่าเฉลี่ย = 2.18 (SD = 0.72) และข้อ 3 หากไม่สามารถทำร้ายคนที่ทำให้นักเรียนโกรธได้นักเรียนจะเปลี่ยนไปทำลายสิ่งของแทน มีค่าเฉลี่ย = 2.00 (SD = 1.05) ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา มีพฤติกรรมก้าวร้าว แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ

เพศ	Df	\bar{X}	SD	t	Sig.
ชาย	305	2.39	.47	4.32	.00*
หญิง		2.60	.34		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-8 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	SD
อายุ 13 ปี	2.65	.33
อายุ 14 ปี	2.40	.45
อายุ 15 ปี	2.47	.43

จากตารางที่ 4-9 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอายุ พบว่า ลำดับที่ 1 อายุ 13 ปี มีค่าเฉลี่ย 2.65 รองลงมาคืออายุ 15 ปี มีค่าเฉลี่ย 2.47 อายุ 14 ปี มีค่าเฉลี่ย 2.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	4.11	2.06	13.07	.00*
ภายในกลุ่ม	304	47.82	0.16		
รวม	306	51.94			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-10 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่าง โดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีการ LSD ดังตารางที่ 4-11

ตารางที่ 4-11 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	อายุ 13 ปี	อายุ 14 ปี	อายุ 15 ปี
		2.65	2.40	2.47
อายุ 13 ปี	2.65	-	.25*	.17*
อายุ 14 ปี	2.40		-	.08
อายุ 15 ปี	2.47			-

* $P \leq 0.5$

จากตารางที่ 4-11 การทดสอบรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า กลุ่มที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าว ต่างกันเป็นรายคู่ 2 คู่ คู่ที่ 1 ระหว่างอายุ 13 ปี กับ อายุ 14 ปี โดยระดับอายุ 13 ปี มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 2 ระหว่างอายุ 13 ปี กับ อายุ 15 ปี โดยระดับอายุ 13 ปี มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า

ตารางที่ 4-12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษา	\bar{X}	SD
ชั้นมัธยมศึกษาที่ 1	2.66	.31
ชั้นมัธยมศึกษาที่ 2	2.42	.48
ชั้นมัธยมศึกษาที่ 3	2.41	.42

จากตารางที่ 4-12 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษา พบว่า ลำดับที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 2.66 รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษาที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 2.42 ชั้นมัธยมศึกษาที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 2.41 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	4.59	2.30	14.74	.00*
ภายในกลุ่ม	304	47.34	0.16		
รวม	306	51.94			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-13 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่าง โดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ทางเดียวเพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้ค่า LSD เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้ง
ตารางที่ 4-14

ตารางที่ 4-14 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา
เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ชั้นมัธยมศึกษาที่	ชั้นมัธยมศึกษาที่	ชั้นมัธยมศึกษาที่
		1	2	3
		2.66	2.42	2.41
ชั้นมัธยมศึกษาที่ 1	2.66	-	.24*	.25*
ชั้นมัธยมศึกษาที่ 2	2.42		-	.01
ชั้นมัธยมศึกษาที่ 3	2.41			-

* $P \leq 0.5$

จากตารางที่ 4-14 การทดสอบรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า กลุ่มที่มีระดับการศึกษา
แตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวต่างกันเป็นรายคู่ 2 คู่ คู่ที่ 1 ระหว่างชั้นมัธยมศึกษาที่ 1 กับ ชั้น
มัธยมศึกษาที่ 2 โดยชั้นมัธยมศึกษาที่ 1 มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 2 ระหว่างชั้น
มัธยมศึกษาที่ 1 กับ ชั้นมัธยมศึกษาที่ 3 โดยชั้นมัธยมศึกษาที่ 1 มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า

ตารางที่ 4-15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา
เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามสถานภาพการสมรสของบิดา
มารดา

สถานภาพการสมรสของบิดามารดา	\bar{X}	SD
อยู่ด้วยกัน	2.58	.37
หย่าร้าง	2.20	.46
แยกกันอยู่	2.63	.34

จากตารางที่ 4-15 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามสถานภาพการสมรสของบิดามารดา พบว่า ลำดับที่ 1 แยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ย 2.63 รองลงมาคือ อยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ย 2.58 และหย่าร้าง มีค่าเฉลี่ย 2.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามสถานภาพการสมรสของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	7.42	3.71	25.34	.00*
ภายในกลุ่ม	304	44.52	0.15		
รวม	306	51.94			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-16 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่าง โดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้ค่า LSD เพื่อทดสอบสมมติฐานได้ดังตารางที่ 4-17

ตารางที่ 4-17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามสถานภาพการสมรสของบิดามารดา

สถานภาพการสมรสของบิดามารดา	\bar{X}	อยู่ด้วยกัน	หย่าร้าง	แยกกันอยู่
อยู่ด้วยกัน	2.58	-	.38*	.05
หย่าร้าง	2.20		-	.43*
แยกกันอยู่	2.63			-

* $P \leq 0.5$

จากตารางที่ 4-17 การทดสอบรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า กลุ่มที่มีสถานภาพของบิดามารดาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวต่างกันเป็นรายคู่ 2 คู่ คู่ที่ 1 ระหว่างอยู่ด้วยกัน กับ หย่าร้าง โดยอยู่ด้วยกัน มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 2 ระหว่างหย่าร้าง กับ แยกกันอยู่ โดยแยกกันอยู่ มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า

ตารางที่ 4-18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการอาศัยอยู่กับครอบครัว

การอาศัยอยู่กับครอบครัว	\bar{X}	SD
อยู่กับบิดามารดา	2.47	.40
อยู่กับบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่ง	2.64	.37
อยู่กับญาติ	2.34	.51

จากตารางที่ 4-18 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการอาศัยอยู่กับครอบครัว พบว่า ลำดับที่ 1 อยู่กับบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่ง มีค่าเฉลี่ย 2.64 รองลงมาคือ อยู่กับบิดามารดา มีค่าเฉลี่ย 2.47 และอยู่กับญาติ มีค่าเฉลี่ย 2.34 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการอาศัยอยู่กับครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	3.02	1.51	9.37	.00*
ภายในกลุ่ม	304	48.92	0.16		
รวม	306	51.94			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-19 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่าง โดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้ค่า LSD เพื่อทดสอบสมมติฐาน ได้ดังตารางที่ 4-20

ตารางที่ 4-20 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการอาศัยอยู่กับครอบครัว

การอาศัยอยู่กับครอบครัว	\bar{X}	อยู่กับบิดา	อยู่กับบิดาหรือมารดา คนใดคนหนึ่ง	อยู่กับญาติ
		2.47	2.64	2.34
อยู่กับบิดามารดา	2.47	-	.17*	.13
อยู่กับบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่ง	2.64		-	.33*
อยู่กับญาติ	2.34			-

* $P \leq 0.5$

จากตารางที่ 4-20 การทดสอบรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า กลุ่มที่มีการอาศัยอยู่กับครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวต่างกันเป็นรายคู่ 2 คู่ คู่ที่ 1 ระหว่างอยู่กับบิดามารดา กับ

อยู่กับบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่ง โดยอยู่กับบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 2 ระหว่างอยู่กับบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่ง กับ อยู่กับญาติ โดยอยู่กับบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า

ตารางที่ 4-21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกการอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดู	\bar{X}	SD
ข้อ 1. ไม่ยอมให้นักเรียนทำอะไรเองเลย ไม่ต้องตัดสินใจอะไรพ่อแม่จัดการให้หมด	2.78	.17
ข้อ 2. พ่อแม่ไม่สนใจดูแลปล่อยปละละเลย ปฏิบัติต่อนักเรียนด้วยความรุนแรงทั้งสี่หน้า วาจา ทำทาง	2.71	.23
ข้อ 3. พ่อแม่ตามใจให้ทุกอย่างที่นักเรียนอยากได้ ทุกคนต้องยอมใจตามนักเรียน	2.38	.53
ข้อ 4. มีระเบียบแบบแผนและมีวินัย มีการตั้งกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ตั้งความหวังในตัวนักเรียนไว้สูง	2.23	.44
ข้อ 5. ไม่เข้มงวดจนมากเกินไป ให้อิสระในการคิด การตัดสินใจ หากนักเรียนทำผิดพ่อแม่ก็จะให้กำลังใจและชี้แนะสิ่งที่ถูกต้องให้	2.57	.38

จากตารางที่ 4-21 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู พบว่า ลำดับที่ 1 ข้อ 1. ไม่ยอมให้นักเรียนทำอะไรเองเลย ไม่ต้องตัดสินใจอะไรพ่อแม่จัดการให้หมด มีค่าเฉลี่ย 2.78 รองลงมาข้อ 2. พ่อแม่ไม่สนใจดูแลปล่อยปละละเลย ปฏิบัติต่อนักเรียนด้วยความรุนแรงทั้งสี่หน้า วาจา ทำทาง มีค่าเฉลี่ย 2.71 ข้อ 5. ไม่เข้มงวดจนมากเกินไป ให้อิสระในการคิด การตัดสินใจ หากนักเรียนทำผิดพ่อแม่ก็จะให้กำลังใจและชี้แนะสิ่งที่ถูกต้องให้ มีค่าเฉลี่ย 2.57 ข้อ 3. พ่อแม่ตามใจให้ทุกอย่างที่นักเรียนอยากได้ ทุกคนต้องยอมใจตามนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.38 และข้อ 4. มีระเบียบแบบแผนและมีวินัย มีการตั้งกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ตั้งความหวังในตัวนักเรียนไว้สูง มีค่าเฉลี่ย 2.23 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	8.31	2.08	14.37	.00*
ภายในกลุ่ม	302	43.63	0.14		
รวม	306	51.94			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-22 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่าง โดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้ค่า LSD เพื่อทดสอบสมมติฐานได้ดังตารางที่ 4-23

ตารางที่ 4-23 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดู	\bar{X}	ข้อ 1.	ข้อ 2.	ข้อ 3.	ข้อ 4.	ข้อ 5.
		2.78	2.71	2.38	2.23	2.57
ข้อ 1. ไม่ยอมให้นักเรียนทำอะไรเองเลย ไม่ต้องตัดสินใจอะไรพ่อแม่จัดการให้หมด	2.78	-	.07	.39*	.54*	.21
ข้อ 2. พ่อแม่ไม่สนใจดูแลปล่อยปละละเลย ปฏิบัติต่อนักเรียนด้วยความรุนแรงทั้งสี่หน้า วาจา ท่าทาง	2.71		-	.32*	.45*	.13*
ข้อ 3. พ่อแม่ตามใจให้ทุกอย่างที่นักเรียนอยากได้ ทุกคนต้องยอมใจตามนักเรียน	2.38			-	.15	.19*
ข้อ 4. มีระเบียบแบบแผนและมีวินัย มีการตั้งกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ตั้งความหวังในตัวนักเรียนไว้สูง	2.23				-	.33*
ข้อ 5. ไม่เข้มงวดจนมากเกินไป ให้อิสระในการคิด การตัดสินใจ หากนักเรียนทำผิดพ่อแม่ก็จะให้กำลังใจและชี้แนะสิ่งที่ถูกต้องให้	2.57					-

* $P \leq 0.5$

จากตารางที่ 4-23 การทดสอบรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า กลุ่มที่มีการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวต่างกันเป็นรายคู่ 7 คู่ คู่ที่ 1 ระหว่างข้อ 1. ไม่ยอมให้นักเรียนทำอะไรเองเลย ไม่ต้องตัดสินใจอะไรพ่อแม่จัดการให้หมด กับ ข้อ 3. พ่อแม่ตามใจให้ทุกอย่างที่นักเรียนอยากได้ ทุกคนต้องยอมใจตามนักเรียน โดยข้อ 1. ไม่ยอมให้นักเรียนทำอะไรเองเลย ไม่ต้องตัดสินใจอะไรพ่อแม่จัดการให้หมด มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 2 ระหว่างข้อ 1. ไม่ยอมให้นักเรียนทำอะไรเองเลย ไม่ต้องตัดสินใจอะไรพ่อแม่จัดการให้หมด กับ ข้อ 4. มีระเบียบแบบแผนและมีวินัย มีการตั้งกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ตั้งความหวังในตัวนักเรียนไว้สูง โดยข้อ 1. ไม่ยอมให้นักเรียนทำอะไรเองเลย ไม่ต้องตัดสินใจอะไรพ่อแม่จัดการให้หมด มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 3 ระหว่างข้อ 2. พ่อแม่ไม่สนใจดูแลปล่อยปละละเลย ปฏิบัติต่อนักเรียนด้วยความรุนแรงทั้งสี่หน้า วาจา ท่าทาง กับ ข้อ 3. พ่อแม่ตามใจให้ทุกอย่างที่นักเรียนอยากได้ ทุกคนต้องยอมใจตามนักเรียน โดยข้อ 2. พ่อแม่ไม่สนใจดูแลปล่อยปละละเลย ปฏิบัติต่อนักเรียนด้วยความรุนแรงทั้งสี่หน้า วาจา ท่าทาง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 4 ระหว่างข้อ 2. พ่อแม่ไม่สนใจดูแลปล่อยปละละเลย ปฏิบัติต่อนักเรียนด้วยความรุนแรงทั้งสี่หน้า วาจา ท่าทาง กับ ข้อ 4. มีระเบียบแบบแผนและมีวินัย มีการตั้งกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ตั้งความหวังในตัวนักเรียนไว้สูง โดยข้อ 2. พ่อแม่ไม่สนใจดูแลปล่อยปละละเลย ปฏิบัติต่อนักเรียนด้วยความรุนแรงทั้งสี่หน้า วาจา ท่าทาง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 5 ระหว่างข้อ 2. พ่อแม่ไม่สนใจดูแลปล่อยปละละเลย ปฏิบัติต่อนักเรียนด้วยความรุนแรงทั้งสี่หน้า วาจา ท่าทาง กับ ข้อ 5. ไม่เข้มงวดจนมากเกินไป ให้อิสระในการคิด การตัดสินใจ หากนักเรียนทำผิดพ่อแม่ก็จะให้กำลังใจและชี้แนะสิ่งที่ถูกต้องให้ โดยข้อ 2. พ่อแม่ไม่สนใจดูแลปล่อยปละละเลย ปฏิบัติต่อนักเรียนด้วยความรุนแรงทั้งสี่หน้า วาจา ท่าทาง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 6 ระหว่างข้อ 3. พ่อแม่ตามใจให้ทุกอย่างที่นักเรียนอยากได้ ทุกคนต้องยอมใจตามนักเรียน กับ ข้อ 5. ไม่เข้มงวดจนมากเกินไป ให้อิสระในการคิด การตัดสินใจ หากนักเรียนทำผิดพ่อแม่ก็จะให้กำลังใจและชี้แนะสิ่งที่ถูกต้องให้ โดยข้อ 5. ไม่เข้มงวดจนมากเกินไป ให้อิสระในการคิด การตัดสินใจ หากนักเรียนทำผิดพ่อแม่ก็จะให้กำลังใจและชี้แนะสิ่งที่ถูกต้องให้ มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 7 ระหว่างข้อ 4. มีระเบียบแบบแผนและมีวินัย มีการตั้งกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ตั้งความหวังในตัวนักเรียนไว้สูง กับ ข้อ 5. ไม่เข้มงวดจนมากเกินไป ให้อิสระในการคิด การตัดสินใจ หากนักเรียนทำผิดพ่อแม่ก็จะให้กำลังใจและชี้แนะสิ่งที่ถูกต้องให้ มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า

ตารางที่ 4-24 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกการใช้ความรุนแรงในครอบครัว หัวข้อนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวทำร้ายร่างกาย

หัวข้อ นักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวทำร้ายร่างกาย	\bar{X}	SD
ไม่มี	2.55	.40
นาน ๆ ครั้ง	2.32	.46
บ้างเป็นบางครั้ง	2.56	.35
บ่อยครั้ง	2.61	.40
เป็นประจำ	-	-

จากตารางที่ 4-24 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวทำร้ายร่างกาย พบว่า ลำดับที่ 1 นักเรียนถูกคนในครอบครัวทำร้ายบ่อยครั้ง มีค่าเฉลี่ย 2.61 รองลงมาคือ บ้างเป็นบางครั้ง มีค่าเฉลี่ย 2.56 ไม่มี มีค่าเฉลี่ย 2.55 นานๆครั้ง มีค่าเฉลี่ย 2.32 และไม่เคยโดนทำร้ายเป็นประจำไม่มีค่าเฉลี่ย ตามลำดับ

ตารางที่ 4-25 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวทำร้ายร่างกาย

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	3.13	1.04	6.48	.00*
ภายในกลุ่ม	303	48.81	0.16		
รวม	306	51.94			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-25 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่าง โดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้ค่า LSD เพื่อทดสอบสมมติฐาน ได้ดัง ตารางที่ 4-23

ตารางที่ 4-26 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงใน ครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวทำร้ายร่างกาย

นักเรียนเคยถูกคนใน ครอบครัวทำร้ายร่างกาย	\bar{X}	ไม่มี	นาน ๆ ครั้ง	บ้างเป็น บางครั้ง	บ่อยครั้ง	เป็น ประจำ
		2.78	2.71	2.38	2.23	2.57
ไม่มี	2.55	-	.23*	.01	.06	-
นาน ๆ ครั้ง	2.32		-	.23*	.29*	-
บ้างเป็นบางครั้ง	2.56			-	.05	-
บ่อยครั้ง	2.61				-	-
เป็นประจำ	-					-

* $P \leq 0.5$

จากตารางที่ 4-26 การทดสอบรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า กลุ่มที่มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวต่างกันเป็นรายคู่ 3 คู่ คู่ที่ 1 ระหว่างนักเรียนไม่เคยถูกคนในครอบครัวทำร้ายร่างกาย กับ นาน ๆ ครั้ง โดยเคยถูกทำร้ายนาน ๆ ครั้ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 2 ระหว่างนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวทำร้ายร่างกายนาน ๆ ครั้ง กับ บ้างเป็นบางครั้ง โดยเคยถูกทำร้ายบ้างเป็นบางครั้ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 3 ระหว่างนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวทำร้ายร่างกายนาน ๆ ครั้ง กับ บ่อยครั้ง โดยเคยถูกทำร้ายบ่อยครั้ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า

ตารางที่ 4-27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา
เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

หัวข้อ นักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวตีด้วยไม้เรียว ไม้แขวนเสื้อ ไม้บรรทัด เป็นต้น	\bar{X}	SD
ไม่มี	-	-
นาน ๆ ครั้ง	2.34	.45
บ้างเป็นบางครั้ง	2.61	.41
บ่อยครั้ง	2.70	.28
เป็นประจำ	2.73	.17

จากตารางที่ 4-27 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1
อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียน
เคยถูกคนในครอบครัวตีด้วยไม้เรียว ไม้แขวนเสื้อ ไม้บรรทัด พบว่า ลำดับที่ 1 นักเรียนเคยถูกคนใน
ครอบครัวตีด้วยไม้เรียว ไม้แขวนเสื้อ ไม้บรรทัด เป็นประจำ มีค่าเฉลี่ย 2.73 รองลงมาคือ บ่อยครั้ง มี
ค่าเฉลี่ย 2.70 บ้างเป็นบางครั้ง มีค่าเฉลี่ย 2.61 นานๆครั้ง มีค่าเฉลี่ย 2.34 และไม่เคยถูกคนใน
ครอบครัวตีด้วยไม้เรียว ไม้แขวนเสื้อ ไม้บรรทัด ไม่มีค่าเฉลี่ย ตามลำดับ

ตารางที่ 4-28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรม
ก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวตีด้วยไม้เรียว
ไม้แขวนเสื้อ ไม้บรรทัด เป็นต้น

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	9.78	3.26	23.44	.00*
ภายในกลุ่ม	303	42.15	0.14		
รวม	306	51.94			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-28 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่าง โดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้ค่า LSD เพื่อทดสอบสมมติฐานได้ดัง ตารางที่ 4-29

ตารางที่ 4-29 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวตีด้วยไม้เรียว ไม้แขวนเสื้อ ไม้บรรทัด เป็นต้น

นักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวตีด้วยไม้เรียว ไม้แขวนเสื้อ ไม้บรรทัด เป็นต้น	\bar{X}	ไม่มี	นาน ๆ ครั้ง	บ้างเป็นบางครั้ง	บ่อยครั้ง	เป็นประจำ
ไม่มี	-	-	-	-	-	-
นาน ๆ ครั้ง	2.34	-	-	.26*	.36*	.39*
บ้างเป็นบางครั้ง	2.61	-	-	-	.10	.12*
บ่อยครั้ง	2.70	-	-	-	-	.03
เป็นประจำ	2.73	-	-	-	-	-

* $P \leq 0.5$

จากตารางที่ 4-29 การทดสอบรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า กลุ่มที่มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวต่างกันเป็นรายคู่ 4 คู่ คู่ที่ 1 ระหว่างนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวตีด้วยไม้เรียว ไม้แขวนเสื้อ ไม้บรรทัด นานๆครั้ง กับ บ้างเป็นบางครั้ง โดยถูกตี บ้างเป็นบางครั้ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 2 ระหว่างนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวตีด้วยไม้เรียว ไม้แขวนเสื้อ ไม้บรรทัด นานๆครั้ง กับ บ่อยครั้ง โดยถูกตีบ่อยครั้ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 3 ระหว่างนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวตีด้วยไม้เรียว ไม้แขวนเสื้อ ไม้บรรทัด นาน ๆ ครั้ง กับ เป็นประจำ โดยถูกตีเป็นประจำ มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 4 ระหว่างนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวตีด้วยไม้เรียว ไม้แขวนเสื้อ ไม้บรรทัด บ้างเป็นบางครั้ง กับ เป็นประจำ โดยถูกตีเป็นประจำ มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า

ตารางที่ 4-30 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

หัวข้อ นักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น	\bar{X}	SD
ไม่มี	2.09	.39
นาน ๆ ครั้ง	2.30	.45
บ้างเป็นบางครั้ง	2.53	.42
บ่อยครั้ง	2.71	.19
เป็นประจำ	2.78	.10

จากตารางที่ 4-30 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น พบว่า ลำดับที่ 1 นักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่นเป็นประจำ มีค่าเฉลี่ย 2.78 รองลงมาคือ บ่อยครั้ง มีค่าเฉลี่ย 2.71 บ้างเป็นบางครั้ง มีค่าเฉลี่ย 2.53 นานๆครั้ง มีค่าเฉลี่ย 2.30 และไม่เคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น มีค่าเฉลี่ย 2.09 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-31 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	9.78	10.50	2.63	.00*
ภายในกลุ่ม	302	42.15	41.43	0.14	
รวม	306	51.94			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-31 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่าง โดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้ค่า LSD เพื่อทดสอบสมมติฐาน ได้ดัง ตารางที่ 4-31

ตารางที่ 4-32 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น

นักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น	\bar{X}	ไม่มี	นาน ๆ ครั้ง	บ้างเป็นบางครั้ง	บ่อยครั้ง	เป็นประจำ
ไม่มี	2.09	-	.21*	.44*	.62*	.69*
นาน ๆ ครั้ง	2.30		-	.23*	.40*	.48*
บ้างเป็นบางครั้ง	2.53			-	.17*	.24*
บ่อยครั้ง	2.71				-	.07
เป็นประจำ	2.78					-

* $P \leq 0.5$

จากตารางที่ 4-32 การทดสอบรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า กลุ่มที่มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวต่างกันเป็นรายคู่ 9 คู่ คู่ที่ 1 ระหว่างนักเรียนไม่เคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น กับ นาน ๆ ครั้ง โดยนาน ๆ ครั้ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 2 ระหว่างนักเรียนไม่เคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น กับ บ้างเป็นบางครั้ง โดยบ้างเป็นบางครั้ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 3 ระหว่างนักเรียนไม่เคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น กับ บ่อยครั้ง โดยบ่อยครั้ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 4 ระหว่างนักเรียนไม่เคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น กับ เป็นประจำ โดยเป็นประจำ มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 5 ระหว่างนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่นนานๆครั้ง กับ บ้างเป็นบางครั้ง โดยบ้างเป็นบางครั้ง

มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 6 ระหว่างนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่นนาน ๆ ครั้ง กับ บ่อยครั้ง โดยบ่อยครั้ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 7 ระหว่างนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่นนาน ๆ ครั้ง กับ เป็นประจำ โดยเป็นประจำ มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 8 ระหว่างนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่นบ้างเป็นบางครั้ง กับ บ่อยครั้ง โดยบ่อยครั้ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 9 ระหว่างนักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่นบ้างเป็นบางครั้ง กับ เป็นประจำ โดยเป็นประจำ มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า

ตารางที่ 4-33 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

หัวข้อ นักเรียนเคยถูกดูถูกเหยียดหยามจากคนในครอบครัว	\bar{X}	SD
ไม่มี	2.22	.43
นาน ๆ ครั้ง	2.56	.39
บ้างเป็นบางครั้ง	2.72	.26
บ่อยครั้ง	-	-
เป็นประจำ	-	-

จากตารางที่ 4-33 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยถูกดูถูกเหยียดหยามจากคนในครอบครัว พบว่า ลำดับที่ 1 นักเรียนเคยถูกดูถูกเหยียดหยามจากคนในครอบครัวบ้างเป็นบางครั้ง มีค่าเฉลี่ย 2.72 รองลงมาคือ นานๆครั้ง มีค่าเฉลี่ย 2.56 และ ไม่เคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น มีค่าเฉลี่ย 2.22 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-34 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยถูกลูกถูกเหยียดหยามจากคนในครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	12.06	6.03	45.96	.00*
ภายในกลุ่ม	304	39.88	0.13		
รวม	306	51.94			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-34 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่าง โดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้ค่า LSD เพื่อทดสอบสมมติฐานได้ดังตารางที่ 4-35

ตารางที่ 4-35 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยถูกลูกถูกเหยียดหยามจากคนในครอบครัว

นักเรียนเคยถูกลูกถูกเหยียด หยามจากคนในครอบครัว	\bar{X}	ไม่มี	นาน ๆ ครั้ง	บ้างเป็น บางครั้ง	บ่อยครั้ง	เป็นประจำ
		2.22	2.56	2.72	-	-
ไม่มี	2.22	-	.34*	.49*	-	-
นาน ๆ ครั้ง	2.56		-	.15*	-	-
บ้างเป็นบางครั้ง	2.72			-	-	-
บ่อยครั้ง	-				-	-
เป็นประจำ	-					-

* $P \leq 0.5$

จากตารางที่ 4-35 การทดสอบรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า กลุ่มที่มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวต่างกันเป็นรายคู่ 3 คู่ คู่ที่ 1 ระหว่างนักเรียนไม่เคยถูกดูถูกเหยียดหยามจากคนในครอบครัว กับ นาน ๆ ครั้ง โดยนาน ๆ ครั้ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 2 ระหว่างนักเรียนไม่เคยถูกดูถูกเหยียดหยามจากคนในครอบครัว กับ บ้างเป็นบางครั้ง โดยบ้างเป็นบางครั้ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 3 ระหว่างนักเรียนเคยถูกดูถูกเหยียดหยามจากคนในครอบครัวนานๆครั้ง กับ บ้างเป็นบางครั้ง โดยบ้างเป็นบางครั้ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า

ตารางที่ 4-36 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

หัวข้อ นักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้วาจาหยาบคายรุนแรงต่อกัน	\bar{X}	SD
ไม่มี	2.14	.38
นาน ๆ ครั้ง	2.46	.43
บ้างเป็นบางครั้ง	2.73	.26
บ่อยครั้ง	2.78	.10
เป็นประจำ	-	-

จากตารางที่ 4-36 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้วาจาหยาบคายรุนแรงต่อกัน พบว่า ลำดับที่ 1 นักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้วาจาหยาบคายรุนแรงต่อกันบ่อยครั้ง มีค่าเฉลี่ย 2.78 รองลงมาคือ บ้างเป็นบางครั้ง มีค่าเฉลี่ย 2.73 นาน ๆ ครั้ง มีค่าเฉลี่ย 2.46 และไม่เคยเห็นคนในครอบครัวใช้วาจาหยาบคายรุนแรงต่อกัน มีค่าเฉลี่ย 2.14 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-37 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้วาจาหยาบคายรุนแรงต่อกัน

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	20.23	6.74	64.44	.00*
ภายในกลุ่ม	303	31.71	0.10		
รวม	306	51.94			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-37 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่าง โดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้ค่า LSD เพื่อทดสอบสมมติฐานได้ดังตารางที่ 4-37

ตารางที่ 4-38 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้วาจาหยาบคายรุนแรงต่อกัน

นักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้วาจาหยาบคายรุนแรงต่อกัน	\bar{X}	ไม่มี	นาน ๆ ครั้ง	บ้างเป็นบางครั้ง	บ่อยครั้ง	เป็นประจำ
ไม่มี	2.14	-	.31*	.58*	.63*	-
นาน ๆ ครั้ง	2.46		-	.27*	.32*	-
บ้างเป็นบางครั้ง	2.73			-	.05	-
บ่อยครั้ง	2.78				-	-
เป็นประจำ	-					-

* $P \leq 0.5$

จากตารางที่ 4-38 การทดสอบรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า กลุ่มที่มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวต่างกันเป็นรายคู่ 5 คู่ คู่ที่ 1 ระหว่างนักเรียนไม่เคยเห็นคนในครอบครัวใช้วาจาหยาบคายรุนแรงต่อกัน กับ นาน ๆ ครั้ง โดยนาน ๆ ครั้ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 2 ระหว่างนักเรียนไม่เคยเห็นคนในครอบครัวใช้วาจาหยาบคายรุนแรงต่อกัน กับ บ้างเป็นบางครั้ง โดยบ้างเป็นบางครั้ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 3 ระหว่างนักเรียนไม่เคยเห็นคนในครอบครัวใช้วาจาหยาบคายรุนแรงต่อกัน กับ บ่อยครั้ง โดยบ่อยครั้ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 4 ระหว่างนักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้วาจาหยาบคายรุนแรงต่อกันนาน ๆ ครั้ง กับ บ้างเป็นบางครั้ง โดยบ้างเป็นบางครั้ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 5 ระหว่างนักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้วาจาหยาบคายรุนแรงต่อกันนาน ๆ ครั้ง กับ บ่อยครั้ง โดยบ่อยครั้ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า

ตารางที่ 4-39 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้ความรุนแรงต่อกันจนได้รับบาดเจ็บ

หัวข้อ นักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้ความรุนแรงต่อกันจนได้รับบาดเจ็บ	\bar{X}	SD
ไม่มี	2.44	.47
นาน ๆ ครั้ง	-	-
บ้างเป็นบางครั้ง	2.37	.43
บ่อยครั้ง	2.69	.26
เป็นประจำ	2.74	.13

จากตารางที่ 4-39 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้ความรุนแรงต่อกันจนได้รับบาดเจ็บพบว่า ลำดับที่ 1 นักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้วาจาหยาบคายรุนแรงต่อกันเป็นประจำ มีค่าเฉลี่ย 2.74 รองลงมาคือ บ่อยครั้ง มีค่าเฉลี่ย 2.69 บ้างเป็นบางครั้ง มีค่าเฉลี่ย 2.37 ไม่เคยเห็นคนในครอบครัวใช้วาจาหยาบคายรุนแรงต่อกัน มีค่าเฉลี่ย 2.44 และนาน ๆ ครั้ง ไม่มีค่าเฉลี่ย ตามลำดับ

ตารางที่ 4-40 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้ความรุนแรงต่อกันจนได้รับบาดเจ็บ

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	6.50	2.17	14.45	.00*
ภายในกลุ่ม	303	45.43	0.15		
รวม	306	51.94			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-40 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่าง โดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ทางเดียวเพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้ค่า LSD เพื่อทดสอบสมมติฐานได้ดังตารางที่ 4-41

ตารางที่ 4-41 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ในหัวข้อนักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้ความรุนแรงต่อกันจนได้รับบาดเจ็บ

นักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้ความรุนแรงต่อกันจนได้รับบาดเจ็บ	\bar{X}	ไม่มี	นาน ๆ ครั้ง	บ้างเป็นบางครั้ง	บ่อยครั้ง	เป็นประจำ
ไม่มี	2.14	-	-	.06	.25*	.30*
นาน ๆ ครั้ง	2.46	-	-	-	-	-
บ้างเป็นบางครั้ง	2.73	-	-	-	.31*	.36*
บ่อยครั้ง	2.78	-	-	-	-	.05
เป็นประจำ	-	-	-	-	-	-

* $P \leq 0.5$

จากตารางที่ 4-41 การทดสอบรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า กลุ่มที่มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวต่างกันเป็นรายคู่ 4 คู่ คู่ที่ 1 ระหว่างนักเรียนไม่เคยเห็นคนในครอบครัวใช้ความรุนแรงต่อกันจนได้รับบาดเจ็บ กับ บ่อยครั้ง โดยบ่อยครั้ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 2 ระหว่างนักเรียนไม่เคยเห็นคนในครอบครัวใช้ความรุนแรงต่อกันจนได้รับบาดเจ็บ กับ เป็นประจำ โดยเป็นประจำ มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 3 ระหว่างนักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้ความรุนแรงต่อกันจนได้รับบาดเจ็บบ้างเป็นบางครั้ง กับ บ่อยครั้ง โดยบ่อยครั้ง มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า คู่ที่ 4 ระหว่างนักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้ความรุนแรงต่อกันจนได้รับบาดเจ็บบ้างเป็นบางครั้ง กับ เป็นประจำ โดยเป็นประจำ มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า

ตารางที่ 4-42 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. เพศต่างกันมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน
2. อายุต่างกันมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน
3. ระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน
4. สถานภาพการสมรสของบิดามารดาต่างกันพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน
5. การอาศัยอยู่กับครอบครัวต่างกันมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน
6. การอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน
7. การใช้ความรุนแรงในครอบครัวแตกต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 307 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน และทดสอบความแปรปรวนทางเดียว หากพบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทำการเปรียบเทียบรายคู่ภายหลังการทดสอบความแปรปรวน ด้วยวิธีการแบบ LSD

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 13 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาที่ 1

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านครอบครัว

ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมด้านครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่บิดามารดามีสถานภาพการสมรสอยู่ด้วยกัน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบไม่เข้มงวดจนมากเกินไป ให้อิสระในการคิด การตัดสินใจ หากนักเรียนทำผิดพ่อแม่ก็จะให้กำลังใจและชี้แนะสิ่งที่ถูกต้องให้ การใช้ความรุนแรงในครอบครัวผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยถูกคนในครอบครัวทำร้าย ไม่เคยถูกคนในครอบครัวตีด้วยไม้เรียว ไม้แขวนเสื้อ ไม้บรรทัด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่นบ้างเป็นบางครั้ง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยถูกคุกคามหรือข่มขู่จากคนในครอบครัวบ้างเป็นบางครั้ง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยเห็นคนในครอบครัวใช้วาจาหยาบคายรุนแรงต่อกันบ้างเป็นบางครั้ง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเห็นคนในครอบครัวใช้ความรุนแรงต่อกันจนได้รับบาดเจ็บ

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านสังคมเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการศึกษา ในภาพรวมพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา มีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.46 (SD = .79) และเมื่อพิจารณาทางด้านของระดับพฤติกรรมก้าวร้าว พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้รับอิทธิพลจากเกมอยู่ในระดับน้อย เป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ย 2.54 (SD = .80) รองลงมาคืออิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.48 (SD = .71) และอิทธิพลจากสื่ออยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.36 (SD = .86) ตามลำดับ

ด้านอิทธิพลจากเกม ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย = 2.54 (SD = .80) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของระดับพฤติกรรม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง 2 ประเด็น คือประเด็นที่ 1 นักเรียนใช้ระยะเวลาเล่นเกมมากกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน มีค่าเฉลี่ย = 3.09 (SD = 0.67) และประเด็นที่ 3 เมื่อเล่นเกมขณะฝ่ายตรงข้ามนักเรียนจะรู้สึกภูมิใจมาก มีค่าเฉลี่ย = 2.72 (SD = 0.75) ส่วนประเด็นที่อยู่ในระดับน้อย 4 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ประเด็นที่ 4 หากเล่นเกมเพื่อนักเรียนจะรู้สึกหงุดหงิดและต้องการเอาชนะให้ได้ มีค่าเฉลี่ย = 2.54 (SD = 0.78) ประเด็นที่ 2 นักเรียนชอบเล่นเกมที่มีการใช้ความรุนแรง เช่นเกมต่อสู้ มีค่าเฉลี่ย = 2.36 (SD = 1.15) ประเด็นที่ 6. นักเรียนเคยเล่นเกมเพลินจนลืมกินข้าว มีค่าเฉลี่ย = 2.27 (SD = 1.05) และประเด็นที่ 5. นักเรียนจะรู้สึกไม่พอใจหากถูกห้ามไม่ให้เล่นเกม มีค่าเฉลี่ย = 2.27 (SD = 1.36) ตามลำดับ

ด้านอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย = 2.48 (SD = .71) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของระดับพฤติกรรม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 3 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ประเด็นที่ 6 หากเพื่อนไม่ชอบใครนักเรียนก็จะไม่ชอบด้วย มีค่าเฉลี่ย = 2.73 (SD = .87) ประเด็นที่ 3 หากมีปัญหานักเรียนจะนำมาปรึกษากับเพื่อนก่อนเป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย = 2.72 (SD = 1.54) และประเด็นที่ 1 นักเรียนต้องการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน มีค่าเฉลี่ย = 2.64 (SD = 1.15) ตามลำดับ ส่วนประเด็นที่อยู่ในระดับน้อย มี 3 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ประเด็นที่ 4 นักเรียนกับเพื่อนมีรสนิยมคล้าย ๆ กัน หรือชอบอะไรเหมือน ๆ กัน มีค่าเฉลี่ย = 2.55 (SD = .78) ประเด็นที่ 2 นักเรียนมักฟังคำแนะนำจากเพื่อนเสมอ มีค่าเฉลี่ย = 2.27 (SD = 0.75) และประเด็นที่ 5 นักเรียนเคยโมโหหรือเป็นเคียดเป็นร้อนแทนเพื่อน มีค่าเฉลี่ย = 2.00 (SD = 1.13) ตามลำดับ

ด้านอิทธิพลจากสื่อ ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย = 2.36 (SD = .86) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของระดับพฤติกรรม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น คือประเด็นที่ 5

นักเรียนเคยเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆมาใช้ในชีวิตจริง จากละครหรือภาพยนตร์ที่ดู มีค่าเฉลี่ย = 2.63 (SD = 1.07) ส่วนประเด็นที่อยู่ในระดับน้อย 3 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ประเด็นที่ 1 นักเรียนชอบดูละครหรือภาพยนตร์ที่มีการใช้ความรุนแรง ต่อสู้ มีค่าเฉลี่ย = 2.54 (SD = 1.37) ประเด็นที่ 6. นักเรียนมักจะเชื่อตามข้อมูลที่ได้รับจากภาพยนตร์ ละคร หนังสือ และสื่อ social ต่าง ๆ แทนที่โดยไม่ได้หาข้อมูลเพิ่มเติม มีค่าเฉลี่ย = 2.46 (SD = 0.78) ประเด็นที่ 4. นักเรียนเคยดูคลิปที่มีเนื้อหารุนแรงจากสื่อออนไลน์ เช่น Facebook YouTube มีค่าเฉลี่ย = 2.45 (SD = 0.99) ประเด็นที่ 2. นักเรียนชอบอ่านการ์ตูนที่มีเนื้อหารุนแรง เช่น ต่อสู้ ฆาตกรรม มีค่าเฉลี่ย = 2.09 (SD = 1.77) และประเด็นที่ 3. นักเรียนชอบอ่านนิยายที่มีความรุนแรง ใช้คำพูดหยาบคาย ต่อสู้ ฆาตกรรม สยองขวัญ มีค่าเฉลี่ย = 2.00 (SD = 0.86) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย = 2.71 (SD = .76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของระดับพฤติกรรมก้าวร้าว พบว่าอยู่ในระดับมาก 1 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 13 ถ้าใครมาออกคำสั่งกับนักเรียนมากเกินไป นักเรียนจะไม่ยอมทำตาม มีค่าเฉลี่ย = 3.91 (SD = 1.00) ส่วนประเด็นที่อยู่ในระดับปานกลาง 7 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ประเด็นที่ 12 นักเรียนเคยแกล้งเพื่อนด้วยการเปิดกระโปรง ดึงผม หรือตีกระดากที่หลังไม่ให้เพื่อนรู้ตัว มีค่าเฉลี่ย = 3.36 (SD = 1.56) ประเด็นที่ 7 หากมีใครทำให้ไม่พอใจนักเรียนจะชักสีหน้าใส่ทันที มีค่าเฉลี่ย = 3.36 (SD = 1.07) ประเด็นที่ 15 นักเรียนมักพูดคำหยาบคายเพราะเห็นเป็นเรื่องปกติ มีค่าเฉลี่ย = 3.09 (SD = 1.09) ประเด็นที่ 4 นักเรียนจะปิดประตูเสียงดังเมื่อรู้สึกโกรธมาก ๆ มีค่าเฉลี่ย = 3.00 (SD = 0.96) ประเด็นที่ 9 นักเรียนเคยแกล้งเพื่อนด้วยสิ่งที่เพื่อนเกลียดหรือกลัว มีค่าเฉลี่ย = 2.81 (SD = 0.83) ประเด็นที่ 11 ถ้ามีใครแกล้งยี่นขวางทาง นักเรียนจะผลักเขาออกไปให้พ้นทางเดิน มีค่าเฉลี่ย = 2.73 (SD = 0.62) ประเด็นที่ 2 นักเรียนมักจะโต้เถียงคนอื่นเพื่อเอาชนะ มีค่าเฉลี่ย = 2.64 (SD = 0.64) ตามลำดับ และประเด็นที่อยู่ในระดับน้อย 7 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ประเด็นที่ 14 นักเรียนจะพูดจาเยาะเย้ย ถากถาง เพื่อให้คนอื่นเจ็บใจ มีค่าเฉลี่ย = 2.54 (SD = 1.56) ข้อ 6 หากไม่ชอบใครนักเรียนจะทำเหมือนกับว่าเขาไม่มีตัวตน มีค่าเฉลี่ย = 2.36 (SD = 1.23) ข้อ 5 นักเรียนมักประชดประชันคนอื่นหรือสัตว์เลี้ยงเพื่อที่จะได้กระทบคนที่ตัวเองไม่ชอบ มีค่าเฉลี่ย = 2.27 (SD = 0.96) ข้อ 10 นักเรียนเคยมีเรื่องทะเลาะกับคนอื่นจนบางครั้งเกิดการลงไม้ลงมือ ชกต่อย ตบตี มีค่าเฉลี่ย = 2.27 (SD = 1.22) ข้อ 8 นักเรียนใช้คำพูดดูหมิ่นให้คนอื่นทะเลาะกัน มีค่าเฉลี่ย = 2.18 (SD = 1.03) ข้อ 1 นักเรียนเคยนำปมด้อยของเพื่อนหรือคนอื่นมาล้อ มีค่าเฉลี่ย =

2.18 (SD = 0.72) และข้อ 3 หากไม่สามารถทำร้ายคนที่ทำให้นักเรียนโกรธได้นักเรียนจะเปลี่ยนไปทำลายสิ่งของแทน มีค่าเฉลี่ย = 2.00 (SD = 1.05) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ในภาพรวมพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา อยู่ในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้รับความกระทบจากการแสดงออกถึงพฤติกรรมก้าวร้าว นั้นไม่ก่อให้เกิดผลดีแต่อย่างใด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รักขณาวรรณ เสาทอง (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดเขตพื้นที่การประถมศึกษา ราชบุรีเขต 2 อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมก้าวร้าว นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดเขตพื้นที่การประถมศึกษา ราชบุรีเขต 2 อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี โดยภาพรวม พบว่า การใช้ความรุนแรงในครอบครัว อิทธิพลจากเพื่อน การเลียนแบบสื่อ และพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้านตามลำดับพฤติกรรมก้าวร้าวจากมากไปน้อย ได้ดังนี้

ด้านอิทธิพลจากเกม มีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนิษฐ อินนิตฉาย (2549) ได้ศึกษาเรื่อง การเล่นเกมเรีคนร็อกออนไลน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาการเล่นเกมน้อยกว่า 12 เดือน มีพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า นักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าว อยู่ในระดับน้อย

ด้านอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน มีพฤติกรรมก้าวร้าวเล็กน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของ รักขณาวรรณ เสาทอง (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดเขตพื้นที่การประถมศึกษา ราชบุรีเขต 2 อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ผลการศึกษาพบว่า อิทธิพลจากเพื่อน อยู่ในระดับน้อย และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัฒน์ โทวิจักษ์ชัยกุล (2551) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นไทย ผลการศึกษาพบว่าอิทธิพลของเพื่อน อยู่ในระดับมาก

ด้านอิทธิพลจากสื่อ มีพฤติกรรมก้าวร้าวเล็กน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของ รักขณาวรรณ เสาทอง (2556) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดเขตพื้นที่การประถมศึกษา ราชบุรีเขต 2 อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ผลการศึกษาพบว่า

การเลียนแบบสื่อ อยู่ในระดับน้อย และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ ทองธานี (2550) ได้ศึกษาเรื่องศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสวนอนันต์ ในเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่าด้านสื่อกับพฤติกรรมก้าวร้าวอยู่ในระดับปานกลาง

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรสของบิดามารดา การอาศัยอยู่กับครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู และการใช้ความรุนแรงในครอบครัว มีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน พิจารณาแต่ละปัจจัย ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบทบาททางสังคมของเพศหญิงในปัจจุบันทัดเทียมกับเพศชาย ทำให้เพศหญิงมีโอกาสแสดงความสามารถ ความคิดเห็น การแสดงออก และเป็นที่ยอมรับจากสังคมมากขึ้น จึงทำให้การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวระหว่างเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รักชนาวรรณ เสาทอง (2556) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีเขต 2 อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมของพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ร้อยละ 24.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน โดยอายุ 13 ปี มีพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า อายุ 14 และ 15 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอายุ 14 และ 15 ปี มีความเป็นลักษณะเด็กที่เริ่มก้าวจากวัยรุ่นตอนต้นเพื่อเข้าสู่วัยรุ่นเต็มตัว รวมถึงการได้รับการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครองเพิ่มความเข้มงวดมากขึ้นกว่านักเรียนที่มีอายุ 13 ปี ทั้งนี้อาจเพราะผู้ปกครองยังคงมองเห็นพฤติกรรมของเด็กอายุ 13 ยังเป็นการแสดงของเด็ก ๆ ทำให้ไม่สนใจต่อพฤติกรรมมากนัก จึงเป็นเหตุให้นักเรียนพยายามที่จะทำพฤติกรรมเลียนแบบผู้ใหญ่โดยการสร้างสามัญสำนึกว่าตนนั้นได้เป็นผู้ใหญ่อย่างเต็มตัวแล้ว จึงทำให้พฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภักวดี ปรีชาประพาพงศ์ (2550) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเอง วิธีการเผชิญปัญหา และพฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 3 จังหวัดนครราชสีมา ผล

การศึกษาพบว่า เยาวชนชายที่มีอายุ 12-13 ปี มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรม
ก้าวร้าวแตกต่างกัน โดยชั้นมัธยมศึกษาที่ 1 จะมีพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า ชั้นมัธยมศึกษาที่ 2 และ
3 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 1 ได้มีการพัฒนาจากเด็กตอนปลายไปสู่วัยรุ่น
ตอนต้น มีการปรับตัวจากเด็กไปสู่วัยรุ่น มีการปรับพฤติกรรมจากวัยเด็กไปสู่วัยรุ่นเพื่อให้
สามารถเข้าสังคมและการได้รับการยอมรับจากเพื่อนวัยเดียวกัน จึงทำให้การแสดงพฤติกรรม
ก้าวร้าวแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภักวดี ปรีชาประพาพวงศ์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง
ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเอง วิธีการเผชิญปัญหา
และพฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 3 จังหวัด
นครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีสถานภาพการสมรสของบิดามารดา
ต่างกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน โดยบิดามารดาที่อยู่ด้วยกัน มีพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า
บิดามารดาที่มีสถานภาพหย่าร้าง และแยกกันอยู่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนอยู่ในวัยที่จะสามารถ
รับรู้ถึงสถานภาพของบิดามารดาของตน และเมื่อได้รับการยอมรับจากครอบครัวอยู่แล้ว ส่งผลต่อ
ความต้องการที่จะได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น เพื่อเรียกร้องความต้องการการยอมรับจากบุคคล
อื่นมากขึ้น จึงทำให้การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภักวดี ปรีชา
ประพาพวงศ์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัว การเห็น
คุณค่าในตนเอง วิธีการเผชิญปัญหา และพฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็ก
และเยาวชนเขต 3 จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนที่สถานภาพการอยู่ร่วมกันของ
ครอบครัวแตกต่างกันมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีการอาศัยอยู่กับครอบครัวต่างกัน มี
พฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน โดยอยู่กับบิดาหรือมารดา มีพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า อยู่กับบิดา
มารดา และอยู่กับญาติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนต้องการการยอมรับได้รับความอบอุ่นบุคคลอื่นที่
นอกเหนือจากบิดาและมารดาของตน แต่เมื่อการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น จึงส่งผลต่อการ

แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภักวดี ปรีชาประพาฬวงศ์ (2550) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเอง วิธีการเผชิญปัญหา และพฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 3 จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนที่สถานภาพการอยู่ร่วมกันของครอบครัวแตกต่างกันมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีพฤติกรรม
ก้าวร้าวแตกต่างกัน โดยพ่อแม่ไม่เข้มงวดจนมากเกินไป ให้อิสระในการคิด การตัดสินใจ หาก
นักเรียนทำผิดพ่อแม่ก็จะให้กำลังใจและชี้แนะสิ่งที่ถูกต้องให้ มีพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า ปล่อยให้
นักเรียนทำอะไรเองเลย ตัดสินใจเองอะไรพ่อแม่ไม่จัดการช่วยให้คำปรึกษา หรือเรียกว่าเลี้ยงดูแบบ
พ่อแม่ตามใจให้ทุกอย่างที่นักเรียนอยากได้ ทุกคนตามใจนักเรียน ไม่กำหนดระเบียบแบบแผนและ
วินัย หรือมีการตั้งกฎเกณฑ์ต่าง ๆ รวมถึงการตั้งความหวังในตัวนักเรียน ทั้งนี้จึงเป็นเหตุให้นักเรียน
ต้องการเรียกร้องการได้รับความรับการดูแลเอาใจใส่จากบิดามารดา และไม่ต้องมาให้แสดงออก
ทางอารมณ์โดยการใช้ความรุนแรงมาเป็นเครื่องตัดสิน นักเรียนต้องการการแสดงออกด้วยเหตุผล
มากกว่า จึงทำให้การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ
ภักวดี ปรีชาประพาฬวงศ์ (2550) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของ
ครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเอง วิธีการเผชิญปัญหา และพฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนชายใน
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 3 จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการเลี้ยงดู
ของครอบครัวแบบอิสระอย่างมีขอบเขตมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และรูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัวแบบปล่อยปละละเลยมี
ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัวต่างกัน มี
พฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกัน โดยนักเรียนไม่เคยถูกคนในครอบครัวทำร้าย นักเรียนเคยถูกคนใน
ครอบครัวตีด้วยไม้เรียว ไม้แวนเสื่อ ไม้บรรทัด นาน ๆ ครั้ง นักเรียนเคยถูกดุถูกเหยียดหยามจาก
คนในครอบครัวนาน ๆ ครั้ง นักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่นบ้างเป็น
บางครั้ง นักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้วาจาหยาบคายรุนแรงต่อกันบ้างเป็นบางครั้ง กลับมี
พฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่า นักเรียนที่มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัวโดยรวมบ่อยครั้ง และเป็น
ประจำ ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าการอบรมแบบรักและตามใจจากคนในครอบครัว อาจเป็นไปได้ว่า

ผู้ปกครองไม่รู้วิธีการอบรมอย่างไรที่จะทำให้ลูกหลานเชื่อฟัง จึงมักใช้วิธีตามใจ ไม่มีบังคับควบคุม ไม่ตั้งกฎเกณฑ์ในบ้าน ไม่ใช้อำนาจ รวมถึงไม่แสดงความรุนแรงออกมา นักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบนี้จะมีลักษณะไม่มั่นคง ฟุ้งตัวเองและความคุมตัวเองได้น้อย การเลี้ยงดูแบบนี้จะมีความสัมพันธ์ทางลบกว่าความเข้มงวดกวดขันและการลงโทษนักเรียน แสดงว่าผู้ปกครองไม่ห้ามปรามหรือลงโทษเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าว แต่กลับเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาลิตา ปีศาจสิงห์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ผลการศึกษาพบว่า แบบสำรวจอ้อมโนทัศน์มีค่าอบรมเลี้ยงดูแบบรักและตามใจ มีค่าอำนาจจำแนกได้ .277 ถึง .655 ค่าความเชื่อถือได้ .8319 ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนการอบรมเลี้ยงดูแบบรักและตามใจ (X4) ตัวพยากรณ์ที่ดีที่ใช้ในการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนการอบรมเลี้ยงดูแบบรักและตามใจ (X4)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ในภาพรวม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา มีพฤติกรรมก้าวร้าว อยู่ในระดับน้อย จากข้อค้นพบดังกล่าวผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. การใช้ความรุนแรงในครอบครัว พบว่า นักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวตีด้วยไม้เรียว ไม้แขวนเสื้อ ไม้บรรทัด พ่อแม่บางคนแก้ปัญหาลูกก้าวร้าวด้วยการลงโทษรุนแรง ด้วยหวังว่าการลงโทษจะทำให้ลูกนิสัยดีขึ้น ให้ลืมได้เลย เพราะการลงโทษที่รุนแรงไม่ได้กระตุ้นให้เด็กคิดแก้ไขนิสัยตนเองได้ทันที แต่จะกลายเป็นจิตไปหมกมุ่นกับความ “คูร้าย” และหยาบคายของผู้ใหญ่ (พ่อแม่) เป้าหมายของการแก่นิสัยลูกให้ดี หรือสร้างลูกให้เป็นเด็กที่มีพฤติกรรมที่ดี คือการพัฒนาตัวให้รู้จักการควบคุมกำกับตนเอง

2. อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน พบว่า หากเพื่อนไม่ชอบใครนักเรียนก็จะไม่ชอบด้วย ลักษณะของเด็กวัยรุ่นมักจะชอบทำตามกลุ่มเพื่อน “ใคร ๆ ทำกันทั้งนั้น” มักจะเป็นคำอ้างของวัยรุ่น วัยรุ่นต้องการการยอมรับ ความคาดหวังจากพวกกลุ่มเพื่อนร่วมวัยเป็นสิ่งที่พวกเขายึดมั่น เด็กวัยรุ่นมักทำอะไร ๆ ตามกลุ่มเพื่อน แม้ตนเองจะรู้ว่าไม่ดี เช่น สูบบุหรี่ คำจำกัดความของกลุ่มเพื่อนว่าจะเป็นคนที่ จะ “ทำ” อะไร ๆ ร่วมกันได้ ความสัมพันธ์จะอยู่ในรูปแบบของการมีกิจกรรมร่วมกัน พวกเขา

ต้องการเพื่อนที่เข้าด้วยกันได้ ทำอะไร ๆ ด้วยกันได้ จึงควรจัดกิจกรรมหรือชมรมต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ควรส่งเสริมเพื่อสนองความต้องการของเด็กในด้านการเข้ากลุ่มและการเรียนรู้พฤติกรรมสังคม เพราะวัยรุ่นใช้เหตุผลและความนึกคิดในการเข้ากลุ่มมากกว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มค่อนข้างยั่งยืน และในบางชนิดของสัมพันธ์ภาพอาจยั่งยืนไปจนเป็นผู้ใหญ่ การรวมกลุ่มทำให้เด็กวัยรุ่นมีความผูกพันกับบุคคลต่างวัยทั้งเด็กเล็กและผู้ใหญ่น้อยลง

3. อิทธิพลจากสื่อ และอิทธิพลจากเกม พบว่า เคยเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆมาใช้ในชีวิตจริง จากละครหรือภาพยนตร์ที่ดู และนักเรียนใช้ระยะเวลาเล่นเกมมากกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน โดยผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กวัยรุ่นทั้งในเรื่องของการสร้างความเข้าใจในครอบครัว คุณแล ป้องกันและสอดคล้องพฤติกรรมเพื่อให้เด็กวัยรุ่นมีความเข้าใจที่ถูกต้องในการใช้สื่อในทางที่ดีและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการร่วมมือจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง และอาจารย์ ในการช่วยแก้ไขปัญหาของเด็กวัยรุ่น เช่น การใช้กิจกรรมยามว่างร่วมกัน โดยเล่นเกมออนไลน์กับเด็ก สอนและให้คำแนะนำ สร้างความเข้าใจในขณะที่มีฉากความรุนแรงภายในเกม เพื่อให้เด็กทราบว่าป็นสิ่งไหนควรกระทำหรือไม่ควรกระทำตาม การสร้างความเข้าใจให้แก่เด็กจะทำให้เด็กรู้เท่าทันสื่อเกมออนไลน์ที่มีลักษณะความรุนแรง

4. เกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าว พบว่า ถ้าใครมาออกคำสั่งกับนักเรียนมากเกินไป นักเรียนจะไม่ยอมทำตาม คนเรานั้นเกิดมาพร้อมกับ id ส่วน Ego และ Superego นั้นค่อย ๆ พัฒนาขึ้นมาเรื่อย ๆ ประสบการณ์ในวัยเด็กและองค์ประกอบทางเพศมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตและชีวิตของมนุษย์มาก ระบบทั้งสามดังกล่าวต้องต่อสู้ มีความขัดแย้ง ต้องปรับตัวกันตลอดเวลา ถ้าการกระทำบางอย่างของคนไม่ถูกต้องผิดธรรมเนียมคลองธรรม Ego ก็คอยห้ามไว้ไม่ให้ทำ เมื่อถูกห้ามความรู้สึกลอยๆทำนั้นก็จะถูกเก็บกดลงไปในจิตใต้สำนึก (Unconscious mind) เมื่อถูกเก็บกดไว้นาน ๆ บางครั้งเมื่อ Ego และ Superego อ่อน การกระทำผิดก็อาจเกิดขึ้นได้ การอบรมสั่งสอนของพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ในสังคม จึงเป็นตัวที่มีหน้าที่สร้างอุดมคติ (Ideal) ที่พึงปรารถนาของสังคมเป็นมโนธรรม (Conscience) ที่คอยเตือน Ego ให้รู้ว่าสิ่งใดผิด ไม่ควรทำ

ข้อเสนอแนะเชิงเชิงปฏิบัติการ

1. ผู้ประกอบการธุรกิจร้านเกมออนไลน์ควรให้ความร่วมมือกับรัฐบาลในการจัดการปัญหาการเล่นเกมออนไลน์ของวัยรุ่น โดยเฉพาะสื่อเกมออนไลน์ที่มีลักษณะความรุนแรงโดยช่วยให้คำแนะนำหรือควรสอดคล้องดูแลวัยรุ่นที่เข้ามาเล่นเกมออนไลน์ภายในร้าน รวมทั้งช่วยดูแลพฤติกรรมการเล่นของวัยรุ่นที่เข้ามาใช้บริการในร้านและควบคุมเวลาในการเล่นของเด็กในกรณี que เด็กเล่นเกมติดต่อกันเป็นเวลานานมากเกินไป ควรจำกัดชั่วโมงในการเล่น และหากเป็น

ช่วงเวลาเรียนไม่ควรให้เด็กวัยรุ่นเข้ามาใช้บริการในร้านเกม เพราะหากปล่อยละเลยเด็กวัยรุ่นก็จะเกิดพฤติกรรมการเล่นเกมที่ ไม่เหมาะสม

2. บริษัทผู้ผลิตเกมออนไลน์ควรผลิตเกมหรือคัดสรรเกมที่มีเนื้อหาเหมาะสมและกลั่นกรองเกมออนไลน์ที่ดีมีประโยชน์ โดยไม่มุ่งแสวงหาเพื่อผลกำไร ควรให้ความใส่ใจต่อผู้เล่น โดยผลิตเกมหรือนำเข้าเกมที่มีความเหมาะสมและก่อให้เกิดประโยชน์มากกว่าโทษ และสิ่งสำคัญคือควรเป็นเกมที่ถูกต้องตามหลักจริยธรรม เป็นเกมที่มีลักษณะสร้างสรรค์ ส่วนกระทรวงไอซีที (ICT) คือ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ควรดำเนินการแก้ไขปัญหา เช่น มีการจัดระดับความเหมาะสมของเกม จัดระเบียบร้านอินเทอร์เน็ต จัดตั้งหน่วยงานที่ทำหน้าที่ดูแลอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

3. สถาบันการศึกษาควรจัดกิจกรรมเพื่อปรับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รู้จักแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และทำงานร่วมกัน เช่น การแข่งขันกีฬา กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรอื่น ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน เช่น การนำเสนอของสื่อโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ เกมคอมพิวเตอร์ การใช้อินเทอร์เน็ต

2. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการนำหลักศาสนาในโรงเรียนกับพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กนักเรียน

บรรณานุกรม

- กองทะเบียน. (2559). *ข้อมูลนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. ฉะเชิงเทรา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1.
- บุญศรี คำชาย. (2542). *จิตวิทยาแนะแนวเด็กและวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- กุลยา ดันติผลาชีวะ. (2551). *รูปแบบการเรียนการสอนปฐมวัยศึกษา*. กรุงเทพฯ: มิตรสัมพันธ์กราฟิก.
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ. (2552). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: บิส-ซิเนส อาร์แอนด์ดี.
- นิภาพร บุญทวี. (2556). *สาเหตุและแนวทางแก้ปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน: กรณีศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ในจังหวัดระยอง*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2533). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประสาท หลักศิลา. (2515). *ปัญหาสังคม* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ก้าวหน้า.
- ประสาท อิศรปริดา. (2523). *จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน*. กรุงเทพฯ: กราฟิกอาร์ต.
- ปาติดา ปัสสาสิงห์. (2550). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5*. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ปิยศรี บวรชนสาร. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผกา สัตยธรรม. (2550). *คุณธรรมของครู* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผ่องพรรณ แววิเศษก. (2534). *ลักษณะจิตสังคมเพื่อการป้องกันพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น*. วิชานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาพฤติกรรมศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

- พรทิพย์ ทองธานี. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนสวนอนันต์ ในเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร. ม.ป.ท.
- พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ดันอ้อแถมมี.
- พัชรภักดิ์ ชนะพงศ์เพชร. (2556). การบริโภควัฒนธรรมความรุนแรงผ่านสื่อหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น
ของเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร = The violation's consumption of Thai's youth
in Bangkok through Japanese comic books. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ, 7(1), 25.
- ภัควดี ปรีชาประพาพงศ์ และทิพย์วัลย์ สุรินยา. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดู
ของครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเอง วิธีการเผชิญปัญหา และพฤติกรรมก้าวร้าวของ
เยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 3 จังหวัดนครราชสีมา. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2547). การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มัลลิกา คณานุรักษ์. (2547). จิตวิทยาการสื่อสารของมนุษย์. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ยุวดี เทียรณประสิทธิ์ และคณะ. (2536). การประยุกต์ใช้กลวิธี "ใครเอ่ย" เพื่อสร้างเสริมจริยธรรม
ของนักเรียนระดับประถมศึกษาในเขตกรุงเทพฯ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- รักษณาพรรณ เสาทอง. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
6 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีเขต 2 อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี. วารสาร
พฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, 7(1), 28.
- ลักขณา สิริวัฒน์. (2544). จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วารารณ ตระกูลสถิตย์. (2544). จิตวิทยาการปรับตัว. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วัฒนา พิชราวนิช. (2531). หลักการแนะแนว. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู
กระทรวงศึกษาธิการ.
- วิทยากร เชียงกุล. (2552). จิตวิทยาวัยรุ่น: ก้าวข้ามปัญหาและพัฒนาศักยภาพด้านบวก. กรุงเทพฯ:
สายธาร.
- วินัดดา บุญยงค์. (2549). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- วิภากร ปิยะศิลป์. (2548). คู่มือการเลี้ยงลูกตอนวัยรุ่น 12-18 ปี. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.

- วิไลรัตน์ วัฒนไวฑูรย์ชัย. (2549) การศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวจากการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ออนไลน์
ที่มีผลกระทบต่อเด็กอายุ 12-15 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี..
- ศรีเรื่อน แก้วกั้งवाल. (2545). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย(เล่ม 2) วัยรุ่น-วัยสูงอายุ (พิมพ์ครั้งที่
8 แก้ไขเพิ่มเติม). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศรีเรื่อน แก้วกั้งवाल. (2553). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย(เล่ม 2) วัยรุ่น-วัยสูงอายุ (พิมพ์ครั้งที่
9). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมพร สุกส์นีย์, ม.ร.ว.. (2544ก). จัดการกับความโกรธอย่างไรดี (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพร สุกส์นีย์, ม.ร.ว.. (2544ข). จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริทรรุ สายบุญตั้ง. (2553). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต 3.
เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- สุชา จันทร์เอม. (2538). จิตวิทยาเด็ก. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชา จันทร์เอม. (2541). จิตวิทยาทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพัฒน์ ไตรจักษณชัยกุล. (2551). พฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นไทย. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยสังคม
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุพัตรา สุภาพ. (2515). ปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อนิรกร อินเนตฉาย. (2549). การเล่นเกมเร้าคนหรือออนไลน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อาภา ภมรบุตร. (2516). จิตวิทยาในการปกครอง. กรุงเทพฯ: ผดุงศึกษา.
- Bandura, A. (1977). *Social cognitive theory*. New York: McGraw-Hill Book.
- Cohen, A. K. (1955). *Delinquent boys: The culture of the gang*. Glencoe: The Free
Press.
- Freud, S. (1964). *Group psychology and the analysis of the ego Sigmund Freud*. New York:
Bantam Books.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education*. New York: McGraw-Hill Book.
- Hamburg, G. (1986). *Unterschiede in der beschäftigungsentwicklung zwischen den USA*.
New York: McGraw-Hill Book.

- Hyde, J. S. (2008). *Sexual satisfaction in seventh decade of life*. Madison Wisconsin: Department of Sociology University of Wisconsin.
- Jenkins, J. B. (1998). *Human genetics*. New York: Harper Collins.
- Reckless, W. C. (1967). *The crime problem*. New York: Appleton Century Crofts.
- Schafer, S. & Knudten, R. D. (1970). *Mental dificiencies*. New York: J.B. Lippincott Company.
- Sebald, H. (1984). *To grow into maturity*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Stanlay, G. H. (1846). *Theory of maturation*. New York: D. Appleton and company.
- Sutherland, E. H. (1942). Development of the theory. In Karl Schuessler (ed.) Edwin H. *Sutherland on Analyzing Crime*. (pp. 13-29). Chicago: University of Chicago Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา
มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า และเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับ
ปริญญาโท เพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์นำมาพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้ต่อไป

คำชี้แจง

ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แม้ว่าบางประโยคอาจไม่ตรงกับนักเรียนทุก
ประการขอให้เลือกคำตอบตามความเป็นจริง ที่ตรงกับนักเรียนมากที่สุด แต่ละคำถามไม่มีคำตอบ
ถูกหรือผิด คำตอบที่ดีที่สุด คือ คำตอบที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน โดยข้อมูลที่ได้รับจะ
นำไปใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาเท่านั้น

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 ปัจจัยครอบครัว จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 3 ปัจจัยสังคม จำนวน 18 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าว จำนวน 15 ข้อ

คำแนะนำ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าคำตอบหรือเติมค่าลงในช่องว่างที่กำหนดไว้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับการศึกษา

ม.1 ม.2 ม.3

ตอนที่ 2 ปัจจัยครอบครัว

1. สถานภาพการสมรสของบิดามารดา

1. อยู่ด้วยกัน

2. หย่าร้าง

3. แยกกันอยู่

4. อื่นๆ.....

2. การอาศัยอยู่กับครอบครัว

1. อยู่กับบิดามารดา 2. อยู่กับบิดาหรือมารดาคนเดียวคนหนึ่ง
3. อยู่กับญาติ 4. อยู่กับเพื่อน
5. อื่น ๆ

3. การอบรมเลี้ยงดู

1. ไม่ยอมให้นักเรียนทำอะไรเองเลย ไม่ต้องตัดสินใจอะไรพ่อแม่จัดการให้หมด
2. พ่อแม่ไม่สนใจดูแลปล่อยปละละเลย ปฏิบัติต่อนักเรียนด้วยความรุนแรงทั้งสิ้น

หน้า วาจา ท่าทาง

3. พ่อแม่ตามใจให้ทุกอย่างที่นักเรียนอยากได้ ทุกคนต้องยอมใจตามนักเรียน
4. มีระเบียบแบบแผนและมีวินัย มีการตั้งกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ตั้งความหวังในตัว

นักเรียนไว้สูง

5. ไม่เข้มงวดจนมากเกินไป ให้อิสระในการคิด การตัดสินใจ หากนักเรียนทำผิดพ่อแม่ก็จะให้กำลังใจและชี้แนะสิ่งที่จะต้องให้

4. การใช้ความรุนแรงในครอบครัว

4.1 นักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวทำร้ายร่างกาย

- เป็นประจำ บ่อยครั้ง บ้างเป็นบางครั้ง นาน ๆ ครั้ง ไม่มี

4.2 นักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวตีด้วยไม้เรียว ไม้แฉวนเสื่อ ไม้บรรทัด เป็นต้น

- เป็นประจำ บ่อยครั้ง บ้างเป็นบางครั้ง นาน ๆ ครั้ง ไม่มี

4.3 นักเรียนเคยถูกคนในครอบครัวนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น

- เป็นประจำ บ่อยครั้ง บ้างเป็นบางครั้ง นาน ๆ ครั้ง ไม่มี

4.4 นักเรียนเคยถูกดูถูกเหยียดหยามจากคนในครอบครัว

- เป็นประจำ บ่อยครั้ง บ้างเป็นบางครั้ง นาน ๆ ครั้ง ไม่มี

4.5 นักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้วาจาหยาบคายรุนแรงต่อกัน

- เป็นประจำ บ่อยครั้ง บ้างเป็นบางครั้ง นาน ๆ ครั้ง ไม่มี

4.6 นักเรียนเคยเห็นคนในครอบครัวใช้ความรุนแรงต่อกันจนได้รับบาดเจ็บ

- เป็นประจำ บ่อยครั้ง บ้างเป็นบางครั้ง นาน ๆ ครั้ง ไม่มี

ตอนที่ 3 ปัจจัยสังคม

ข้อ	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน						
1	นักเรียนต้องการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน					
2	นักเรียนมักฟังคำแนะนำจากเพื่อนเสมอ					
3	หากมีปัญหา นักเรียนจะนำมาปรึกษากับเพื่อนก่อนเป็นอันดับแรก					
4	นักเรียนกับเพื่อนมีรสนิยมคล้ายๆกันหรือชอบอะไรเหมือนกัน					
5	นักเรียนเคยโมโหหรือเป็นเดือดเป็นร้อนแทนเพื่อน					
6	หากเพื่อนไม่ชอบใคร นักเรียนก็จะไม่ชอบด้วย					
อิทธิพลจากสื่อ						
7	นักเรียนชอบละครหรือภาพยนตร์ที่มีการใช้ความรุนแรง ต่อสู้					
8	นักเรียนชอบอ่านการ์ตูนที่มีเนื้อหารุนแรง เช่น ต่อสู้ ฆาตกรรม					
9	นักเรียนชอบอ่านนิยายที่มีความรุนแรง ใช้คำพูดหยาบคาย ต่อสู้ ฆาตกรรม สยองขวัญ					
10	นักเรียนเคยดูคลิปที่มีเนื้อหารุนแรงจากสื่อออนไลน์ เช่น Facebook Youtube					
11	นักเรียนเคยเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆมาใช้ในชีวิตจริงจากละครหรือภาพยนตร์ที่ดู					
12	นักเรียนมักจะเชื่อตามข้อมูลที่ได้รับจากภาพยนตร์ ละคร หนังสือ และสื่อ social ต่าง ๆ แทนที่โดยไม่ได้หาข้อมูลเพิ่มเติม					
13	นักเรียนใช้ระยะเวลาเล่นเกมมากกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน					
14	นักเรียนชอบเล่นเกมที่มีการใช้ความรุนแรง เช่น เกมต่อสู้					
15	เมื่อเล่นเกมชนะฝ่ายตรงข้าม นักเรียนจะรู้สึกภูมิใจมาก					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
อิทธิพลจากเกม						
16	หากเล่นเกมแก่นักเรียนจะรู้สึกหงุดหงิดและต้องการเอาชนะให้ได้					
17	นักเรียนจะรู้สึกไม่พอใจหากถูกห้ามไม่ให้เล่นเกม					
18	นักเรียนเคยเล่นเกมเพลินจนลืมกินข้าว					

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าว

ข้อ	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	นักเรียนเคยนำปมด้อยของเพื่อนหรือคนอื่นมาล้อ					
2	นักเรียนมักจะโต้เถียงคนอื่นเพื่อเอาชนะ					
3	หากไม่สามารถทำร้ายคนที่ทำให้นักเรียนโกรธได้ นักเรียนจะเปลี่ยนไปทำลายสิ่งของแทน					
4	นักเรียนจะปิดประตูเสียงดังเมื่อรู้สึกโกรธมากๆ					
5	นักเรียนมักประชดประชันคนอื่นหรือสัตว์เลี้ยงเพื่อที่จะได้กระทบคนที่ตัวเองไม่ชอบ					
6	หากไม่ชอบใครจะทำเหมือนกับว่าเขาไม่มีตัวตน					
7	หากมีใครทำให้ไม่พอใจนักเรียนจะชักสีหน้าใส่ทันที					
8	นักเรียนใช้คำพุดคุยเหยียดคนอื่นทะเลาะกัน					
9	นักเรียนเคยแกล้งเพื่อนด้วยสิ่งๆที่เพื่อนเกลียดหรือกลัว					
10	นักเรียนเคยมีเรื่องทะเลาะกับคนอื่นจนบางครั้งเกิดการลงไม้ลงมือ ชกต่อย ตบตี					
11	ถ้ามีใครแกล้งยี่นขวางทาง นักเรียนจะผลักเขาออกไปให้พ้นทางเดิน					
12	นักเรียนเคยแกล้งเพื่อนด้วยการเปิดกระโปรง ดึงผม หรือ ตีกระดาษที่หลังไม่ให้เพื่อนรู้ตัว					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13	ถ้าใครมาออกคำสั่งกับนักเรียนมากเกินไป นักเรียนจะไม่ยอมทำตาม					
14	นักเรียนจะพูดจาเยาะเย้ย ถากถาง เพื่อให้คนอื่นเจ็บใจ					
15	นักเรียนมักพูดคำหยาบคายเพราะเห็นเป็นเรื่องปกติ					

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC)

ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความและคุณลักษณะที่กำหนด (IOC) ของแบบสอบถามเรื่อง
พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	หมายเหตุ
	1	2	3		
A1	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
A2	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
A3	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
A4	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
A5	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
A6	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
B1	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
B2	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
B3	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
B4	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
B5	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
B6	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
C1	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
C2	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
C3	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
C4	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
C5	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
C6	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
D1	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
D2	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
D3	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
D4	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
D5	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
D6	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้
E1	1	1	1	1.00	คัดลอกไว้

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	หมายเหตุ
	1	2	3		
E2	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
E3	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
E4	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
E5	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
E6	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
E7	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
E8	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
E9	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
E10	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
E11	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
E12	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
E13	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
E14	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
E15	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้

หมายเหตุ ค่าดัชนีความสอดคล้อง รวม .92 ได้คัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ผลปรากฏว่าข้อคำถามจำนวน 39 ข้อ ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกทุกข้อ

ภาคผนวก ค
ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

การคำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับ พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 อำเภอบาง
ปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป วิธีสูตรประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) มีค่า
ความเชื่อมั่นเท่ากับ .977

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item	Scale Variance if Item	Corrected Item-Total	Squared Multiple	Cronbach's Alpha if Item
	Deleted	Deleted	Correlation	Correlation	Deleted
A1	95.8333	901.799	.843		.976
A2	95.0333	909.482	.719		.976
A3	95.1000	936.852	.462		.977
A4	96.0667	930.340	.702		.976
A5	95.8000	908.579	.909		.976
A6	95.6000	871.697	.945		.975
B1	95.5000	913.638	.684		.976
B2	95.8667	933.844	.702		.976
B3	95.5000	880.328	.891		.976
B4	95.5333	953.154	.234		.978
B5	96.2000	919.338	.701		.976
B6	95.4333	939.220	.473		.977
C1	95.7000	888.562	.931		.975
C2	96.1000	901.059	.896		.976
C3	96.1667	922.213	.809		.976
C4	95.7333	930.547	.580		.977
C5	95.5333	902.464	.933		.975
C6	95.6667	937.540	.548		.977
D1	95.0667	937.651	.672		.977
D2	95.8333	899.523	.920		.976
D3	95.4333	955.426	.220		.978
D4	95.6000	920.455	.894		.976
D5	95.9333	895.857	.830		.976
D6	95.9000	902.093	.947		.975
E1	95.9667	930.999	.765		.976
E2	95.4667	947.913	.419		.977
E3	96.1333	905.706	.888		.976
E4	95.1333	935.085	.483		.977
E5	95.9000	914.300	.835		.976
E6	95.8000	895.752	.903		.976
E7	94.8000	917.338	.715		.976
E8	95.9667	906.585	.895		.976
E9	95.3667	937.068	.550		.977
E10	95.9000	894.231	.918		.975
E11	95.3667	949.895	.388		.977
E12	94.8667	887.637	.796		.976
E13	94.2333	933.564	.486		.977
E14	95.7000	889.459	.789		.976
E15	95.0667	936.892	.397		.977

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	0.0
	Total	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.977	39